

1. Úvod

Zpracování generelu nadregionálního a regionálního ÚSES na území Olomouckého kraje bezprostředně navazuje na analýzy dosavadních vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES na území kraje. Tyto analýzy odhalily ve stávajících dokumentacích územního systému ekologické stability (ÚSES) poměrně velké množství věcných i formálních nesrovnalostí, a to především z pohledu vztahu vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES v různých typech dokumentací, z pohledu územních návazností řešení a z pohledu prostorových střetů s některými typy limitů využití území (zejm. vodohospodářskými stavbami, dopravní a technickou infrastrukturou a ochranou a dobýváním nerostných surovin).

Jako hlavní závěr provedených analýz byla uvedena nutnost provést koncepční sjednocení vymezení nadregionální a regionální úrovně ÚSES na území celého Olomouckého kraje, které by pak tvořilo zásadní územně plánovací podklad, využitelný nejen pro zpracování do nově vytvářené územně plánovací dokumentace Olomouckého kraje, ale také do územních plánů obcí a jiných dokumentací zabývajících se vymežováním ÚSES.

2. Vymezení řešeného území

Řešeným územím je území Olomouckého kraje o celkové výměře 5267 km².

3. Legislativní a metodický základ

Základními legislativními a metodickými materiály pro zpracování dokumentace krajského generelu nadregionálního a regionálního ÚSES jsou:

- Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů;
- Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zák. č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny;
- Aktualizace Metodického pokynu MŽP ČR č.j. NM III/905/92 k postupu zadávání, zpracování a schvalování dokumentace místního územního systému ekologické stability (MŽP ČR, 1994);
- Rukověť projektanta místního územního systému ekologické stability – Metodika pro zpracování dokumentace (ČÚOP, 1995);
- Návod na užívání ÚTP regionálních a nadregionálních ÚSES ČR (MMR a MŽP ČR, 1997).

4. Postup práce

Práci na tvorbě dokumentace lze v zásadě rozdělit do následujících tří kroků:

1. Shromáždění podkladových materiálů a jejich vyhodnocení z hlediska využitelnosti pro návrh vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES:

Vedle výše zmíněných obecně platných legislativních a metodických materiálů byly pro návrh generelu nadregionálního a regionálního ÚSES využity především následující podklady:

- Analýza vymezení nadregionálního ÚSES na území Olomouckého kraje (AGERIS s.r.o., Brno, 2005);
- Analýza vymezení regionálního ÚSES na území Olomouckého kraje (AGERIS s.r.o., Brno, 2005);
- Územně technický podklad regionálních a nadregionálních územních systémů ekologické stability ČR (schválený MMR a MŽP ČR s platností od 1. 7. 1997) ve vytištěné i digitální podobě (Společnost pro životní prostředí, s.r.o, Brno, 1996);
- Dokumentace k vybraným nadregionálním biocentrům (AOPK ČR, Brno, 1998 – 2000);
- Aktuální koncepční dokumentace nadregionálního a regionálního ÚSES na území sousedních krajů;
- Internetové prezentace výsledků mapování lokalit soustavy Natura 2000;
- Aktuální letecké ortofotosnímky;

- Biogeografické členění České republiky (Culek M. a kol., 1996, ENIGMA, Praha);
 - Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., 2005, AOPK ČR, Praha).
2. Analýza biogeografické diferenciacie území
 3. Vytvoření pracovních verzí návrhu sjednoceného vymezení ÚSES pro dílčí územní celky a jejich projednání na výrobních výborech
 4. Zpracování konečné podoby generelu ÚSES

5. Biogeografická diferenciacie území

Jednou ze základních skupin podkladových informací nezbytných pro návrh ÚSES je biogeografické členění území, prostorově vyjadřující přirozené podmínky pro existenci organismů a jejich společenstev v krajině.

Základní biogeografická diferenciacie území Olomouckého kraje vychází ze dvou dílů publikace Biogeografické členění České republiky – Biogeografické členění České republiky, (Culek M. a kol., 1996, ENIGMA, Praha) a Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., 2005, AOPK ČR, Praha).

5.1. Biogeografické provincie a podprovincie

Území Olomouckého kraje patří z hlediska základního biogeografického členění k nejvíce heterogenním částem naší republiky. Celé území kraje přísluší tak jako podstatná většina území naší republiky do biogeografické **provincie střeoevropských listnatých lesů**, zastoupené všemi třemi svými u nás rozlišovanými **podprovinciemi – hercynskou, polonskou a západokarpatskou**.

Do **hercynské podprovincie** patří podstatná většina území Olomouckého kraje, s výjimkou severovýchodních a jižních okrajů a zejména jihovýchodní části. Jde o území s převládající typickou hercynskou biotou, vázanou především na oblasti souvislejšího výskytu krystalických (vyvřelých a přeměněných) hornin a jejich zpevněných i nezpevněných sedimentárních pokryvů.

K **polonské podprovincii** jsou řazena relativně málo členitá, níže položená území s převládajícími málo zpevněnými druhohorními a třetihorními sedimenty, přemodelovaná pleistocenními kontinentálními ledovci, jejichž činnost připomínají zbytky glaciálních sedimentů a typické tvary reliéfu (např. oblíky). Biota podprovincie je poměrně chudá a převážně chladnomilná, s prolínáním vlivů navazujících horských, oceáničtějších i kontinentálnějších území. Na území Olomouckého kraje zasahuje podprovincie především podél jeho severní až severovýchodní hranice s Polskem (Javornícko, Vidnavsko, Mikulovsko a část Zlatohorska) a nepatrně též v jeho nejvýchodnější části v povodí Odry (v údolí Luhy u Polomi).

K **západokarpatské podprovincii** přísluší jihovýchodní až jižní část kraje s převládající karpatskou biotou, většinou na podkladě flyšových usazených hornin a jejich mladších překryvů – většina území přerovského okresu (s výjimkou severní části a západních okrajů), jižní až jihovýchodní část olomouckého okresu a jižní okraje prostějovského okresu.

5.2. Bioregiony a biochory

5.2.1. Bioregiony

Biogeografické podprovincie se člení v celou řadu jednotlivých biogeografických regionů neboli zkráceně bioregionů. **Biogeografický region (bioregion)** je nejnižší individuální jednotkou

biogeografického členění krajiny (na regionální úrovni), zahrnující charakteristickou mozaiku nižších jednotek - biochor a skupin typů geobiocénů.

Z hlediska územního systému ekologické stability jsou bioregiony základními jednotkami pro vymezování reprezentativních nadregionálních biocenter a rámcovými jednotkami pro hodnocení reprezentativnosti a funkčnosti regionálního ÚSES.

Rámcové vymezení bioregionů a popsání jejich charakteristik je hlavním obsahem I. dílu publikace Biogeografické členění České republiky z roku 1996. V rámci II. dílu publikace z roku 2005 byly v návaznosti na vymezení biochor provedeny úpravy vymezení bioregionů, přičemž ovšem zůstaly v platnosti jejich původní charakteristiky.

Na základě zpřesněného vymezení bioregionů je možno konstatovat, že na území Olomouckého kraje zasahuje z celkového počtu 91 našich bioregionů celkem 13 bioregionů, z nichž 8 patří do hercynské podprovincie, 2 do polonské podprovincie a 3 do západokarpatské podprovincie.

V rámci **hercynské podprovincie** jsou na území kraje zastoupeny **bioregiony Prostějovský, Litovelský, Svitavský, Dražanský, Šumperský, Nízkojesenický, Orlickohorský a Jesenický**.

Prostějovský bioregion (republikový kód 1.11) se rozkládá převážně na území Olomouckého kraje, a to v pruhu níže položeného území podél východního úpatí Dražanské vrchoviny od střední části kraje (jižního Litovelska) přes západní část Olomoucka a Prostějovsko po jižní část kraje, s pokračováním na území Jihomoravského kraje. V biotě bioregionu se na převážně sprašovém podkladu s okrajovými výchozy zpevněných hornin prolínají prvky hercynské, karpatské a panonské. Svou celkovou rozlohou 691 km² se Prostějovský bioregion řadí k bioregionům středně velkým (45. pořadí).

Litovelský bioregion (republikový kód 1.12) leží celý na území Olomouckého kraje, a to v zásadě v jeho centrální části, v proměnlivě širokém pruhu sníženin od Olomouce přes části Šternberska, Uničovska, Litovelska, Mohelnicka a Zábřežska k Šumperku. Typickou část bioregionu tvoří rozšířená niva řeky Moravy s azonální biotou lužních lesů, na kterou navazuje pahorkatinná část s ochuzenou podhorskou biotou. Bioregion patří ke středně velkým, jeho celková rozloha činí 641 km² (54. místo).

Celkově značně rozsáhlý **Svitavský bioregion** (republikový kód 1.39, s rozlohou 2 106 km² šestý největší bioregion v republice) s typickou relativně bohatou biotou permských, převážně vápnatých sedimentů zasahuje do Olomouckého kraje pouze okrajově, a to v jeho západní části (západně od Mohelnice).

Ke **Dražanskému bioregionu** (republikový kód 1.52) s poměrně monotónní biotou kulmských sedimentů patří jihozápadní až západní část kraje (Konicko, západní části Prostějovska a Litovelska a jihozápadní část Mohelnicka). Bioregion patří spíše k větším, rozlohou 1 309 km² se v rámci republiky řadí na 16. místo.

Šumperský bioregion (republikový kód 1.53), pro který je typická mírně ochuzená hercynská biota, se nachází převážně ve střední až severní části Olomouckého kraje (na Šumpersku, Zábřežsku, méně na Mohelnicku a okrajově i na Uničovsku), odkud přesahuje do Pardubického a okrajově i Moravskoslezského kraje. S rozlohou 912 km² patří bioregionu v republice 32. místo.

K **Nízkojesenickému bioregionu** (republikový kód 1.54), který je díky celkové rozloze 2 427 km² třetím největším bioregionem v republice, patří významné partie ve východní části kraje (celý VÚ Libavá a navazující části Hranicka, Lipnicka, Přerovska, Olomoucka, Šternberska a Uničovska). Převažující hercynská biota bioregionu je ovlivňována pronikáním prvků polonské a západokarpatské podprovincie.

Nepříliš velký **Orlickohorský bioregion** (republikový kód 1.69, celková rozloha 591 km², 56. místo v republice) zasahuje ze všech zastoupených bioregionů na území Olomouckého kraje

nejméně, a to do západní části kraje (ke Štítům) svým jihovýchodním výběžkem, ve kterém vyznívá typická hercynská horská biota.

Do **Jesenického bioregionu** (republikový kód 1.70, celková rozloha 1 254 km², 19. místo v republice) s velmi bohatou horskou hercynskou biotou se zastoupením (sub)arktoalpidských a karpatských druhů patří většina severní části území Olomouckého kraje (velká část Jesenicka a východní a severní Šumperko).

V rámci **polonské podprovincie** jsou na území kraje zastoupeny **bioregiony Vidnavský a Ostravský**.

Do **Vidnavského bioregionu** (republikový kód 2.1), patřícího v republice k nejmenším (rozloha 214 km², 86. místo), náleží nesevernější partie Olomouckého kraje, při hranici se slezskou částí Polska, kde pravděpodobně území bioregionu pokračuje. Celá část bioregionu na našem území se nachází v Olomouckém kraji. Biota bioregionu má proměnlivý charakter, se střídáním polonských i hercynských prvků.

Ostravský bioregion (republikový kód 2.3, celková rozloha 779 km², 39. místo) zasahuje okrajově údolím Luhy a jeho neblížejším okolím do nejvýchodnější části Olomouckého kraje (na Hranicku). Charakteristickou biotu bioregionu tvoří hercynské a splavené horské karpatské druhy.

V rámci **západokarpatské podprovincie** jsou na území kraje zastoupeny **bioregiony Ždánicko-litenčický, Hranický a Kojetínský**.

K území **Ždánicko-litenčického bioregionu** (republikový kód 3.1, rozloha 917 km², 31. místo v republice) patří jižní okraje Olomouckého kraje (jižní část Prostějovska a jihozápadní část Kojetínska). Biota bioregionu se vyznačuje prolínáním karpatských a panonských prvků.

Do poměrně velkého **Hranického bioregionu** (republikový kód 3.4, rozloha 1 042 km², 27. místo v republice) spadá pahorkatinné území v jihovýchodní části Olomouckého kraje (podstatné části Hranicka, Lipnicka a Přerovska a také jihovýchodní část Olomoucka) s poměrně bohatou biotou karpatského a hercynského předhůří, se zastoupením relativně teplomilných druhů a naopak s téměř úplnou absencí druhů horských.

Nevelký **Kojetínský bioregion** (republikový kód 3.11, celková rozloha 307 km², 78. místo v republice) zabíhá významně rovinatým územím údolních niv řeky Moravy a dolní Bečvy do jižní části Olomouckého kraje (na Kojetínsko, západní až střední Přerovsko a jižní Olomoucko). Pro bioregion je charakteristická azonální biota středoevropských nivních společenstev s vlivy sousedních bioregionů západokarpatské a hercynské podprovincie.

5.2.2. Biochory

Jednotlivé bioregiony se dále člení v nejvyšší typologické biogeografické jednotky – biochory. **Biochora** je typologická, ekologicky heterogenní prostorová jednotka, tvořená typickou prostorovou kombinací skupin typů geobiocénů.

Z hlediska územního systému ekologické stability jsou biochory základními jednotkami pro vymezování reprezentativních regionálních biocenter a rámcovými jednotkami pro hodnocení reprezentativnosti a funkčnosti místního (lokálního) ÚSES.

Biochory byly na území kraje primárně vymezeny v rámci generelů regionálního ÚSES severomoravské a jihomoravské oblasti v roce 1991, v členění dle tehdy používaných sosiekoregionů (předchůdců dnešních bioregionů). V současné době ovšem již toto členění nelze považovat za směrodatné, neboť v rámci II. dílu publikace Biogeografické členění České republiky z roku 2005 bylo zveřejněno nové, republikově jednotné biochorické členění, vztahené k dříve zpracovanému členění bioregionálnímu.

Jelikož jsou biochory jednotkami typologickými (tedy opakovatelnými), jsou vymezeny na základě obecně platných charakteristik, a to zejména charakteristik klimatických, geomorfologických a půdních. Jednotlivé vymezené biochory jsou pak označeny kódem a názvem příslušného typu, odvozenými z výše uvedených společných charakteristik.

U všech typů biochor jsou v rámci publikace Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., 2005, AOPK ČR, Praha) uváděny požadované cílové ekosystémy reprezentativních regionálních biocenter, a to pomocí účelových jednotek zvaných fyziotypy a podfyziotypy.

K některým typům biochor jsou navíc přiřazeny náhradní typy. Jde rovněž o potenciálně velmi významnou charakteristiku ve vztahu k vymezení regionálního ÚSES, zatím ovšem bez přesně propracované metodiky využití. Prozatím lze údaje o náhradních typech biochor chápat tak, že je-li některý z náhradních typů biochory (příp. některá ze skupin náhradních typů biochory) v rámci příslušného bioregionu dostatečně reprezentován regionálním (příp. nadregionálním) biocentrem, není třeba reprezentativní regionální biocentrum vymezovat v tom typu biochory, ke kterému je příslušný náhradní typ (skupina náhradních typů) biochory vztažen.

5.2.3. Typy biochor podle bioregionů

V této kapitole je popsáno biochorické členění území Olomouckého kraje v rámci jednotlivých bioregionů. Za úvodní obecnou charakteristikou bioregionů z pohledu jejich biochorického členění následuje vždy výčet typů biochor, jejichž segmenty se nacházejí (či alespoň částečně zasahují) na území Olomouckého kraje.

Typy biochor jsou za sebou řazeny podle svého celkového plošného zastoupení v rámci jednotlivých bioregionů. U jednotlivých typů biochor jsou uváděny kód a název typu s případným uvedením, zda jde o typ řídký (vyskytující se na území ČR na celkové ploše menší než 50 km²), extrémní (vyznačující se výrazně kontrastním přírodním abiotickým prostředím vůči okolí) či unikátní (typy patřící zároveň mezi řídké a extrémní typy), a celková rozloha segmentů typu v bioregionu.

Jelikož základní charakteristiky přírodního prostředí v zásadě vyplývají přímo z názvů jednotlivých typů, nejsou již dále speciálně uváděny. Podrobnější obecné charakteristiky jsou obsaženy v publikaci Biogeografické členění České republiky, II. díl (Culek M. a kol., 2005, AOPK ČR, Praha).

5.2.3.1. Prostějovský bioregion

Prostějovský bioregion patří z pohledu zastoupení biochor jednotlivých typů k bioregionům relativně homogenním. Zastoupeno je zde celkem **7 typů biochor**, přičemž jednotlivé segmenty všech těchto typů se nalézají i na území Olomouckého kraje. Hlavním společným znakem všech zastoupených typů biochor je to, že jde vždy o typy s převažujícím zastoupením druhého (bukodubového) vegetačního stupně, což odpovídá celkové charakteristice Prostějovského bioregionu jako území s jednoznačně dominantním zastoupením druhého vegetačního stupně.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **2RE Plošiny na spraších 2. vegetačního stupně (dále jen v.s.)**
Rozloha v bioregionu: 406 km² (nejvíce z 11 bioregionů se zastoupením typu)
- **2BE Rozřezané plošiny na spraších 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 151 km²
- **2Nh Užší hlinité nivy 2. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 99 km² (nejvíce z 11 bioregionů se zastoupením typu)

- **2Db Podmáčené sníženiny na bazických zeminách 2. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 25 km²

- **2RN Plošiny na zahliněných píscích 2. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 4,3 km²

- **2Da Slatiny a černavy 2. v.s. – unikátní typ**

Rozloha v bioregionu: 4,2 km²

- **2BA Rozřezané plošiny na vápencích 2. v.s. – řídký typ**

Rozloha v bioregionu: 1,2 km²

5.2.3.2. Litovelský bioregion

Převažující část Litovelského bioregionu má z pohledu zastoupení biochor jednotlivých typů relativně homogenní ráz. Výrazně heterogennější jsou kontaktní partie bioregionu s některými okolními bioregiony, zejména pak s bioregionem Šumperským. Celkově je v Litovelském bioregionu zastoupeno **13 typů biochor**. Hlavním společným znakem všech zastoupených typů biochor je to, že jde vždy o typy s převažujícím zastoupením třetího (dubobukového) vegetačního stupně, což odpovídá celkové charakteristice Litovelského bioregionu jako území s jednoznačně dominantním zastoupením třetího vegetačního stupně.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **3Lh Široké hlinité nivy 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 219 km² (více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)

- **3RE Plošiny na spraších 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 194 km² (2. největší z 12 bioregionů se zastoupením typu)

- **3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 67,5 km²

- **3RN Plošiny na zahliněných píscích 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 49 km²

- **3BM Rozřezané plošiny na drobách 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 25 km²

- **3Db Podmáčené sníženiny na bazických horninách 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 22 km²

- **3Nh Užší převážně hlinité nivy 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 18 km²

- **3BJ Rozřezané plošiny na bazickém krystaliniku 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 11 km²

- **3Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 10 km²

- **3Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 10 km²

- **3BS Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 8,2 km²

- **3Nk Kamenité nivy 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 4 km²
- **3Da Přechodové slatinné rašeliny 3. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 3,4 km² (2. největší z 5 bioregionů se zastoupením typu)

5.2.3.3. Svitavský bioregion

Jelikož ze Svitavského bioregionu zasahuje na území Olomouckého kraje pouze jeho nepatrná část (východní okraje), je zastoupení biochor v Olomoucké kraji omezeno pouze na segmenty následujících **3 typů**.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **4BD Rozřezané plošiny na opukách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 641 km² (jednoznačně nejvíce ze 6 bioregionů se zastoupením typu)
- **4VD Vrchoviny na opukách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 189 km² (podstatně více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **4BF Rozřezané plošiny na vápnitých pískovcích 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 9,5 km²

5.2.3.4. Dražanský bioregion

Dražanský bioregion se vyznačuje z pohledu zastoupení biochor jednotlivých typů výraznou homogeností v centrální části a podstatně heterogennějším prostředím v okrajových partiích. Zastoupeno je zde celkem 27 typů biochor druhého (bukodubového) až pátého (jedlobukového) vegetačního stupně. Plošně převládají biochory čtvrtého (bukového) vegetačního stupně, následovány biochorami třetího (dubobukového) vegetačního stupně, tvořícími zase v bioregionu největší počet segmentů. Následující výčet obsahuje charakteristiky **21 typů biochor**, nacházejících se na území Olomouckého kraje.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **4BM Rozřezané plošiny na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 437 km² (2. největší ze 7 bioregionů se zastoupením typu)
- **3BM Rozřezané plošiny na drobách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 260 km² (nejvíce z 9 bioregionů se zastoupením typu)
- **3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 106 km²
- **4VM Vrchoviny na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 81 km² (2. největší z 9 bioregionů se zastoupením typu)
- **5BM Rozřezané plošiny na drobách 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 67,5 km² (2. největší ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **4UM Výrazná údolí v drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 60 km² (podstatně méně ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **3UM Výrazná údolí v drobách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 48 km² (podstatně více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)

- **2SM Svahy na drobách 2. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 44 km² (jediný bioregion se zastoupením typu)
- **3SM Svahy na drobách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 32 km²
- **4VL Vrchoviny na permu 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 15 km²
- **4VQ Vrchoviny na pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 10 km²
- **3UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 10 km²
- **4VS Vrchoviny na kyselých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 10 km²
- **3BQ Rozřezané plošiny na pestrých metamorfitech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 7,8 km²
- **4BS Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 7,5 km²
- **4UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 7,4 km²
- **4PA Pahorkatiny na vápencích 4. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 7,3 km²
- **4BJ Rozřezané plošiny na bazickém krystaliniku 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 4,5 km²
- **5Dr Podmáčené sníženiny na kyselých horninách s rašeliništi 5. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 3,4 km² (2. největší ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **3BA Rozřezané plošiny na vápencích 3. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 3,2 km² (nejméně z 5 bioregionů se zastoupením typu)
- **4UA Výrazná údolí ve vápencích 4. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 1,5 km² (podstatně méně ze 2 bioregionů se zastoupením typu)

5.2.3.5. Šumperský bioregion

Šumperský bioregion patří z pohledu zastoupení biochor jednotlivých typů k bioregionům výrazně heterogenním. Zastoupeno je zde celkem **42 typů biochor** třetího (dubobukového) až šestého (smrkojedlobukového) vegetačního stupně, přičemž na území Olomouckého kraje se nalézají segmenty (nebo alespoň části segmentů) všech těchto typů. Plošně i početním zastoupením jednotlivých segmentů převládají biochory čtvrtého (bukového) vegetačního stupně, následovány biochorami pátého (jedlobukového) vegetačního stupně.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **4VS Vrchoviny na kyselých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 117 km² (nejvíce z 15 bioregionů se zastoupením typu)
- **4VQ Vrchoviny na pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 75 km² (nejvíce z 11 bioregionů se zastoupením typu)

- **5VS Vrchoviny na kyselých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 57 km²
- **5SS Svahy na kyselých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 44 km²
- **5Db Podmáčené sníženiny na bazických horninách 5. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 43 km² (nejvíce ze 3 bioregionů se zastoupením typu)
- **4US Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 41 km²
- **4SS Svahy na kyselých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 38 km²
- **5BQ Rozřezané plošiny na pestrých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 35 km² (nejvíce ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 33,5 km²
- **3SQ Svahy na pestrých metamorfitech 3. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 31 km² (více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **4Db Podmáčené sníženiny na bazických horninách 4. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 28 km²
- **4UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 28 km² (2. největší ze 7 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SQ Svahy na pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 27 km² (2. největší z 9 bioregionů se zastoupením typu)
- **4BQ Rozřezané plošiny na pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 26 km²
- **4BE Rozřezané plošiny na spraších 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 24 km²
- **4BS Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 23 km²
- **4Nh Širší převážně hlinité nivy 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 21 km²
- **5VQ Vrchoviny na pestrých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 20 km² (nejméně ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SJ Svahy na bazickém krystaliniku 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 19 km²
- **3SS Svahy na kyselých metamorfitech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 19 km²
- **5UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 17 km²
- **5SJ Svahy na bazickém krystaliniku 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 17 km²

- **4BP Rozřezané plošiny na neutrálních plutonitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 14 km²
- **4BJ Rozřezané plošiny na bazickém krystaliniku 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 13 km²
- **3BS Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 12 km²
- **5BS Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 11 km² (2. nejmenší z 11 bioregionů se zastoupením typu)
- **4ZT Hřbety na křemencích 4. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 11 km²
- **5US Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 9,5 km²
- **4ST Svahy na křemencích 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 8,5 km²
- **3BJ Rozřezané plošiny na bazickém krystaliniku 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 8 km²
- **5ZQ Hřbety na pestrých metamorfitech 5. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 7,7 km² (2. největší ze 6 bioregionů se zastoupením typu)
- **5SQ Svahy na pestrých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 6,5 km²
- **4VP Vrchoviny na neutrálních plutonitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 5,5 km²
- **6ZS Hřbety na kyselých metamorfitech 6. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 4,3 km² (2. nejmenší z 8 bioregionů se zastoupením typu)
- **5UJ Výrazná údolí v bazickém krystaliniku 5. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 4,2 km² (nejméně ze 3 bioregionů se zastoupením typu)
- **4PR Pahorkatiny na kyselých plutonitech 4. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 4 km² (nejmenší z 10 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SR Svahy na kyselých plutonitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 3,3 km² (nejméně ze 12 bioregionů se zastoupením typu)
- **4UJ Výrazná údolí v bazickém krystaliniku 4. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 2,1 km² (nejméně ze 3 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SH Svahy na hadcích 4. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 2 km² (jediný bioregion se zastoupením typu)
- **5ZT Hřbety na křemencích 5. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 1,6 km² (nejméně ze 6 bioregionů se zastoupením typu)
- **4VA Vrchoviny na vápencích 4. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 1,1 km² (nejméně ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **4UP Výrazná údolí v neutrálních plutonitech 4. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 1 km² (nejméně z 5 bioregionů se zastoupením typu)

5.2.3.6. Nízkojesenický bioregion

V Nízkojesenickém bioregionu se z pohledu zastoupení biochor jednotlivých typů střídají relativně homogennější partie s partie výrazně heterogenními. Přestože se většina plochy bioregionu nachází na území Moravskoslezského kraje, z celkem 24 typů biochor třetího (dubobukového) až pátého (jedlobukového) vegetačního stupně zastoupených v bioregionu se na území Olomouckého kraje nacházejí segmenty (nebo alespoň části segmentů) **18 typů**. Převládají biochory čtvrtého (bukového) a pátého stupně. Biochory třetího stupně jsou typické pro výrazné výslunné okrajové svahy, hojně zastoupené právě v Olomouckém kraji.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **4BM Rozřezané plošiny na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 688 km² (nejvíce ze 7 bioregionů se zastoupením typu)
- **5BM Rozřezané plošiny na drobách 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 318 km² (nejvíce ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **5VM Vrchoviny na drobách 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 264 km² (nejvíce ze 3 bioregionů se zastoupením typu)
- **4UM Výrazná údolí v drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 261 km² (podstatně více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **4VM Vrchoviny na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 245 km² (nejvíce z 9 bioregionů se zastoupením typu)
- **3BM Rozřezané plošiny na drobách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 150 km² (2. největší z 9 bioregionů se zastoupením typu)
- **3SM Svahy na drobách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 117 km² (nejvíce ze 3 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SM Svahy na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 104 km² (nejvíce ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **5Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 81 km²
- **4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 50 km²
- **4PM Pahorkatiny na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 49 km² (nejvíce ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **3UM Výrazná údolí v drobách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 16 km² (podstatně méně ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 13 km² (nejméně z 24 bioregionů se zastoupením typu)
- **5BJ Rozřezané plošiny na bazickém krystaliniku 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 8,3 km²
- **5ZT Hřbety na křemencích 5. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 5,2 km²
- **3SJ Svahy na bazickém krystaliniku 3. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 4,6 km²

- **4BJ Rozřezané plošiny na bazickém krystaliniku 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 3,6 km²
- **4VA Vrchoviny na vápencích 4. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 1,7 km² (2.nejmenší ze 4 bioregionů se zastoupením typu)

5.2.3.7. Orlickohorský bioregion

Jelikož z Orlickohorského bioregionu zasahuje na území Olomouckého kraje pouze nepatrná část, zastoupení biochor v Olomoucké kraji je omezeno pouze na dílčí části vždy jednoho segmentu následujících **2 typů**.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **5SS Svahy na kyselých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 167 km²
- **6ZS Hřbety na kyselých metamorfitech 6. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 14 km²

5.2.3.8. Jesenický bioregion

Jesenický bioregion je z pohledu zastoupení typů biochor i jejich jednotlivých segmentů nejpestřejším bioregionem Olomouckého kraje. V bioregionu je zastoupeno celkem **44 typů biochor** čtvrtého (dubobukového) až osmého klečového) vegetačního stupně, přičemž na území Olomouckého kraje se nalézají segmenty (nebo alespoň části segmentů) všech těchto typů. Plošně i početním zastoupením jednotlivých segmentů jasně převládají biochory pátého (bukového) vegetačního stupně, které zaujímají výraznou většinu plochy bioregionu.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **5SS Svahy na kyselých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 266 km² (2. největší z 9 bioregionů se zastoupením typu)
- **5SQ Svahy na pestrých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 183 km² (nejvíce ze 6 bioregionů se zastoupením typu)
- **6SS Svahy na kyselých metamorfitech 6. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 266 km² (2. největší ze 6 bioregionů se zastoupením typu)
- **5HM Hornatiny na drobách 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 101 km² (podstatně více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SS Svahy na kyselých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 45 km²
- **5VQ Vrchoviny na pestrých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 44 km²
- **5SJ Svahy na bazickém krystaliniku 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 41 km² (nejvíce ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **6SQ Svahy na pestrých metamorfitech 6. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 40 km² (podstatně více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **5Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 39 km²

- **7SS Svahy na kyselých metamorfitech 7. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 35 km² (více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **6ZS Hřbety na kyselých metamorfitech 6. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 32 km²
- **7ZS Hřbety na kyselých metamorfitech 7. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 32 km² (2. největší ze 6 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SQ Svahy na pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 27 km²
- **4SM Svahy na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 22 km²
- **4SJ Svahy na bazickém krystaliniku 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 21 km² (nejvíce z 5 bioregionů se zastoupením typu)
- **6US Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 6. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 21 km² (více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **6ZQ Hřbety na pestrých metamorfitech 6. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 19 km² (nejvíce ze 4 bioregionů se zastoupením typu)
- **5BQ Rozřezané plošiny na pestrých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 18 km²
- **5ST Svahy na křemencích 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 16 km² (méně ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **8ZS Hřbety na kyselých metamorfitech 8. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 15,5 km² (více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **6ZT Hřbety na křemencích 6. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 13 km² (více ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SR Svahy na kyselých plutonitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 9,5 km²
- **5UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 9,5 km²
- **5SR Svahy na kyselých plutonitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 8,3 km²
- **4BQ Rozřezané plošiny na pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 8,2 km²
- **5ZS Hřbety na kyselých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 8 km²
- **5UJ Výrazná údolí v bazickém krystaliniku 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 5,5 km²
- **4US Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 5,3 km²
- **5Dr Podmáčené sníženiny na kyselých horninách s rašeliništi 5. v.s. – extrémní typ**

Rozloha v bioregionu: 5,3 km²

- **4ST Svahy na křemencích 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 4,5 km²
- **5Dv Podmáčené sníženiny s hlubokými rašeliništi 5. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 4,5 km²
- **5US Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 4,3 km²
- **6UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 6. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 4 km² (méně ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **4SP Svahy na neutrálních plutonitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 3,5 km²
- **5SP Svahy na neutrálních plutonitech 5. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 3 km² (nejméně ze 3 bioregionů se zastoupením typu)
- **4PA Pahorkatiny na vápencích 4. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 2,9 km²
- **5ZT Hřbety na křemencích 5. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 2,7 km²
- **8KQ Ledovcové kary na pestrých metamorfitech 8. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 2,7 km² (méně ze 2 bioregionů se zastoupením typu)
- **4UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 2,6 km²
- **5ZQ Hřbety na pestrých metamorfitech 5. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 2,6 km²
- **7ZT Hřbety na křemencích 7. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 13 km² (jediný bioregion se zastoupením typu)
- **4PJ Pahorkatiny na bazickém krystaliniku 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 1,6 km²
- **4PQ Pahorkatiny na pestrých metamorfitech 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 1,5 km² (nejméně ze 13 bioregionů se zastoupením typu)
- **4ZT Hřbety na křemencích 4. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 1,4 km²

5.2.3.9. Vidnavský bioregion

Ve Vidnavském bioregionu je zastoupeno celkem **13 typů biochor** třetího (dubobukového) a čtvrtého (bukového) vegetačního stupně, reprezentovaných různě velkými segmenty (s jedním rozsáhlejším). Plošně přitom převládají biochory třetího vegetačního stupně. Vzhledem k malé rozloze bioregionu na našem území se dá hovořit o vcelku průměrné heterogenitě prostředí.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **3Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.**

Rozloha v bioregionu: 62 km²

- **3PR Pahorkatiny na kyselých plutonitech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 40 km²
- **3Nk Kamenité nivy 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 24 km²
- **4Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 22 km²
- **4PR Pahorkatiny na kyselých plutonitech 4. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 16 km²
- **3BN Rozřezané plošiny na zahliněných štěrcích 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 12,5 km²
- **4BN Rozřezané plošiny na zahliněných štěrcích 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 10 km²
- **4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 8,5 km²
- **3BQ Rozřezané plošiny na pestrých metamorfitech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 6,6 km²
- **3Nh Užší převážně hlinité nivy 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 5 km²
- **3BS Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 4 km²
- **4Nh Širší převážně hlinité nivy 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 3,4 km²
- **3Da Přejížděvé slatinné rašeliny 3. v.s. – unikátní typ**
Rozloha v bioregionu: 0,5 km²

5.2.3.10. Ostravský bioregion

Z Ostravského bioregionu zasahují na území Olomouckého kraje segmenty pouze následujících **3 typů biochor**.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 289 km²
- **3RE Plošiny na spraších 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 138 km²
- **3Nh Užší převážně hlinité nivy 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: ? km²

5.2.3.11. Ždánicko-litenčický bioregion

V rámci Ždánicko-litenčického bioregionu zasahují na území Olomouckého kraje segmenty **4 typů biochor**.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **2BE Rozřezané plošiny na spraších 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 199 km² (nejvíce z 5 bioregionů se zastoupením typu)
- **3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 155 km²
- **2RE Plošiny na spraších 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 58 km²
- **-2PN Pahorkatiny na zahliněných píscích v suché oblasti 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 4,9 km²

5.2.3.12. Hranický bioregion

Hranický bioregion je z pohledu zastoupení typů biochor průměrně pestrý, přičemž plošná rozloha jednotlivých segmentů značně kolísá. Z celkem 23 typů biochor se na území Olomouckého kraje vyskytují segmenty (nebo alespoň části segmentů) **21 typů**. Zastoupeny jsou typy biochor druhého (bukodubového) až čtvrtého (bukového) vegetačního stupně. Jednoznačně přitom převládají biochory třetího (dubobukového) stupně. Biochory druhého stupně mají těžiště rozšíření v jihozápadní části bioregionu (zejm. ve Zlínském kraji) a biochory čtvrtého stupně jsou svým výskytem omezeny pouze na masív Maleníku.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 329 km² (nejvíce z 21 bioregionů se zastoupením typu)
- **2RE Plošiny na spraších 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 115 km²
- **3BC Rozřezané plošiny na vápnitém flyši 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 92 km²
- **3RE Plošiny na spraších 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 65 km²
- **3PB Pahorkatiny na slínech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 62 km²
- **3Nh Uží převážně hlinité nivy 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 57 km²
- **2BE Rozřezané plošiny na spraších 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 54 km²
- **3BM Rozřezané plošiny na drobách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 50 km²
- **3Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 39 km²

- **3Nk Kamenité nivy 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 37 km²
- **3PK Pahorkatiny na pískovcovém flyši 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 27 km²
- **3Db Podmáčené sníženiny na bazických horninách 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 16,5 km²
- **2RB Plošiny na slínech 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 15 km²
- **2RN Plošiny na zahliněných píscích 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 15 km²
- **3BN Rozřezané plošiny na zahliněných štěrcích 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 11 km²
- **4VM Vrchoviny na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 7,5 km² (nejméně z 9 bioregionů se zastoupením typu)
- **4BM Rozřezané plošiny na drobách 4. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 6 km² (zřejmě nejméně ze 7 bioregionů se zastoupením typu)
- **3BA Rozřezané plošiny na vápencích 3. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 5,1 km²
- **2BA Rozřezané plošiny na vápencích 2. v.s. – řídký typ**
Rozloha v bioregionu: 2,3 km²
- **3UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 3. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 1,5 km² (nejméně ze 6 bioregionů se zastoupením typu)
- **3RU Plošiny štěrkopískových teras 3. v.s. – extrémní typ**
Rozloha v bioregionu: 1,4 km² (nejméně z 5 bioregionů se zastoupením typu)

5.2.3.13. Kojetínský bioregion

Kojetínský bioregion je vzhledem ke svému nivnímu charakteru bioregionem mimořádně homogenním, sestávajícím pouze ze 2 typů biochor druhého (bukodubového) vegetačního stupně. Na území Olomouckého kraje je přitom zastoupený pouze **1 typ biochory**, tvořící jeden značně rozsáhlý segment, zaujímající téměř celou plochu bioregionu.

Zastoupení typů biochor v Olomouckém kraji

- **2Lh Širší hlinité nivy 2. v.s.**
Rozloha v bioregionu: 300 km² (nejvíce z 5 bioregionů se zastoupením typu)

6. Koncepce krajského generelu nadregionálního a regionálního ÚSES

6.1. Základní zásady koncepce

Návrh generelu nadregionálního a regionálního ÚSES Olomouckého kraje (dále většinou jen krajského generelu) vychází v první řadě z územně technického podkladu regionálních a nadregionálních ÚSES ČR (dále většinou jen ÚTP R+NR ÚSES). V návaznosti na ÚTP R+NR ÚSES jsou pak v různé míře zohledněny také další analyzované dokumentace obsahující ÚSES (územně plánovací dokumentace, generely ÚSES, dokumentace pozemkových úprav), a to především v závislosti na tom, zda tyto dokumentace vycházejí z ÚTP R+NR ÚSES a zpřesňují jeho řešení ÚSES či nikoliv.

Jelikož však ani řešení nadregionálního a regionálního ÚSES v ÚTP R+NR ÚSES není zcela bezproblémové, nebylo možno pouze provést zpřesnění nadregionálního a regionálního ÚSES vyplývající z dokumentací ÚSES vycházejících z ÚTP R+NR ÚSES a bylo někdy nutno zasáhnout i do vlastního koncepčního řešení ÚSES obsaženého v ÚTP R+NR ÚSES.

Základem koncepce nadregionálního a regionálního ÚSES v krajském generelu je respektování potenciálních i aktuálních přírodních a antropogenních podmínek území, zejména pak:

- směrů přirozených nadregionálně a regionálně významných migračních tras (především větších vodních toků, výrazných údolí, svahů, hřbetů aj.),
- aktuálního stavu krajiny a jejího vegetačního krytu,
- zásadních stávajících i plánovaných antropogenních zásahů do krajiny (např. bariéry zastavěných území sídel, dálnic a rychlostních komunikací, velkých vodních děl aj.),
- metodikou požadovaných funkčních a prostorových parametrů jednotlivých prvků nadregionálního a regionálního ÚSES s ohledem na jejich biogeografický význam a předpokládaný způsob využití.

Dále bylo nutné řešit zejména problematiku existence různých řešení ÚSES pro určitá území, vzájemnou provázanost obou zastoupených hierarchických úrovní ÚSES a vazby na sousední správní území.

Ve srovnání s původním ÚTP R+NR ÚSES řešení krajského generelu zohledňuje nové důležité podklady, které v době zpracování ÚTP R+NR ÚSES ještě neexistovaly. K nejdůležitějším z těchto podkladů patří především vymezení chráněných území soustavy Natura 2000, internetové prezentace mapování biotopů pro účely vymezování soustavy Natura 2000 a nové biochorické členění území České republiky.

Z chráněných území soustavy Natura 2000 jsou podstatnou kategorií pro vymezování nadregionální a regionální úrovně ÚSES evropsky významné lokality (EVL), a to především lokality chránící stanoviště (méně pak lokality k ochraně jednotlivých druhů). Existující vymezení EVL se stala velmi významným pomocníkem zejména pro vymezování některých biocenter.

Využitelnost internetových prezentací mapování biotopů byla poněkud omezena chybějícím pokrytím některých území kraje. Přesto však tyto prezentace významně pozitivně ovlivnily zejména možnosti prověřování různých variant řešení a následný výběr řešení z těchto variant.

Nejsložitější situace z pohledu využitelnosti uvedených nových podkladů pro krajský generel nastala u nového biochorického členění. Jakkoli ze základních metodických materiálů vyplývá zásadní význam biogeografického členění pro tvorbu ÚSES, jednotné biochorické členění jako hlavní přírodovědný rámec pro návrh regionální úrovně ÚSES dosud neexistovalo. Porovnáním nového biochorického členění s řešením ÚSES v ÚTP R+NR ÚSES na území Olomouckého kraje bylo zjištěno, že by jeho důsledné uplatnění v návrhu nadregionálního a regionálního ÚSES na území Olomouckého kraje znamenalo zcela zásadní zásah do celkové koncepce vyplývající z ÚTP R+NR ÚSES. Vzhledem k tomu, že toto biochorické členění bylo publikováno až v průběhu prací na krajském generelu, bylo s pořizovatelem krajského generelu dohodnuto, že se uplatnění nového biochorického členění v krajském generelu omezí pouze na pomocné využití při rozhodování o poloze a vymezení regionálních biocenter s více prověřovanými variantami řešení.

Pojetí nadregionálního a regionálního ÚSES v krajském generelu vychází z principu ucelených větví ÚSES, tvořených logickými sledy typově příbuzných a funkčně souvisejících navazujících nadregionálních a regionálních biocenter a biokoridorů. Základním kritériem pro určení typové příbuznosti a funkční souvislosti navazujících biocenter a biokoridorů (a tedy pro správné sestavení větve ÚSES) patřících k určité hierarchické úrovni ÚSES (v našem případě nadregionální či regionální) je příbuznost zastoupených stanovišť. Zásadní zohledněnou charakteristikou stanovišť pak je jejich hydrický režim (vodní poměry), relativně s dostatečnou přesností zjistitelný z podkladových materiálů, jež byly k dispozici. Typickými příklady logických větví nadregionálního a regionálního ÚSES jsou větve vázané na hlavní vodní toky (Moravu, Bečvu aj.), na průběh výrazných údolních svahů či na průběh horských hřbetů.

Na základě hydrického režimu stanovišť je možno rozlišit dva základní typy větví nadregionálního a regionálního ÚSES:

- větve ÚSES **bez významnějšího ovlivnění podzemní vodou**, procházející přednostně hydricky normálními až suššími stanovišti (obecně **mezofilní větve ÚSES**),
- větve ÚSES **s významným ovlivněním podzemní vodou**, procházející téměř výhradně podmáčenými až vlhkými (mokrými až zamokřenými, příp. i rašelinnými) stanovišti (obecně **hydrofilní větve ÚSES**).

V případě nadregionálního ÚSES je princip větví ÚSES v zásadě obsažen v pojetí os nadregionálních biokoridorů v ÚTP R+NR ÚSES, s výjimkou kontrastních změn typů cílových ekosystémů v průběhu jedné osy NRBK (typicky např. z nivních na mezofilní a naopak).

V případě regionálního ÚSES není použit princip větví ÚSES z ÚTP R+NR ÚSES v řadě případů patrné, a to především proto, že nejsou k dispozici dostatečné popisné údaje pro skladebné části regionálního ÚSES. Některá rámcová vymezení skladebných částí regionálního ÚSES (zejména biokoridorů vedených v údolích vodních toků) pak umožňují rozličné interpretace (vedení svahy či dnem údolí, tedy ve zcela rozdílných stanovištních podmínkách). Bylo tedy nutné v rámci krajského generelu ÚSES provést sjednocení principů pro určení polohy a vymezení těchto skladebných částí regionálního ÚSES podle příbuznosti navazujících stanovišť.

Celkový návrh vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES na území Olomouckého kraje je tedy výslednicí snahy o koncepčně jednotné pojetí odstraňující všechny nejzávažnější nedostatky aktuálně platných vymezení ÚSES (včetně ÚTP R+NR ÚSES), s maximálním možným zohledněním stávajících vyhovujících vymezení, a využití přirozeného biogeografického a ekologického potenciálu území kraje.

6.2. Základní členění krajského generelu

Řešení krajského generelu nadregionálního a regionálního ÚSES obsahuje závaznou a směrnou část.

V závazné části krajského generelu jsou obsažena řešení vycházející primárně z vymezení ÚSES v ÚTP R+NR ÚSES, s nutnými úpravami, případně i rozsáhlejšími koncepčními změnami tam, kde byly zjištěny výraznější nesrovnalosti. V řadě prostorů byly prověřovány různé varianty řešení. Pokud nebyla na základě projednávání jednoznačně vybrána jedna z prověřovaných variant, zůstalo v generelu variantní řešení zachováno. Vždy je ovšem jedna varianta označena jako základní řešení. V některých případech je základní řešení výrazněji preferované s tím, že ostatní varianty by měly být uplatňovány až v případě prokázání neprůchodnosti základního řešení. V ostatních případech (v popisu konkrétních řešení rozlišených) jsou varianty řešení vcelku rovnocenné nebo téměř rovnocenné.

Ve směrné části krajského generelu je obsažena nabídka možného rozvíjení nadregionálního a regionálního ÚSES o další ucelené mezofilní či hydrofilní větve, příp. jednotlivé skladebné části. Až na jedinou výjimku (viz dále) jsou všechny skladebné prvky ÚSES ve směrné části generelu zařazeny do regionální úrovně ÚSES.

6.3. Úpravy a změny vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES

Z uvedených základních zásad koncepce krajského generelu nadregionálního a regionálního ÚSES vyplývá, že bylo nutno ve srovnání s podkladovými dokumentacemi návrh ÚSES v různé míře upravovat či měnit. Ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES (základním koncepčním podkladem) lze rozlišit upřesnění uvedená jako přípustná v Návodu na užívání ÚTP R+NR ÚSES z roku 1998 a změny nad uvedený rámec přípustnosti.

6.3.1. Popis typů úprav vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES

Upřesnění provedená v krajském generelu ÚSES v souladu s Návodem na užívání ÚTP R+NR ÚSES je možno členit do několika základních typů:

1. Upřesnění vymezení nadregionálních biocenter

Poloha nadregionálních biocenter (NRBC) v ÚTP R+NR ÚSES je podle Návodu na užívání ÚTP R+NR ÚSES jednoznačně daná, nelze ji tedy až na ojedinělé výjimky měnit. Návod ovšem připouští určité možnosti úprav vymezení (hranic) nadregionálních biocenter.

Úpravy vymezení se v krajském generelu ÚSES v porovnání s ÚTP R+NR ÚSES týkají všech nadregionálních biocenter, a to s ohledem na měřítko zpracování a existenci různých dalších více či méně závazných podkladů i tam, kde mají nadregionální biocentra podle ÚTP R+NR ÚSES stanovena jednoznačné hranice. Při úpravách vymezení byly především využity podklady Agentury ochrany přírody a krajiny (vymezování NRBC v měřítku 1 : 10 000), vymezení evropsky významných lokalit soustavy Natura 2000, analyzovaná územně plánovací dokumentace a dokumentace komplexních pozemkových úprav a různé materiály správ chráněných krajinných oblastí. Je třeba si ovšem uvědomit, že vymezení obsažená v krajském generelu ÚSES jsou vztažena k danému měřítku zpracování (1 : 25 000) a že jejich závaznost je dána stupněm závaznosti použité podkladové dokumentace a mírou vazby na reálně existující linie v krajině. Lze tedy předpokládat, že se řada vymezení bude ještě dále vyvíjet a měnit.

2. Upřesnění trasování os nadregionálních biokoridorů

Úpravy trasování os NRBC v krajském generelu ÚSES spočívají ve vychýlení tras některých os NRBC oproti ÚTP R+NR ÚSES podle aktuálních podmínek v území, obvykle převzatém z některé ze zpřesňujících podkladových dokumentací, přičemž ovšem je respektován daný typ osy (podmínky pro požadované cílové ekosystémy). V této souvislosti je ovšem třeba upozornit na skutečnost, že striktní dodržení podmínek pro požadované cílové ekosystémy je beze zbytku možné pouze v případě vodních a nivních os NRBC. U ostatních zastoupených typů os NRBC (teplomilné doubravní, mezofilní hájové, mezofilní bučinné a

horské) se v krajině (zejména v členitějších partiích) často potřebné stanovištní podmínky nevyskytují spojitě. V případech těchto os NRBK je tudíž jako vyhovující přijímáno každé řešení, kdy jsou pro trasování osy NRBK přednostně využita obecně hydricky normální stanoviště (v případech os s cílovými teplomilnými doubravními ekosystémy i stanoviště omezená a suchá). Závaznost trasování jednotlivých os NRBK (nebo jejich dílčích úseků) je dána stupněm určitosti jejich lokalizace (viz dále).

3. Upřesnění vymezení regionálních biocenter

Zpřesňování vymezení regionálních biocenter oproti ÚTP R+NR ÚSES obecně naráží na problém chybějících údajů o typu cílových ekosystémů, které mají jednotlivá regionální biocentra reprezentovat (s výjimkou regionálních biocenter vložených do os NRBK, kde požadované cílové ekosystémy vyplývají z typů příslušných os NRBK). V zásadě je za zpřesnění vymezení regionálních biocenter v krajském generelu ÚSES považována jakákoliv úprava hranic RBC, kdy není ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES zásadně měněna poloha biocentra (bez ohledu na určitost vymezení biocentra v ÚTP R+NR ÚSES) a kdy úprava hranic biocentra neovlivňuje funkční vazby s navazujícími skladebnými částmi nadregionálního a regionálního ÚSES. Zpřesněná vymezení RBC obvykle vycházejí z dostupných podkladových dokumentací ÚSES, poměrně často však jsou stanoveny i zcela nové hranice biocenter. Úpravy vymezení jsou ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES často plošně velmi výrazné – na jedné straně jsou výrazně zmenšeny plochy některých RBC s původně dle ÚTP R+NR ÚSES rámcově velmi širokým vymezením, na druhé straně jsou v místech s příhodnými podmínkami a způsoby využití krajiny plochy některých RBC podstatně zvětšeny. Stejně jako v případě nadregionálních biocenter je ovšem třeba si uvědomit, že vymezení obsažená v krajském generelu ÚSES jsou vztažena k danému měřítku zpracování (1 : 25 000) a že jejich závaznost je dána stupněm závaznosti použité podkladové dokumentace a mírou vazby na reálně existující linie v krajině. Lze tedy předpokládat, že se řada vymezení RBC bude ještě dále vyvíjet a měnit.

4. Upřesnění trasování a vymezení regionálních biokoridorů

V případě regionálních biokoridorů jsou ještě daleko více než u regionálních biocenter problémem chybějící údaje o typu cílových ekosystémů, které mají jednotlivé regionální biokoridory reprezentovat. V zásadě zpřesněné trasování a vymezení regionálních biokoridorů v krajském generelu ÚSES spočívá buď v přípustném vychýlení tras regionálních biokoridorů oproti ÚTP R+NR ÚSES (které může být v případech, kdy jsou v ÚTP R+NR ÚSES dány pouze směry propojení biokoridorem, i dosti výrazné) nebo v upřesnění polohy regionálních biokoridorů, u kterých je v ÚTP R+NR ÚSES dán širší rámec pro možné vymezení (kategorie „biokoridor k vymezení“), přičemž je opět v maximální možné míře využito podrobnějších podkladových dokumentací ÚSES. Specifické přístupy jsou použity u regionálních biokoridorů vedených v ÚTP R+NR ÚSES v rámcovém vymezení podélně výraznějšími údolími vodních toků, kdy z polohy biokoridorů a navazujících biocenter vzhledem k chybějícím popisným informacím jednoznačně nevyplývá, které partie údolí mají příslušné regionální biokoridory reprezentovat. V krajském generelu je vždy v těchto případech uplatňován princip zachování kontinuity mezofilních či hydrofilních větví regionálního ÚSES a podle tohoto principu jsou biokoridory situovány buď do svahových poloh nebo do dna údolí k vodnímu toku, případně jsou vedeny v zásadě souběžné regionální biokoridory v obou polohách (v údolí Bystřice). Závaznost trasování jednotlivých regionálních biokoridorů (nebo jejich dílčích úseků) je dána stupněm určitosti jejich lokalizace (viz dále).

6.3.2. Popis typů změn vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES

Za změny vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES oproti ÚTP R+NR ÚSES je třeba považovat veškeré zásadní zásahy do původní koncepce řešení nadregionálního a regionálního ÚSES v ÚTP R+NR ÚSES nad rámec výše popsaných upřesnění. V obecné rovině je možno rozlišit několik základních typů navržených změn vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES:

1. Rozsáhlejší koncepční změny v rozložení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES

V místech, kde rozmístění skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES podle ÚTP R+NR ÚSES je spojeno s výskytem více typů zásadních problémů a nesrovnalostí, obsahuje návrh krajského generelu nová koncepční řešení s cílem odstranění konkrétních problémů a nesrovnalostí. Součástí takových změn jsou změny v rozmístění skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES spojené se změnami jejich vazeb, rušení či změny některých skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES, návrhy nových skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES, návrhy nových ucelených větví nebo podstatných částí větví nadregionálního a regionálního ÚSES apod.

2. Významnější změny trasování os nadregionálních biokoridorů a regionálních biokoridorů

Celá řada os nadregionálních biokoridorů a regionálních biokoridorů má v krajském generelu ÚSES oproti ÚTP R+NR ÚSES s ohledem na podrobnější dokumentace ÚSES, aktuální stav krajiny a limitující délkové parametry pozměněné trasy nad rámec výše popsaných upřesnění. V některých případech jsou zásadnější změny tras řešeny variantně.

3. Změny polohy regionálních biocenter

Některá regionální biocentra mají v krajském generelu ÚSES oproti ÚTP R+NR ÚSES s ohledem na podrobnější dokumentace ÚSES, aktuální stav krajiny a limitující délkové parametry významně změněnou polohu. Za významnou je přitom považována taková změna, kdy se biocentrum ve vymezení podle krajského generelu ÚSES ani svou dílčí částí nepřekrývá s biocentrem ve vymezení dle ÚTP R+NR ÚSES.

4. Návrhy nových nutných regionálních biocenter

Poměrně běžným důsledkem zpřesňování tras os NRBK a regionálních biokoridorů a polohy a vymezení RBC ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES bývá překročení maximální přípustné délky dílčích úseků os NRBK a regionálních biokoridorů, činící obecně 8 km. V případech, kdy by k takovému překročení v krajském generelu ÚSES došlo, jsou obvykle (pokud to způsob využití krajiny reálně umožňuje) do příslušných os NRBK a regionálních biokoridorů vložena potřebná nová regionální biocentra tak, aby byl limitující délkový parametr splněn. Podle Návodu na užívání ÚTP R+NR ÚSES mají sice tyto návrhy nových RBC charakter přípustných upřesnění, avšak v rámci krajského generelu ÚSES jsou zařazeny do kategorie změn, aby mohly být konkrétně popsány a zdůvodněny (viz dále).

5. Změny biogeografického významu biokoridorů

V reakci na řešení generelu nadregionálního a regionálního ÚSES Jihomoravského kraje dochází k prodloužení větve nadregionálního ÚSES ve stopě původně regionální větve ÚSES v západní části Olomouckého kraje. Biogeografický význam původních regionálních biokoridorů se v tomto případě mění z regionálního na nadregionální. Regionální biocentra v původní trase větve regionálního ÚSES zůstávají zachována, nově však mají charakter biocenter vložených do osy navrženého NRBK.

6.4. Nadregionální ÚSES

6.4.1. Obecné charakteristiky

Obecné charakteristiky nadregionálního ÚSES vyplývají z jeho pojetí v ÚTP R+NR ÚSES. Součástí nadregionálního ÚSES jsou v základním členění nadregionální biocentra a nadregionální biokoridory.

Nadregionální biocentra jsou členěna na reprezentativní a unikátní.

Základní funkcí soustavy reprezentativních nadregionálních biocenter je reprezentovat typické soubory ekosystémů jednotlivých biogeografických regionů (bioregionů). Soustava reprezentativních nadregionálních biocenter je tedy utvořena tak, aby se v každém bioregionu nacházelo alespoň jedno reprezentativní nadregionální biocentrum o minimální rozloze 1000 ha.

Unikátní nadregionální biocentra jsou navržena bez přímé vazby na biogeografické členění území v místech s nadregionálně významnými soubory unikátních ekosystémů. Na rozdíl od reprezentativních nadregionálních biocenter nemají stanovenou základní minimální výměru. Jejich rozloha vyplývá vždy z konkrétní rozlohy území s příslušnými unikátními biotickými podmínkami.

Hlavní funkcí **nadregionálních biokoridorů** je propojení soustavy reprezentativních nadregionálních biocenter (na unikátní nadregionální biocentra nadregionální biokoridory navazovat nemusí) a zajištění migrace organismů po nadregionálně významných migračních trasách. Kromě přímé návaznosti na nadregionální biocentra mohou nadregionální biokoridory navazovat i na jiné nadregionální biokoridory.

Nadregionální biokoridory v pojetí ÚTP R+NR ÚSES sestávají z os a ochranných zón. Osa nadregionálního biokoridoru je přitom chápána jako biokoridor s šířkovými parametry regionálního biokoridoru a ochranná zóna jako oboustranně přiléhající území k ose NRBC o šíři až 2 km na každou stranu od osy, v němž je uplatňován zvýšený zájem příslušného orgánu ochrany přírody pro podporu koridorového efektu.

Osy nadregionálních biokoridorů jsou členěny dle požadovaných cílových ekosystémů pro migraci do několika typů – vodní, nivní, teplomilné doubravní, mezofilní hájové, mezofilní bučinné, borové (v Olomouckém kraji nezastoupený typ) a horské. Jeden nadregionální biokoridor přitom může mít jednu nebo dvě, výjimečně i tři osy. Do os nadregionálních biokoridorů jsou podle potřeby vložena regionální biocentra tak, aby délka jednotlivých úseků os nadregionálních biokoridorů nepřerušovaných regionálními biocentry nepřesahovala 8 km (tj. limitující maximální přípustnou délku pro zajištění funkčnosti nadregionálního biokoridoru). Tato vložení regionálních biocentra podmiňují funkčnost nadregionálních biokoridorů, je proto třeba je považovat za součást nadregionálního ÚSES. Jejich limitující minimální výměra se stanovuje individuálně a odpovídá typům reprezentovaných stanovišť a cílových ekosystémů. U homogenních regionálních biocenter (s jedním typem reprezentovaných stanovišť) se pohybuje v rozmezí 5 až 40 ha. U heterogenních biocenter je pak odpovídajícím způsobem zvýšená.

6.4.2. Závazná část

6.4.2.1. Nadregionální biocentra

V následujících konkrétních popisech jednotlivých nadregionálních biocenter (NRBC) jsou uváděny republikový kód NRBC podle ÚTP R+NR ÚSES (pokud byl přidělen), název biocentra (přednostně podle ÚTP R+NR ÚSES, pokud zde byl přidělen), variantnost řešení (pokud je v generelu obsažena), reprezentativnost či unikátnost v rámci bioregionů, popis umístění (včetně uvedení příslušných čísel mapových listů ZM ČR 1 : 25 000) a způsobu vymezení, cílové ekosystémy (převážně dle ÚTP R+NR ÚSES), příp. poznámky s uvedením dalších důležitých skutečností. Jednoznačné umístění téměř všech biocenter v základní variantě vyplývá z jejich jasně stanovené polohy v ÚTP R+NR ÚSES. Jedinou výjimku tvoří NRBC 12 Skalka, kde pro jednoznačné umístění biocentra neexistují dostatečně silné argumenty.

NRBC 12 Skalka – základní řešení

- reprezentativní pro bioregion 1.11 Prostějovský;
- směřně umístěné v zemědělské krajině mezi Kobeřicemi, Dobrochovem, Vřesovicemi, Skalkou, Klenovicemi na Hané, Tvorovicemi a Pivínem (mapové listy 24-243, 24-244);
- umístění a vymezení převzato ze studie společnosti ARVITA-P z roku 1997 (zde varianta č. 2 lokalizace NRBC);

- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, mezofilní hájové a nivní.

NRBC 12 Skalka – variantní řešení 1

- reprezentativní pro bioregion 1.11 Prostějovský;
- umístěné v zemědělské krajině mezi Bedihošticí, Čehovicemi, Čelčicemi, Pivínem, Skalkou a Výšovicemi (mapové listy 24-243, 24-244);
- umístění a vymezení převzato z dokumentace AOPK ČR k NRBC 12 Skalka z roku 1998 (zde tzv. minimální varianta vymezení), nahrazující původní vymezení v ÚTP R+NR ÚSES;
- poznámka 1: reprezentativnost vymezení v této variantě je srovnatelná se základním řešením;
- poznámka 2: v prostoru severní části takto vymezeného NRBC (v k. ú. Bedihošť a Čehovice) byly již zpracovány dokumentace komplexních pozemkových úprav (KPÚ), které zde s existencí NRBC nepočítají (viz např. popis RBC Čehovická oáza);

NRBC 12 Skalka – variantní řešení 2

- reprezentativní pro bioregion 1.11 Prostějovský;
- umístěné v zemědělské krajině mezi Biskupicemi, Hrdibořicemi, Vrbátkami, Charvátý a Dubem nad Moravou (mapový list 24-242);
- umístění a vymezení převzato ze studie společnosti ARVITA-P z roku 1997 (zde varianta č. 3 lokalizace NRBC);
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, mezofilní hájové a nivní.
- poznámka 1: reprezentativnost vymezení v této variantě je srovnatelná se základním řešením;
- poznámka 2: v případě výběru této varianty řešení je třeba dořešit návaznost nadregionálního biokoridoru (NRBK) K 133 (např. trasování osy NRBK ve stávající stopě regionálních biokoridorů RK 1447 a RK 1449 – viz dále popis těchto biokoridorů);
- poznámka 3: název NRBC by v případě zvolení této varianty bylo vhodné změnit
- poznámka 4: kromě rozdílů vyplývajících z popsanych skutečností lze všechny varianty umístění NRBC hodnotit jako rovnocenné.

NRBC 13 Vrapáč-Doubrava

- reprezentativní pro bioregion 1.12 Litovelský;
- jednoznačně umístěné v komplexu pahorkatinných a lužních lesů a navazujících ploch v údolní nivě řeky Moravy mezi Mohelnicí, Litovlí a Královou, na území CHKO Litovelské Pomoraví (mapové listy 14-434, 14-443, 24-221);
- vymezení bylo detailně dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové a nivní;
- poznámka: Správa CHKO Litovelské Pomoraví preferuje název biocentra „Litovelské Pomoraví – Doubrava“.

NRBC 14 Ramena řeky Moravy

- reprezentativní pro bioregion 1.12 Litovelský;
- jednoznačně umístěné v komplexu lužních lesů a navazujících ploch v údolní nivě řeky Moravy mezi Litovlí a Horkou nad Moravou, převážně na území CHKO Litovelské Pomoraví (mapové listy 14-443, 24-221, 24-222);
- vymezení bylo detailně dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- cílové ekosystémy – nivní a vodní;
- poznámka: Správa CHKO Litovelské Pomoraví preferuje název biocentra „Litovelské Pomoraví – luh“.

NRBC 63 Vojenský (Repešský žleb)

- reprezentativní pro bioregion 1.52 Dražanský;
- jednoznačně umístěné v lesním komplexu v severní části vojenského újezdu Březina, na území Jihomoravského kraje, s přesahy na území Olomouckého kraje v údolí Hloučely (Okluky) u Stínavy a pravděpodobně i u Hamrů (mapové listy 24-232, 24-234);
- vymezení vychází jednak z mapování biotopů pro účely soustavy Natura 2000 (v lesním komplexu), jednak z potřeby zajištění reprezentativnosti NRBC i pro zaústění hydrofilní větve

regionálního ÚSES (v nivě Hloučely), v návaznosti na NRBC představované regionálním biokoridorem RK 1439 vedeným po toku Hloučely;

- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: bylo by vhodné nahradit původní, nepřilišitě nápaditý název biocentra (nabízí se např. název „Drahanské žleby“).

NRBC 64 Raškov

- reprezentativní pro bioregion 1.53 Šumperský;
- jednoznačně umístěné v údolí Moravy a navazujících lesních komplexech mezi Hanušovicemi a Bohdíkovem (mapové listy 14-234, 14-412);
- vymezení vychází především z dokumentace AOPK ČR k NRBC 64 Raškov z roku 2000, s úpravami (mírným rozšířením) v jihozápadní a jižní části na základě aktualizované dokumentace místního ÚSES (EKOSERVIS Jeseníky) a nově i za účelem zachování přípustné délky navazujícího regionálního biokoridoru RK 891 vedeného ve vazbě na tok Moravy;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: severní část biocentra v údolí Moravy nad Hanušovicemi se nachází v kolizi s územní rezervou pro vodní nádrž.

NRBC 65 Slunečná

- reprezentativní pro bioregion 1.54 Nízkojesenický;
- jednoznačně umístěné v lesním komplexu na pomezí Olomouckého a Moravskoslezského kraje severně od Moravského Berouna (mapový list 15-331);
- vymezení na území Olomouckého kraje převážně respektuje hranici lesního komplexu podle mapového podkladu a aktuálních leteckých snímků;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné a horské;
- poznámka: reprezentativnost NRBC pro horské ekosystémy je sporná.

NRBC 66 Jezernice

- reprezentativní pro bioregion 1.54 Nízkojesenický;
- jednoznačně umístěné v lesním komplexu na jižním okraji vojenského újezdu (VÚ) Libavá, severně od Lipníka nad Bečvou (mapový list 25-114);
- vymezení na území VÚ Libavá je převzato z platné ÚPD pro VÚ, přesahy vymezení mimo území VÚ Libavá vyplývají především z platné ÚPD města Lipníka nad Bečvou;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné a mezofilní hájové.

NRBC 88 Praděd

- reprezentativní pro bioregion 1.70 Jeseníký;
- jednoznačně umístěné v lesním komplexu a v plochách nad horní hranicí lesa v centrální části CHKO Jeseníky, na pomezí Olomouckého a Moravskoslezského kraje (mapové listy 14-242, 14-243, 14-244, 14-421, 14-422);
- vymezení na území Olomouckého kraje bylo detailně dohodnuto se Správou CHKO Jeseníky – v západní a jižní části nově odpovídá vymezení EVL Praděd;
- cílové ekosystémy – horské, mezofilní bučinné a rašelinné;
- poznámka: díky vymezení v jižní části podle vymezení EVL Praděd jsou do NRBC nově zahrnuty i prostory původního regionálního biokoridoru RK 893 a původního regionálního biocentra 435 Na Skřítku.

NRBC 89 Smolný

- reprezentativní pro bioregion 2.1 Vidnavský;
- jednoznačně umístěné v lesním komplexu a na některých navazujících plochách se soustředěnými glaciálními tvary reliéfu mezi Žulovou, Vidnavou a Starou Červenou Vodou, s pravděpodobným přesahem na území Polska (mapové listy 14-221, 14-222);
- vymezení vychází především z dokumentace AOPK ČR k NRBC 89 Smolný z roku 1998, s úpravami (převážně redukčními) podle platné ÚPD obcí;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, mezofilní hájové, nivní a luční;

- poznámka: zohledněna nebyla redukce vymezení NRBC v ÚPO Černá Voda (západně od obce), neboť by touto redukcí bylo z NRBC vyjmuto jedno z jeho tří jádrových území podle dokumentace AOPK (Velký Továřš).

NRBC 96 Kostecké poleší

- reprezentativní pro bioregion 3.4 Hranický;
- jednoznačně umístěné v lesním komplexu a na některých navazujících plochách mezi Kostelcem u Holešova, Prusinovicemi a Líšnou, převážně na území Zlínského kraje, s nevelkými přesahy na území Olomouckého kraje u Líšné (mapový list 25-134);
- vymezení je převzato převážně z územní prognózy Zlínského kraje a na území olomouckého kraje z ÚPO Líšná;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: na základě projednání byla z NRBC vypuštěna původně v ÚTP R+NR ÚSES do NRBC zahrnutá lokalita Břeží v k. ú. Stará Ves u Přerova, a to z důvodu oddělení této lokality od ostatních partií NRBC chatovou zástavbou mezi Kostelcem a Karlovicemi.

NRBC 104 Chropýňský luh

- reprezentativní pro bioregion 3.11 Kojetínský;
- jednoznačně umístěné v komplexu lužních lesů a luk v široké nivě řeky Moravy mezi Troubkami, Kojetínem a Chropyní, na pomezí Olomouckého a Zlínského kraje (mapové listy 24-244, 24-422, 25-133, 25-311);
- vymezení vychází především z dokumentace AOPK ČR k NRBC 104 Chropýňský luh z roku 1998, s dohodnutým rozšířením o některé navazující partie EVL Morava – Chropýňský luh u Tovačova;
- cílové ekosystémy – nivní, vodní a luční.

NRBC 2010 Rejvív

- unikátní v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- jednoznačně umístěné v lesním komplexu a na přilehlé bezlesé části rašeliniště u Rejvízu v severní části CHKO Jeseníky (mapové listy 14-224, 14-242);
- vymezení bylo detailně dohodnuto se Správou CHKO Jeseníky a odpovídá v zásadě vymezení EVL Rejvív (s významným rozšířením oproti původnímu vymezení v ÚTP R+NR ÚSES k západu až jihozápadu);
- cílové ekosystémy – rašelinné, mezofilní bučinné;
- poznámka: díky rozšíření v západní až jihozápadní části o nepodmáčená stanoviště s bučinami se NRBC stalo též reprezentativní součástí mezofilní větve regionálního ÚSES, nově procházející tímto prostorem.

Na základě vymezení evropsky významných lokalit soustavy Natura 2000 jsou do variantního řešení závazné části krajského generelu zapracovány návrhy dalších tří možných nadregionálních biocenter. Jde o následující lokality (s názvy přidělenými podle názvů odpovídajících EVL):

NRBC Rychlebské hory – Račí údolí

- reprezentativní pro nižší polohy bioregionu 1.70 Jesenického;
- umístění – v lesním komplexu Rychlebských hor mezi Javorníkem a státní hranicí s Polskem (mapové listy 14-212, 14-221);
- NRBC tvoří variantu k vymezení regionálních biocenter (RBC) 487 Račí údolí a Buk (vloženého do mezofilní bučinné osy nadregionálního biokoridoru K 86) a regionálního biokoridoru RK 823;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, lužní a luční;
- poznámka: vymezením tohoto NRBC by došlo též k rozdělení nadregionálního biokoridoru K 86 na dva samostatné nadregionální biokoridory.

NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet

- reprezentativní pro bioregion 1.70 Jesenický a okrajově i pro bioregion 2.1 Vidnavský;

- umístění – v lesním komplexu Rychlebských hor mezi Jeseníkem, Černou Vodou, Vápennou a státní hranicí s Polskem (mapové listy 14-223, 14-224, 14-241);
- NRBC tvoří variantu k trasování některých úseků os nadregionálních biokoridorů (NRBK) K 84, K 85 a zejména K 85, k vymezení RBC 400 Stříbrné údolí, 484 Ztracené údolí, 485 Stříbrný potok, Smrk, Pod Jehlanem a Bílé kameny a trasování celého regionálního biokoridoru RK 828 a části regionálního biokoridoru RK 827;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, horské, lužní a luční;
- poznámka: vymezením tohoto NRBC by došlo k rozdělení nadregionálních biokoridorů K 85 a K 86 vždy na dva samostatné nadregionální biokoridory.

NRBC Sovinec

- reprezentativní pro bioregion 1.54 Nízkojesenický;
- umístění – v převážně zalesněných údolích Oslavy a některých jejích přítoků na pomezí Olomouckého a Moravskoslezského kraje mezi Dlouhou Loučkou a Rýmařovem (na území Olomouckého kraje pouze mapový list 14-442);
- NRBC tvoří variantu k trasování části mezofilní bučinné osy NRBK K 91 s vloženým RBC 426 Valšovský důl;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné a luční;
- poznámka: vymezením tohoto NRBC by došlo k rozdělení nadregionálního biokoridoru K 91 na dva samostatné nadregionální biokoridory.

Prostorové parametry nadregionálních biocenter dále mají i některá vymezená regionální biocentra – RBC 343 Maleník, RBC 358 Králický Sněžník, RBC 476 Šerák – Keprník (viz dále)

6.4.2.2. Nadregionální biokoridory – osy

V následujících konkrétních popisech jednotlivých os nadregionálních biokoridorů (NRBK) jsou uváděny republikový kód NRBK podle ÚTP R+NR ÚSES (pokud byl přidělen), typ osy podle požadovaných cílových ekosystémů (ve smyslu členění dle ÚTP R+NR ÚSES – viz výše), variantnost řešení (pokud je v generelu obsažena), popis trasování na území Olomouckého kraje (včetně uvedení příslušných čísel mapových listů ZM ČR 1 : 25 000) a způsobu lokalizace trasy, soupis vložených regionálních biocenter na území Olomouckého kraje (s kódy a názvy podle ÚTP R+NR ÚSES, pokud zde byly přiděleny, příp. s navrženými názvy u nových vložených RBC), příp. poznámky s uvedením dalších důležitých skutečností. Pokud jsou trasy jednotlivých os NRBK v krajském generelu řešeny v prostorově významně odlišných variantách, je každá z těchto variant popsána zvlášť.

NRBK K 80 – mezofilní bučinná osa

- směřuje z NRBC 64 Raškov vnitřkem lesních celků celkově k jihozápadu až západu, do Pardubického kraje (mapové listy 14-411, 14-412);
- směrně lokalizovaná trasa je částečně převzata z územního plánu VÚC Jeseníky a částečně z generelů místního ÚSES;
- vložená regionální biocentra – RBC 443 Moravský Karlov;
- poznámka: RBC 443 Moravský Karlov je do trasy osy NRBK vloženo nově, s ohledem na nutnost zachování maximální přípustné délky dílčích úseků osy NRBK.

NRBK K 82 – mezofilní bučinná osa

- osa potenciálně může přesahovat na území Olomouckého kraje v lesním celku na pomezí s Pardubickým krajem severozápadně od Štítů (mapový list 14-411);
- směrně lokalizovaná trasa je převzata v zásadě z ÚTP R+NR ÚSES;
- bez vložených regionálních biocenter.

NRBK K 84 – horská osa

- v prostoru hraničního hřbetu Rychlebských hor západně od Lipové-lázní navazuje na horskou osu NRBK K 85 a odtud je vedena po temenech horských hřbetů nejprve po státní hranici

k masívu Kralického Sněžníku a dále při pomezí s Pardubickým krajem k jihu, po Sviní horu, kde se mění na mezofilní bučinnou osu (mapové listy 14-214, 14-223, 24-232, 14-234, 14-241);

- doporučená lokalizace trasy vyplývá z reprezentativnosti polohy na temenech horských hřbetů;
- vložená regionální biocentra – RBC Smrk, RBC 489 Jivina, RBC Kladské sedlo, RBC 358 Králický Sněžník;
- poznámka 1: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet by se délka horské osy NRBK K 84 zkrátila o původní úsek uvnitř tohoto NRBC a osa NRBK by se nově napojovala na toto NRBC – zároveň by zaniklo RBC Smrk;
- poznámka 2: variantně je uvedena možnost vymezení RBC Chlupenkovec namísto RBC 489 Jivina nebo RBC Kladské sedlo;
- poznámka 3: v případě výraznější redukce vymezení RBC 358 Králický Sněžník by bylo nutno znovu prověřit rozmístění vložených RBC s ohledem na nutnost zachování maximální přípustné délky dílčích úseků osy NRBK.

NRBK K 84 – mezofilní bučinná osa – základní řešení

- od Sviní hory, kde navazuje na horskou osu NRBK K 84, směřuje k jihu, do údolí Moravy, a dále zalesněnými svahy údolí Moravy k východu, do NRBC 64 Raškov (mapový list 14-234);
- doporučená lokalizace trasy vyplývá především z reprezentativnosti polohy v údolních svazích;
- vložená regionální biocentra – RBC 479 Kámen;
- poznámka: případné kolize s plánovanou vodní nádrží v údolí Moravy je možno řešit dílčími úpravami trasy.

NRBK K 84 – mezofilní bučinná osa – variantní řešení

- od Sviní hory, kde navazuje na horskou osu NRBK K 84, směřuje k jihozápadu až jihu a napříč přes údolí Moravy k RBC 443 Moravský Karlov na pomezí s Pardubickým krajem, uvnitř kterého se napojuje na mezofilní bučinnou osu NRBK K 80 (mapové listy 14-233, 14-234, 14-411);
- trasa v zásadě odpovídá řešení v územním plánu VÚC Jeseníky a v generelech místního ÚSES (s výjimkou napojení na RBC 443 Moravský Karlov);
- vložená regionální biocentra – RBC 479 Kámen; RBC 443 Moravský Karlov;
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu této trasy osy NRBK je poněkud nižší než v případě základního řešení;
- poznámka 2: délka úseku osy NRBK mezi RBC 479 Kámen a RBC 443 Moravský Karlov se pohybuje na hranici přípustnosti – nelze tedy vyloučit při detailním zpřesňování nutnost vymezení dalšího vloženého RBC.

NRBK K 85 – horská osa

- v prostoru hraničního hřbetu Rychlebských hor západně od Skorošic navazuje na mezofilní bučinnou osu NRBK K 86 a odtud je vedena po temenech horských hřbetů nejprve po státní hranici ke Smrku a dále k údolí Ramzovského potoka, napříč tímto údolím na hlavní hřbet severozápadní části Hrubého Jeseníku a přes prostor Červenohorského sedla do NRBC 88 Praděd (mapové listy 14-214, 14-221, 14-223, 14-241, 14-243, 14-244);
- doporučená lokalizace trasy vyplývá z reprezentativnosti polohy na temenech horských hřbetů;
- vložená regionální biocentra – RBC 488 Hraničky, RBC 485 Stříbrný potok, RBC Smrk, RBC 476 Šerák – Keprník;
- poznámka 1: napojení na mezofilní bučinnou osu NRBK K 86 je řešeno variantně v závislosti na variantní poloze vloženého RBC 488 Hraničky – obě varianty napojení jsou přitom v zásadě rovnocenné;
- poznámka 2: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet by byla horská osa NRBK (a zároveň i celý NRBK K 84) rozdělena na dva samostatné úseky, které by se napojovaly na toto NRBC, u jednoho z těchto úseků by pak bylo žádoucí změnit jeho republikový kód – zároveň by zaniklo RBC Smrk a RBC 485 Stříbrný potok by se buďto stalo

součástí NRBC nebo by muselo být přeloženo do jiné polohy tak, aby zůstala zachována maximální přípustná délka úseku osy NRBK směrem k RBC 488 Hraničky;

NRBK K 86 – mezofilní bučinná osa „hlavní“

- směřuje od státní hranice s Polskem v severozápadním výběžku kraje lesními komplexy Rychlebských hor a přes severní část území CHKO Jeseníky do Moravskoslezského kraje (mapové listy 04-434, 14-212, 14-214, 14-221, 14-223, 14-224, 15-113, 15-131);
- severozápadní a jihovýchodní úsek trasy mají díky reprezentativnosti polohy či relativně novému prověření doporučenou lokalizaci, střední úsek má lokalizaci směrnou;
- vložená regionální biocentra – RBC Javorník, RBC 490 Borůvková hora, RBC Buk, RBC 488 Hraničky, RBC 485 Stříbrný potok, RBC Smrk, RBC 476 Šerák – Kepník; RBC 400 Stříbrné údolí, RBC 484 Ztracené údolí, RBC Pod Jehlanem, RBC Bílé kameny, RBC 482 Čertovy kameny, RBC Pod Bleskovcem, RBC 1640 Dolní Údolí;
- poznámka 1: poloha vložených RBC 490 Borůvková hora a 488 Hraničky je řešena variantně;
- poznámka 2: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES bylo zrušeno RBC 1550 Černá Opava, původně směrně umístěné v údolí Černé Opavy jihovýchodně od Rejvízu – v případě potřeby bude možné toto biocentrum vymezit v náhradní poloze na území Moravskoslezského kraje;
- poznámka 3: v případě vymezení nových NRBC Rychlebské hory – Račí údolí a Rychlebské hory – Sokolský hřbet by byla horská osa NRBK (a zároveň i celý NRBK K 86) rozdělena na tři samostatné úseky, které by se napojovaly na tato NRBC, u dvou z těchto úseků by pak bylo žádoucí změnit jejich republikový kód – zároveň by zanikla RBC Buk, RBC 400 Stříbrné údolí, RBC 484 Ztracené údolí, RBC Pod Jehlanem a RBC Bílé kameny.

NRBK K 86 – mezofilní bučinná osa „vedlejší“

- odbočuje z „hlavní“ mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu Rychlebských hor mezi Vápennou a Lipovou-lázněmi a směřuje k severu do NRBC 89 Smolný (mapové listy 14-221, 14-223);
- doporučená lokalizace trasy vyplývá z její plné reprezentativnosti a zakotvení v platné ÚPD obcí;
- bez vložených regionálních biocenter;
- poznámka 1: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet by se délka horské osy NRBK K 84 zkrátila o původní úsek uvnitř tohoto NRBC a osa NRBK by se nově napojovala na toto NRBC;
- poznámka 2: v každém případě je žádoucí změnit republikový kód NRBK vázaného na průběh této „vedlejší“ mezofilní bučinné osy NRBK K 86.

NRBK K 88 – mezofilní bučinná osa

- směřuje z NRBC 65 Slunečná severně od Moravského Berouna k severu, do Moravskoslezského kraje (mapový list 15-331);
- směrně lokalizovaná trasa je převzata z územního plánu VÚC Jeseníky;
- bez vložených regionálních biocenter.

NRBK K 89 – vodní osa

- spojuje ve vazbě na toky Hladového potoka, Divoké Desné, Desné a Moravy NRBC 88 Praděd a NRBC 13 Vrapač – Doubrava (mapové listy 14-243, 14-244, 14-414, 14-421, 14-423, 14-432, 14-434);
- delší úsek osy NRBK od NRBC 88 Praděd po odbočení Vitošovského náhonu z hlavního koryta Moravy (mezi Postřelmovem a Lesnicemi) je jednoznačně lokalizovaný, což je dáno bezprostřední vazbou na vodní prostředí v korytech vodních toků; jižní úsek osy NRBK je lokalizovaný doporučeně, což je dáno vazbou na vodní prostředí v hlavním korytě Moravy;
- vložená regionální biocentra – do vodních os nadregionálních biokoridorů se obecně regionální biocentra nekládají – poloha zdánlivě vložených regionálních biocenter v případě vodní osy NRBK K 89 je ve skutečnosti vázána na průběh nivní osy NRBK (viz dále);
- poznámka: v případě rozšíření NRBC 13 Vrapač – Doubrava podle vymezení EVL Litovelské Pomoraví až k Leštině (obsaženého ve směrné části krajského generelu) by se délka vodní osy NRBK K 89 zkrátila o původní úsek uvnitř tohoto rozšíření NRBC.

NRBK K 89 – nivní osa

- je vedena údolními nivami Desné a Moravy v zásadě souběžně s vodní osou NRBK K 89 od RBC U Filipové po NRBC 13 Vrapač – Doubrava (mapové listy 14-243, 14-414, 14-421, 14-423, 14-432, 14-434);
- doporučená lokalizace trasy je dána vazbou na stávající fragmenty lužních porostů a doprovodné porosty vodních toků;
- vložená regionální biocentra – RBC U Filipové; RBC U Terezína, RBC Šumperská niva, RBC 1930 Meandry Desné, RBC 439 Postřelmov, RBC Leštinská niva, RBC 428 Lukavice;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES nedochází k přechodu nivní osy NRBK v osu mezofilní bučinnou – nivní osa NRBK je nově ukončena v posledním vhodném místě pro vymezení reprezentativního vloženého RBC ve dně údolí Desné pod Loučnou;
- poznámka 2: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES bylo zrušeno RBC 512 Vikýřovice z důvodu nemožnosti reálného vymezení RBC v souvislém sídelním pásu – důsledkem je překročení maximální přípustné délky úseku nivní osy NRBK mezi nejbližšími RBC U Terezína a Šumperská niva (cca o 1 km);
- poznámka 3: potenciálně je do nivní osy NRBK K 89 vložena i okrajová část variantně vymezeného RBC 436 Kamenitý kopec (v souladu s původním řešením ÚTP R+NR ÚSES) – toto biocentrum však pravděpodobně není možno považovat pro nivní osu NRBK za dostatečně reprezentativní;
- poznámka 4: poloha vloženého RBC 428 Lukavice je řešena variantně;
- poznámka 5: v případě rozšíření NRBC 13 Vrapač – Doubrava podle vymezení EVL Litovelské Pomoraví až k Leštině (obsaženého ve směrné části krajského generelu) by se délka nivní osy NRBK K 89 zkrátila o původní úsek uvnitř tohoto rozšíření NRBC – zároveň by zanikla RBC Leštinská niva a 428 Lukavice.

NRBK K 89 – mezofilní bučinná osa

- je vedena ve zcela nové trase v návaznosti na západní okraj NRBC 88 Praděd celkem k jihozápadu, směrem k RBC 436 Kamenitý kopec, ve kterém se napojuje na mezofilní bučinnou osu NRBK K 91 (mapové listy 14-243, 14-421);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z chybějícího detailního prověření;
- vložená regionální biocentra – RBC 436 Kamenitý kopec;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je řešení mezofilní bučinné osy NRBK K 89 zcela odlišné – bez přechodů v nivní a horskou osu NRBK – základním společným důvodem je systémově zcela nová trasa této osy NRBK;
- poznámka 2: pozice napojení na mezofilní bučinnou osu NRBK K 91 je závislá na výběru polohy variantně řešeného RBC 436 Kamenitý kopec;
- poznámka 3: vzhledem k dosti odlišné trase a napojení oproti nivní a vodní ose NRBK K 89 by bylo vhodné uvažovat o změně republikového kódu NRBK – alternativně je možno zvažovat i prodloužení mezofilní bučinné osy NRBK K 89 až do NRBC 13 Vrapač – Doubrava (např. s využitím tras některých regionálních biokoridorů obsažených v závazné či směrné části krajského generelu).

NRBK K 90 – vodní osy

- spojují ve vazbě na různá ramena řeky Moravy přes Litovel NRBC 13 Vrapač – Doubrava a NRBC 14 Ramena řeky Moravy a nově také kratšími úseky dílčí části obou zmíněných NRBC u Mladče, Březového a Lhoty (mapové listy 14-443, 24-221);
- jednoznačné umístění os NRBK bylo dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- vložená regionální biocentra – do vodních os nadregionálních biokoridorů se obecně regionální biocentra nevkládají.

NRBK K 90 – nivní osa

- spojuje podél toku Čerlinky severně od Litovle NRBC 13 Vrapač – Doubrava a NRBC 14 Ramena řeky Moravy a nově také kratším úsekem dílčí části NRBC 13 Vrapač – Doubrava mezi Litovlí a Novými Zámky (mapový list 14-443);
- doporučené umístění trasy bylo dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- bez vložených regionálních biocenter;

- poznámka: původně prověřována byla i varianta vedení nivní osy NRBK K 90 ve vazbě na plánované protipovodňové obtokové koryto mezi Litovlí a Červenkou – na základě projednání se Správou CHKO byla tato varianta shledána jako málo reálná a v krajském generelu tudíž není zpracována.

NRBK K 91 – mezofilní bučinná osa

- propojuje v severní až východní části kraje přes území okresů Šumperk (částečně zároveň přes území CHKO Jeseníky), Olomouc (částečně zároveň přes území vojenského újezdu Libavá) a nepatrně i Bruntál (v Moravskoslezském kraji) NRBC 64 Raškov a NRBC 66 Jezernice (mapové listy 14-412, 14-421, 14-423, 14-424, 14-441, 14-442, 14-444, 24-222, 25-111, 25-113, 25-114);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (i když v některých úsecích by bylo možno trasu považovat i za doporučeně lokalizovanou – např. ve výraznějších partiích okrajových svahů Nízkého Jeseníku;
- vložená regionální biocentra – RBC 1931 Rapotín, RBC Nad Rapotínem, RBC 436 Kamenitý kopec, RBC Petrovský vrch, RBC 433 Malínský kopec, RBC 434 Rabštejn, RBC 491 Stančín, RBC Nad Břevencem, RBC 1810 Pasecký žleb, RBC 427 Horní žleb, RBC Dolní žleb, RBC 271 Aleš, RBC 185 Hřeben, RBC 184 Vrábl;
- poznámka 1: trasování osy NRBK v prostoru RBC 436 Kamenitý kopec je řešeno variantně v závislosti na variantní poloze tohoto vloženého RBC, přičemž je preferováno základní řešení (zejm. s ohledem na průchodnost zastavěného území Sobotína a Petrova nad Desnou);
- poznámka 2: variantně je možno do trasy osy NRBK vložit další RBC u Hraběšic, které lze zároveň považovat za variantní řešení polohy RBC Petrovský vrch;
- poznámka 3: případná kolize s plánovanou vodní nádrží v údolích Oslavy a Huntavy je řešena variantním odklonem příslušného úseku trasy osy NRBK směrem do Moravskoslezského kraje – v tomto případě bude nutné změnit následně i polohu RBC 426 Valšovský důl;
- poznámka 4: v případě vymezení nového NRBC Sovinec by byla mezofilní bučinná osa NRBK (a zároveň i celý NRBK K 91) rozdělena na dva samostatné úseky, které by se napojovaly na toto NRBC, u jednoho z těchto úseků by pak bylo žádoucí změnit jeho republikový kód – zároveň by zaniklo RBC 426 Valšovský důl, nacházející se na území Moravskoslezského kraje;
- poznámka 5: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES bylo na základě řešení ÚSES ve VÚ Libavá zrušeno RBC 1815 Hadovec – důsledkem je výrazné překročení maximální přípustné délky úseku osy NRBK mezi RBC 184 Vrábl a NRBC 66 Jezernice (cca dvojnásobnému) – je tudíž třeba přece jen o dodatečném vymezení RBC 1815 Hadovec (příp. jiného či více jiných RBC) uvažovat;
- poznámka 6: ve výrazně výslunných partiích okrajových svahů Nízkého Jeseníku lze předpokládat dílčí změny charakteru osy NRBK na mezofilní hájovou.

NRBK K 92 – mezofilní bučinná osa

- prochází celkově v severojižním směru z území Pardubického kraje střídavě západní částí Olomouckého kraje a přílehlými partiemi Pardubického a Jihomoravského kraje, přičemž se v jižní části stáčí k jihovýchodu, do NRBC 63 Vojenský (mapové listy 14-431, 14-433, 24-211, 24-212, 24-213, 24-234, 24-232);
- směrná lokalizace většiny trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- vložená regionální biocentra – RBC Pod Vlčinou, RBC 431 Vysoký vrch, RBC 395 Pod Lískovcem, RBC 277 Nectavské údolí, RBC 1892 Úsobrnské údolí, RBC 1886 Pod Švancarkou, RBC 263 Pavlovský dvůr, RBC 1881 Bučina u suché louky;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES na základě zpřesněného vymezení do Olomouckého kraje nezasahují ze sousedního Pardubického kraje vložená RBC 353 Hoštejn a 355 Hartinkov;
- poznámka 2: trasování osy NRBK v prostoru RBC Pod Vlčinou je řešeno variantně v závislosti na variantní poloze tohoto vloženého RBC, přičemž obě řešení jsou v zásadě rovnocenná;
- poznámka 3: variantně je řešeno rovněž trasování osy NRBK mezi RBC 1881 Bučina u Suché louky a NRBC 63 Vojenský – v tomto případě je výrazně preferováno nové základní trasování

ze severní strany Malého Hradiska, kterému je z tohoto důvodu přiřazena jako jedinému úseku osy NRBK doporučená lokalizace.

NRBK K 93 – mezofilní hájová osa – základní řešení

- prochází výslunnými svahy údolí Třebůvky z území Pardubického kraje k východu k Lošticím a odtud lesními celky k jihovýchodu, po napojení na mezofilní hájovou osu NRBK **K 132** (mapové listy 14-433, 14-434, 24-212, 24-221);
- doporučená lokalizace trasy vyplývá z reprezentativnosti polohy v převážně zalesněných svazích;
- vložená regionální biocentra – RBC 395 Pod Lískovcem, RBC Dlouhé skály, RBC 1785 Radnice, RBC 1786 Obectov, RBC 1959 Pod Šuminou;
- poznámka: variantně je možno do trasy osy NRBK vložit další RBC v prostoru PP Rodlen, které zároveň tvoří variantní řešení polohy RBC 1785 Radnice;

NRBK K 93 – mezofilní hájová osa – variantní řešení

- od základního řešení se liší přímější trasou na pomezí s Pardubickým krajem u Bezděkova, s vynecháním RBC Dlouhé skály, jižnější trasou mezi RBC 1785 Radnice (v základním řešení) a RBC 1786 **Obectov** a především dvěma dalšími variantami tras mezi RBC 1959 Pod Šuminou a mezofilní hájovou osou NRBK K 132, na kterou se obě tyto varianty napojují v RBC 268 Rampach (mapové listy 14-433, 14-434, 24-212, 24-221);
- vložená regionální biocentra – RBC 395 Pod Lískovcem, RBC 1785 Radnice, RBC 1786 Obectov, RBC 1959 Pod Šuminou, RBC 268 Rampach;
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu variantních tras osy NRBK je většinou poněkud nižší než v případě základního řešení;
- poznámka 2: uvedené řešení nepočítá s možností variantní polohy RBC 1785 Radnice.

NRBK K 103 – mezofilní bučinná osa

- propojuje ve východní části kraje převážně přes území vojenského újezdu Libavá (a částečně s přesahem do Moravskoslezského kraje) NRBC 65 Slunečná a NRBC 66 Jezernice (mapové listy 15-331, 15-332, 15-334, 25-112, 25-114);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- vložená regionální biocentra – RBC 182 Odra;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES bylo na základě řešení ÚSES ve VÚ Libavá zrušeno RBC 1812 Libavá – důsledkem je výrazné překročení maximální přípustné délky úseku osy NRBK mezi RBC 1556 Červená hora (v Moravskoslezském kraji) a RBC 182 Odra (více než dvojnásobnému) – je tudíž třeba přece jen o dodatečném vymezení RBC 1812 Libavá (příp. jiného či více jiných RBC) uvažovat.

NRBK K 132 – mezofilní hájová až teplomilná doubravní osa v návaznosti na NRBC 13 Vrapač – Doubrava – základní řešení

- je vedena zpočátku jako mezofilní hájová osa v návaznosti na jižní okraj NRBC 13 Vrapač – Doubrava směrem k jihu, přičemž se v prostoru mezi Lhotou a Čechami pod Kosířem mění na teplomilnou doubravní osu, a pokračuje stále k jihu a okrajovou částí VÚ Březina se dostává z Olomouckého kraje do kraje Jihomoravského (mapové listy 14-443, 24-221, 24-223, 24-241, 24-243, 24-421);
- směrná lokalizace většiny trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování, doporučená lokalizace trasy v jižní části z reprezentativnosti polohy v převážně výslunných okrajových svazích Dražanské vrchoviny;
- vložená regionální biocentra – RBC 269 Třesín, RBC 268 Rampach, RBC 267 Terežské údolí, RBC 254 Kosíř, RBC 264 Brus, RBC Hluchovské údolí; RBC 1884 Ohrozimská horka, RBC 1889 Plumlovská obora, RBC 1883 Kněží hora, RBC 257 Háj, RBC 259 Pod Obrovou nohou;
- poznámka 1: deklarovaného teplomilného doubravního charakteru osy NRBK je možno dosáhnout pouze v omezených úsecích – většina úseků této osy bude mít pravděpodobně spíše mezofilní hájový charakter;
- poznámka 2: trasa teplomilné doubravní osy NRBK K 132 v úseku mezi RBC 1889 Plumlovská obora a RBC 257 Háj je řešena variantně (včetně polohy RBC 1883 Kněží hora), přičemž všechny varianty jsou v zásadě rovnocenné.

NRBK K 132 – mezofilní hájová až teplomilná doubravní osa v návaznosti na NRBC 13 Vrapač – Doubrava – variantní řešení 1

- od základního řešení se liší převážně západnější trasou v severní části, v návaznosti na RBC 269 Třesín vedenou ve stopě původního regionálního biokoridoru RK 1427 do RBC 1959 Pod Šuminou, dále krátce ve stopě původního regionálního biokoridoru RK 1426 a odtud dále k jihu, s napojením na trasu základního řešení v RBC 267 Terezké údolí (mapové listy 14-443, 24-221, 24-212, 24-214, 24-223, 24-241, 24-243, 24-421);
- vložená regionální biocentra – RBC 269 Třesín, RBC 1959 Pod Šuminou, RBC U Luké, RBC 267 Terezké údolí, RBC 254 Kosíř, RBC 264 Brus, RBC Hluchovské údolí; RBC 1884 Ohrozimská horka, RBC 1889 Plumlovská obora, RBC 1883 Kněží hora, RBC 257 Háj, RBC 259 Pod Obrovou nohou;
- poznámka 1: v polohách mezi údolími Hradečky a Šumice lze předpokládat spíše mezofilní bučinný charakter osy NRBK – reprezentativnost průběhu trasy je zde tudíž poněkud nižší než v případě základního řešení;
- poznámka 2: v případě zvolení této varianty by byl adekvátním způsobem zkrácen NRBK K 93, jehož mezofilní hájová osa by byla ukončena napojením na mezofilní hájovou osu NRBK K 132 v RBC 1959 Pod Šuminou; zároveň by bylo zrušeno RBC 268 Rampach;
- poznámka 3: část trasy vedená ve stopě původních regionálních biokoridorů není samostatně graficky vyjádřena.

NRBK K 132 – mezofilní hájová až teplomilná doubravní osa v návaznosti na NRBC 13 Vrapač – Doubrava – variantní řešení 2

- od základního řešení se liší částečně západnější trasou, v návaznosti na RBC 269 Třesín vedenou ve stopě původního regionálního biokoridoru RK 1427 do RBC 1959 Pod Šuminou a odtud ve stopě některé z variant trasování mezofilní hájové osy NRBK K 93 zpět k trase základního řešení trasování mezofilní hájové osy NRBK K 132 (mapové listy 14-443, 24-212, 24-221, 24-223, 24-241, 24-243, 24-421);
- vložená regionální biocentra – RBC 269 Třesín, RBC 1959 Pod Šuminou, RBC 268 Rampach, RBC 267 Terezké údolí, RBC 254 Kosíř, RBC 264 Brus, RBC Hluchovské údolí; RBC 1884 Ohrozimská horka, RBC 1889 Plumlovská obora, RBC 1883 Kněží hora, RBC 257 Háj, RBC 259 Pod Obrovou nohou;
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu trasy je srovnatelná se základní řešení;
- poznámka 2: v případě zvolení této varianty by byl adekvátním způsobem zkrácen NRBK K 93, jehož mezofilní hájová osa by byla ukončena napojením na mezofilní hájovou osu NRBK K 132 v RBC 1959 Pod Šuminou;
- poznámka 3: vzhledem k vedení ve stopě jiných biokoridorů není variantní část trasy osy NRBK v této variantě samostatně graficky vyjádřena.

NRBK K 132 – mezofilní hájová až teplomilná doubravní osa v návaznosti na NRBC 13 Vrapač – Doubrava – variantní řešení 3

- od NRBC 13 Vrapač – Doubrava po RBC 267 Terezké údolí je trasování shodné jako v základním řešení, dále pak směřuje trasa osy NRBK mezi Laškovem a Pěnčínem k jihozápadu, s napojením na NRBC 63 Vojenský, a od NRBC 63 Vojenský přímo trasou k RBC 1889 Plumlovská obora, odkud je trasování opět shodné se základním řešením (mapové listy 14-443, 24-221, 24-223, 24-214, 24-232, 24-241, 24-243, 24-421);
- vložená regionální biocentra – RBC 269 Třesín, RBC 268 Rampach, RBC 267 Terezké údolí, RBC 261 Kluč, RBC 1889 Plumlovská obora, RBC 1883 Kněží hora, RBC 257 Háj, RBC 259 Pod Obrovou nohou;
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu trasy pro teplomilné doubravní ekosystémy je poněkud nižší než v případě základního řešení;
- poznámka 2: v případě zvolení této varianty by bylo nutno ve stopě mezofilní hájové až teplomilné doubravní osy NRBK K 132 dle základní varianty mezi RBC 267 Terezké údolí a RBC 254 Kosíř vést regionální biokoridor;
- poznámka 3: zrušena by byla RBC 266 Brus, RBC Hluchovské údolí a RBC 1884 Ohrozimská horka;
- poznámka 4: trasování mezofilní hájové osy v údolí Romzy a nejbližším okolí a teplomilné doubravní osy NRBK v úseku mezi RBC 1889 Plumlovská obora a RBC 257 Háj jsou řešena

variantně (viz základní řešení všech os NRBK K 132), přičemž všechny varianty jsou v zásadě rovnocenné;

- poznámka 5: vzhledem k rozdělení osy NRBK (a zároveň celého NRBK K 132) nadregionálním biocentrem 63 Vojenský na dva samostatné úseky by u jednoho z těchto úseků bylo žádoucí změnit jeho republikový kód.

NRBK K 132 – mezofilní hájová až teplomilná doubravní osa v návaznosti na NRBC 13 Vrapač – Doubrava – variantní řešení 4

- od NRBC 13 Vrapač – Doubrava po RBC 267 Terežské údolí je trasování shodné jako ve variantním řešení 1 a od RBC 267 Terežské údolí jako ve variantním řešení 3 (mapové listy 14-443, 24-221, 24-212, 24-214, 24-223, 24-232, 24-241, 24-243, 24-421);
- vložená regionální biocentra – RBC 269 Třesín, RBC 1959 Pod Šuminou, RBC U Luké, RBC 267 Terežské údolí, RBC 261 Kluč, RBC 1889 Plumlovská obora, RBC 1883 Kněží hora, RBC 257 Háj, RBC 259 Pod Obrovou nohou;
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu trasy pro uvedené cílové ekosystémy je výrazně nižší než v případě základního řešení;
- poznámka 2: v případě zvolení této varianty by byl adekvátním způsobem zkrácen NRBK K 93, jehož mezofilní hájová osa by byla ukončena napojením na mezofilní hájovou osu NRBK K 132 v RBC 1959 Pod Šuminou;
- poznámka 3: v případě zvolení této varianty by bylo nutno ve stopě mezofilní hájové až teplomilné doubravní osy NRBK K 132 dle základní varianty mezi RBC 267 Terežské údolí a RBC 254 Kosíř vést regionální biokoridor;
- poznámka 4: zrušena by byla RBC 268 Rampach, RBC 266 Brus, RBC Hluchovské údolí a RBC 1884 Ohrozimská horka;
- poznámka 5: část trasy vedená ve stopě původních regionálních biokoridorů není samostatně graficky vyjádřena.
- poznámka 6: trasování mezofilní hájové osy v údolí Romzy a nejbližším okolí a teplomilné doubravní osy NRBK v úseku mezi RBC 1889 Plumlovská obora a RBC 257 Háj jsou řešena variantně (viz základní řešení obou hlavních os NRBK K 132);

NRBK K 132 – druhá (mezofilní hájová) osa – základní řešení

- navazuje na trasu první popsané osy NRBK K 132 v základním řešení v údolí Romže nad Lutotínem (v RBC Hluchovské údolí), odkud směřuje zpočátku celkově k západu a po několika různých směrových změnách se stáčí k jihu, do NRBC 63 Vojenský, ze kterého opět pokračuje okrajovou částí VÚ Březina (v Jihomoravském kraji) k jihovýchodu, s ojedinělou možností přesahu na území Olomouckého kraje (mapové listy 24-241, 24-232, 24-214, 24-234, 24-243);
- doporučená lokalizace trasy v severní části vyplývá z reprezentativnosti polohy převážně v údolních svazích; směrná lokalizace trasy v jižní části vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- vložená regionální biocentra – RBC Hluchovské údolí, RBC 261 Kluč;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je zrušeno původně do trasy osy NRBK vložené RBC 260 Okluky (nadbytečné a neurčitě vymezené) a na základě zpřesněného vymezení do Olomouckého kraje nezasahuje ze sousedního Jihomoravského kraje (VÚ Březina) další vložené RBC 1880 Nivky;
- poznámka 2: trasa osy NRBK ve většině úseku mezi RBC Hluchovské údolí a NRBC 63 Vojenský je řešena variantně (včetně polohy RBC 261 Kluč), přičemž je mírně preferováno základní řešení;
- poznámka 3: vzhledem k rozdělení osy NRBK nadregionálním biocentrem 63 Vojenský na dva samostatné úseky by u jednoho z těchto úseků bylo třeba uvažovat o změně jeho republikového kódu;
- poznámka 4: existence tohoto řešení je závislá na trasování první popsané (mezofilní hájové až teplomilné doubravní) osy NRBK K 132 podle základního řešení nebo variantních řešení 1 či 2.

NRBK K 132 – druhá (mezofilní hájová) osa – variantní řešení 1

- navazuje na trasu první popsané osy NRBK K 132 v základním řešení v RBC 267 Terežské údolí, odkud je trasování až po RBC 261 Kluč shodné jako ve variantním řešení 3 trasování první popsané osy NRBK K 132 a dále k jihu shodné se základním řešením druhé osy NRBK K 132 (mapové listy 24-223, 24-214, 24-232, 24-234, 24-243);
- vložená regionální biocentra – RBC 267 Terežské údolí, RBC 261 Kluč;
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu této trasy osy NRBK je srovnatelná se základním řešením (příp. mírně vyšší);
- poznámka 2: platí všechny poznámky uvedené u základního řešení druhé popsané osy NRBK K 132 s tím, že dílčí varianty trasování jsou omezeny na okolí RBC 261 Kluč je řešena variantně (včetně polohy vlastního RBC 261 Kluč).

NRBK K 132 – druhá (mezofilní hájová) osa – variantní řešení 2

- navazuje na trasu první popsané osy NRBK K 132 v základním řešení buď v RBC 269 Třesín nebo v RBC 1969 Pod Šuminou, odkud je trasování až po RBC 261 Kluč shodné jako ve variantním řešení 4 trasování první popsané osy NRBK K 132 a dále k jihu shodné se základním řešením druhé popsané osy NRBK K 132 (mapové listy 24-212, 24-214, 24-223, 24-232, 24-234, 24-243);
- vložená regionální biocentra – (RBC 269 Třesín), RBC 1959 Pod Šuminou, RBC U Luké, RBC 267 Terežské údolí, RBC 261 Kluč;
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu této trasy osy NRBK je srovnatelná se základním řešením (příp. mírně vyšší);
- poznámka 2: platí všechny poznámky uvedené u variantního řešení 1 druhé popsané osy NRBK K 132 s tím, že existence tohoto řešení je závislá na trasování první popsané osy NRBK K 132 podle základního řešení (napojení v RBC 269 Třesín) nebo variantního řešení 2 (napojení v RBC 1959 Pod Šuminou);
- poznámka 3: v polohách mezi údolími Hradečky a Šumice lze předpokládat spíše mezofilní bučinný charakter osy NRBK.

NRBK K 132 – druhá (mezofilní hájová) osa – variantní řešení 3

- navazuje na trasu první popsané osy NRBK K 132 v základním řešení buď v RBC 269 Třesín nebo v RBC 1969 Pod Šuminou, odkud je trasování po RBC U Luké shodné jako ve variantním řešení 2 druhé popsané osy NRBK K 132, dále k jihu až po údolí Romže pak je trasování variantní (kolem Přemyslovic, s vynecháním RBC 267 Terežské údolí) a přibližně od RBC 261 Kluč je trasování shodné se základním řešením druhé popsané osy NRBK K 132 (mapové listy 24-212, 24-214, 24-223, 24-232, 24-234, 24-243);
- vložená regionální biocentra – (RBC 269 Třesín), RBC 1959 Pod Šuminou, RBC U Luké, RBC Pod Krakovcem, (RBC Kozák – v jedné subvariantě trasy, RBC 261 Kluč – v ostatních subvariantách trasy);
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu této trasy osy NRBK je vyšší než v případě základního řešení;
- poznámka 2: platí poznámky uvedené u variantního řešení 2 druhé popsané osy NRBK K 132 s tím, že variantní řešení je možné v širším okolí Přemyslovic (mezi údolími Šumice a Romzy) a že mezofilní bučinný charakter osy NRBK lze předpokládat i v některých dalších úsecích.

NRBK K 132 – spojovací mezofilní hájová osa mezi oběma hlavními osami NRBK K 132 – základní řešení

- vedení osy NRBK okrajovou částí VÚ Březina, zcela mimo území Olomouckého kraje (mapový list 24-243);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- bez vložených regionálních biocenter.

NRBK K 132 – spojovací mezofilní hájová osa mezi oběma hlavními osami – variantní řešení

- vedení osy NRBK z okrajové části VÚ Březina západně kolem Myslejovic k Alojzovu s variantní možností napojení na teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 (mapový list 24-243);
- bez vložených regionálních biocenter;

- poznámka: reprezentativnost průběhu této trasy osy NRBK je srovnatelná se základním řešením;

NRBK K 133 – teplomilná doubravní osa – základní řešení

- propojuje v jižní části kraje teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 a NRBC 12 Skalka (mapový list 24-243);
- doporučená lokalizace trasy vyplývá z jejího zakotvení v KPÚ Dolní Otaslavice a v ÚPD obcí;
- bez vložených regionálních biocenter;
- poznámka: toto základní řešení je spojeno se základním řešením vymezení NRBC 12 Skalka.

NRBK K 133 – teplomilná doubravní osa – variantní řešení

- jde o prodloužení trasy popsané v základním řešení v závislosti na variantních řešeních vymezení NRBC 12 Skalka (mapové listy 24-243, 24-244, příp. i 24-242 a 24-241);
- vložená regionální biocentra – RBC 256 Předina, příp. další;
- poznámka 1: graficky znázorněna je pouze varianta řešení spojená s variantním řešením 1 polohy a vymezení NRBC 12 Skalka;
- poznámka 2: reprezentativnost průběhu variant trasy osy NRBK je srovnatelná se základním řešením (příp. mírně vyšší);
- poznámka 3: v případě výběru variantního řešení 2 polohy a vymezení NRBC 12 Skalka je třeba návaznost nadregionálního biokoridoru (NRBK) K 133 dořešit (např. trasováním osy NRBK ve stávající stopě regionálních biokoridorů RK 1447 a RK 1449 s případným nezbytným doplněním vložených RBC).

NRBK K 136 – vodní osa

- spojuje ve vazbě na hlavní tok řeky Moravy NRBC 14 Ramena řeky Moravy a NRBC 104 Chropýňský luh (mapové listy 24-222, 24-224, 24-242, 24-244);
- trasa od zaústění Mlýnského potoka v Olomouci po odbočení Morávky u Tážal je jednoznačně lokalizovaná, což je dáno bezprostřední vazbou na vodní prostředí v jediném korytě Moravy; ostatní úseky trasy jsou lokalizované doporučeně, což je dáno vazbou na vodní prostředí v hlavním korytě Moravy;
- vložená regionální biocentra – do vodních os nadregionálních biokoridorů se obecně regionální biocentra nekládají – poloha zdánlivě vložených regionálních biocenter v případě vodní osy NRBK K 136 je ve skutečnosti vázána na průběh nivní osy NRBK (viz dále).

NRBK K 136 – nivní osa

- je vedena údolní nivou Moravy mezi NRBC 14 Ramena řeky Moravy a NRBC 104 Chropýňský luh v zásadě souběžně s vodní osou NRBK, od níž se více odchyluje v jižní části úseku (mapové listy 24-222, 24-224, 24-242, 24-244);
- doporučená lokalizace trasy je dána vazbou na stávající plochy lužních porostů a doprovodné porosty Moravy a Morávky;
- vložená regionální biocentra – RBC 270 Černovířský les, RBC 272 Kožušany, RBC 252 Les Království, RBC 251 Hrubý les, RBC 1816 Čičelec;
- poznámka: trasování osy NRBK v prostoru RBC 270 Černovířský les a v severní části Olomouce je řešeno variantně, přičemž mírně preferováno je základní řešení.

NRBK K 142 – vodní osa

- směřuje ve vazbě na hlavní tok řeky Moravy z NRBC 104 Chropýňský luh do Zlínského kraje (mapové listy 24-244, 24-422, 25-311);
- doporučená lokalizace je dána vazbou na vodní prostředí v hlavním korytě Moravy;
- vložená regionální biocentra – do vodních os nadregionálních biokoridorů se obecně regionální biocentra nekládají.

NRBK K 143 – vodní osa – základní řešení

- směřuje ve vazbě na tok řeky Bečvy z NRBC 104 Chropýňský luh po Milotice nad Bečvou a dále z východní strany Milotic nad Bečvou po drobném vodním toku až k přerušení přes

rozvodí na pomezí s Moravskoslezským krajem (mapové listy 24-244, 25-133, 25-131, 25-132, 25-141, 25-123, 25-142, 25-124);

- střídají se úseky s jednoznačnou lokalizací trasy, danou bezprostřední vazbou na vodní prostředí v jediném korytě Bečvy, a s doporučenou lokalizací, danou vazbou na vodní prostředí v hlavním korytě Bečvy a v korytě jednoho z jejích drobných přítoků;
- vložená regionální biocentra – do vodních os nadregionálních biokoridorů se obecně regionální biocentra nevkládají – poloha zdánlivě vložených regionálních biocenter v případě vodní osy NRBK K 143 je ve skutečnosti vázána na průběh nivní osy NRBK (viz dále).

NRBK K 143 – vodní osa – variantní řešení

- směřuje ve vazbě na tok řeky Bečvy z NRBC 104 Chropyňský luh po pomezí se Zlínským krajem u Hustopečí nad Bečvou a odtud po Mřence a jejím drobném přítoku až k přerušení přes rozvodí a dále v povodí Odry po toku Vysockého potoka do Moravskoslezského kraje (mapové listy 24-244, 25-133, 25-131, 25-132, 25-141, 25-123, 25-142, 25-124);
- vložená regionální biocentra – RBC;
- poznámka: reprezentativnost průběhu této trasy osy NRBK je srovnatelná se základním řešením.

NRBK K 143 – nivní osa – základní řešení

- směřuje údolní nivou Bečvy v zásadě souběžně s vodní osou NRBK z NRBC 104 Chropyňský luh po Milotice nad Bečvou a dále po drobných tocích a přes dvě dílčí rozvodí kolem Milotice nad Bečvou a Vysoké do Moravskoslezského kraje (mapové listy 25-133, 25-131, 25-132, 25-141, 25-123, 25-142, 25-124);
- doporučená lokalizace **většiny** trasy je dána vazbou na stávající plochy lužních porostů a doprovodné porosty Bečvy a drobných toků v rozvodních partiích;
- vložená regionální biocentra – RBC 163 Vrbovec, RBC 164 Žebračka, RBC 340 Rybáře, RBC 157 Lipník, RBC 343 Maleník, RBC 156 Hadovec, RBC 152 U Kamence, RBC 34 Na Valše (v základním vymezení);
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je zrušena druhá nivní osa NRBK vedená původně krátce v návaznosti na NRBC 140 Chropyňský luh souběžně s vodní osou po Troubky.

NRBK K 143 – nivní osa – variantní řešení

- směřuje údolní nivou Bečvy v zásadě souběžně s vodní osou NRBK z NRBC 104 Chropyňský luh po pomezí se Zlínským krajem u Hustopečí nad Bečvou a odtud podél Mřenky a jejího drobného přítoku, přes rozvodí a dále v povodí Odry podél toku Vysockého potoka do Moravskoslezského kraje (mapové listy 25-133, 25-131, 25-132, 25-141, 25-123, 25-142, 25-124);
- doporučená lokalizace trasy je dána vazbou na stávající plochy lužních porostů a doprovodné porosty Bečvy a drobných toků v rozvodních partiích;
- vložená regionální biocentra – RBC 163 Vrbovec, RBC 164 Žebračka, RBC 340 Rybáře, RBC 157 Lipník, RBC 343 Maleník, RBC 156 Hadovec, RBC 152 U Kamence, RBC 34 Na Valše (ve variantním vymezení), RBC 1562 Palesek;
- poznámka: nevýhodami variantního řešení jsou průchod zastavěným územím Poruby a kolize s plánovanou dálniční sítí – jinak je reprezentativnost trasy se základním řešením srovnatelná.

NRBK K 144 – mezofilní hájová osa – základní řešení

- je vedena od jihovýchodního okraje NRBC 66 Jezernice (u Podhoří) okrajovým svahem Nízkého Jeseníku zpočátku směrem k východu, severně od Hranic se po několika různých směrových změnách se stáčí k jihovýchodu a pak východně od Hranic opět k východu a směřuje do Moravskoslezského kraje (mapové listy 25-114, 25-123, 25-124);
- doporučená lokalizace trasy vyplývá jednak z reprezentativnosti polohy v převážně zalesněných svazích a ze zakotvení v platné ÚPD obcí;
- vložená regionální biocentra – RBC 172 Pod Okrouhlíkem, RBC 1965 Vrchy, RBC 171 Rozvodí Stráže (v základním vymezení), RBC 170 U Špiček, RBC 1562 Palesek;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je význam mezofilní hájové osy NRBK K 144 výrazně posílen na úkor mezofilní bučinné osy NRBK.

NRBK K 144 – mezofilní hájová osa – variantní řešení

- od základního řešení se liší průchodem napříč zastavěným územím Stříteže nad Ludinou, východnější trasou mezi RBC 1965 Vrchy a RBC 171 Rozvodí Stráže, možností alternativní polohy RBC 171 Rozvodí Stráže, jižnější polohou většiny trasy východně od Hranic s rozdílným přechodem na území Moravskoslezského a Zlínského kraje (mapové listy 25-114, 25-123, 25-124);
- vložená regionální biocentra – RBC 172 Pod Okrouhlíkem, RBC 1965 Vrchy, RBC 171 Rozvodí Stráže (ve dvou variantách polohy a vymezení), RBC 170 U Špiček;
- poznámka: reprezentativnost průběhu variantních úseků trasy mezofilní hájové osy NRBK K 144 je většinou srovnatelná se základním řešením, dochází však k větším rozporům se stávajícím i plánovaným využitím území (zastavěné území Stříteže, dálniční síť, těžební činnost).

NRBK K 144 – mezofilní bučinná osa – základní řešení

- je vedena od severního okraje NRBC 66 Jezernice směrem k východu a v údolí Veličky u Boňkova se napojuje na mezofilní hájovou osu NRBK K 144 (mapové listy 24-114, 25-123);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- vložená regionální biocentra – RBC 173 Kozí hřbet;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je význam mezofilní bučinné osy NRBK K 144 výrazně snížen ve prospěch mezofilní hájové osy NRBK.

NRBK K 144 – mezofilní bučinná osa – variantní řešení

- jde o prodloužení trasy popsané v základním řešení a posunutí napojení na mezofilní hájovou osu NRBK K 144 buď po severní okraj Stříteže nad Ludinou nebo až po RBC 1965 Vrchy (mapové listy 24-114, 25-123, 25-121);
- vložená regionální biocentra – RBC 173 Kozí hřbet, RBC Údolí Ludiny, příp. RBC 1965 Vrchy,
- poznámka 1: reprezentativnost průběhu variantních tras mezofilní bučinné osy NRBK K 144 je plně srovnatelná se základním řešením (příp. mírně vyšší);
- poznámka 2: v případě trasování mezofilní bučinné osy NRBK až po RBC 1965 Vrchy by část trasy vedla ve stopě původního regionálního biokoridoru RK 1527.

NRBK K 151 – mezofilní hájová osa

- je vedena od severovýchodního okraje NRBC 96 Kostecké pole (na pomezí se Zlínským krajem) přes Dřevohostický les, Maleník a Hůrku u Hranic celkově k severovýchodu a východně od Hranic se napojuje na mezofilní hájovou osu NRBK K 144 (mapové listy 25-134, 25-132, 25-141, 25-123);
- doporučená lokalizace trasy vyplývá jednak z reprezentativnosti polohy v dílčích lesních celcích a ze zakotvení v platné ÚPD obcí;
- vložená regionální biocentra – RBC 159 Dřevohostický les, RBC Kunkov, RBC 343 Maleník, RBC 155 Hůrka u Hranic, RBC 171 Rozvodí Stráže (ve variantním vymezení);
- poznámka: lokalizace napojení na mezofilní hájovou osu NRBK K 144 je závislá na zvolené variantě jejího trasování (viz výše).

NRBK K 151 – mezofilní bučinná osa

- je obsažena pouze ve variantním řešení závazné části krajského generelu, kde zdvojuje mezofilní hájovou osu NRBK K 151 mezi Týnem a Teplicemi nad Bečvou, v zalesněných stinných svazích Maleníku (mapové listy 25-132, 25-141);
- vložená regionální biocentra – RBC 343 Maleník;
- poznámka: zařazení mezofilní bučinné osy NRBK K 151 pouze do variantního řešení závazné části krajského generelu je dáno její absencí v ÚTP R+NR ÚSES.

NRBK K ??? – mezofilní bučinná osa

- trasování nové osy NRBK (zatím bez označení) z území Jihomoravského kraje (podle krajského generelu regionálního a nadregionálního ÚSES JMK) do západní části Olomouckého kraje, s napojením na mezofilní bučinnou osu NRBK K 92 uvnitř RBC 263 Pavlovský dvůr (mapový list 24-231);

- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- vložená regionální biocentra – RBC 1887 Skelná huť, RBC 264 Skály a louka, RBC 263 Pavlovský dvůr;
- poznámka 1: osa NRBK je na území Olomouckého kraje vedena v zásadě ve stopě původních regionálních biokoridorů RK 1440 a RK 1441
- poznámka 2: variantní řešení krátkého úseku osy NRBK na pomezí s Jihomoravským krajem počítá s trasováním mimo prostor RBC 1887 Skelná huť (s nereprezentativní jádrovou částí v prostoru stejnojmenné přírodní rezervace) – obě varianty řešení jsou v tomto případě v zásadě rovnocenné.

6.4.2.3. Nadregionální biokoridory – vložená regionální biocentra

V následujících konkrétních popisech jednotlivých regionálních biocenter (RBC) vložených do os NRBK jsou uváděny republikový kód RBC podle ÚTP R+NR ÚSES (pokud byl přidělen), název biocentra (přednostně podle ÚTP R+NR ÚSES, pokud zde byl přidělen), variantnost řešení (pokud je v generelu obsažena), popis umístění a příslušnosti k osám NRBK (včetně uvedení příslušných čísel mapových listů ZM ČR 1 : 25 000), způsob lokalizace a vymezení, vyjmenování typů biochor v rámci bioregionů, do jejichž segmentů jednotlivá RBC při daném vymezení zasahují, cílové ekosystémy (odvozením z příslušných typů os NRBK), příp. poznámky s uvedením dalších důležitých skutečností. Řazení biocenter v popisu odpovídá jejich poloze na osách NRBK podle jejich popisu v předchozí kapitole. V případě typů biochor je záměrně udáváno pouze jejich zastoupení, nikoliv hodnocení reprezentativnosti RBC pro uváděné typy biochor, neboť to by vyžadovalo velmi podrobnou a časově náročnou analýzu přesahující možnosti krajského generelu.

RBC 443 Moravský Karlov

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 80 v lesním komplexu severně od Písařova, na pomezí s Pardubickým krajem, v místě napojení variantního řešení trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 84 (mapový list 14-411);
- doporučená lokalizace a vymezení vyplývají především ze zpřesněného vymezení na území Pardubického kraje;
- typy biochor – 5SS, 5US v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je RBC 443 Moravský Karlov do tras obou os NRBK vloženo nově, s ohledem na nutnost zachování maximální přípustné délky dílčích úseků os NRBK.

RBC Smrk

- vložené do místa napojení horské osy NRBK K 84 na horskou osu NRBK K 85 v lesním komplexu západně od Lipové-lázní, při státní hranici (mapový list 14-223);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy na styku obou os NRBK;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 6SQ, 7ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – horské;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků horské osy NRBK K 85;
- poznámka 2: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet (viz variantní řešení v daném prostoru) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC 489 Jivina

- vložené do trasy horské osy NRBK K 84 v lesním komplexu severně od Starého Města, při státní hranici (mapový list 14-214);
- směrná lokalizace a rámcové vymezení vyplývají z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- typy biochor – 6SQ, 6ZQ, 7ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;

- cílové ekosystémy – horské.

RBC Chlupenkovec

- vložené jako variantní řešení do trasy horské osy NRBK K 84 v lesním komplexu severně od Starého Města, při státní hranici, jihozápadně od polohy RBC v základním řešení (mapové listy 14-214, 14-232);
- vymezení je převzato z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 5UQ, 6SQ, 6ZQ v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – horské;
- poznámka 1: RBC Chlupenkovec je alternativou za vymezení RBC 489 Jivina nebo RBC Kladské sedlo;
- poznámka 2: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC.

RBC Kladské sedlo

- vložené do trasy horské osy NRBK K 84 v lesním komplexu severně od Nové Seninky, při státní hranici (mapové listy 14-214, 14-232);
- směrná lokalizace a rámcové vymezení vyplývají z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- typy biochor – 5SS, 6ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – horské;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků horské osy NRBK K 84;
- poznámka 2: reprezentativnost vymezení tohoto RBC pro horskou osu NRBK K 84 je třeba prověřit.

RBC 358 Králický Sněžník

- vložené do trasy horské osy NRBK K 84 v lesním komplexu a v plochách nad horní hranicí lesa západně od Starého Města, na pomezí s Pardubickým krajem a při státní hranici (v Olomouckém kraji mapový list 14-232);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z mimořádného biogeografického významu biocentra;
- vymezení je totožné s vymezením EVL a NPR Králický Sněžník;
- typy biochor – 5SQ, 5SS, 6SS, 6US, 6ZS, 7SS, 7ZS, 8ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – horské;
- poznámka: v daném vymezení má biocentrum prostorové parametry nadregionálního biocentra.

RBC 479 Kámen

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 84 v lesním komplexu východně od Malé Moravy (mapový list 14-234);
- doporučená lokalizace vyplývá z prověření v podkladových dokumentacích;
- vymezení je převzato z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 5SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 488 Hraničky – základní řešení

- vložené do místa napojení horské osy NRBK K 85 na mezofilní bučinnou osu NRBK K 86 v lesním komplexu jižně od Nových Vilémovic, při státní hranici (mapové listy 14-212, 14-214);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy na styku obou os NRBK;
- vymezení je rámcové (částečně převzaté z ÚPO Uhelná);
- typy biochor – 5SS, 5ZS, 6ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné a horské.

RBC 488 Hraničky – variantní řešení

- vložené do místa variantního napojení horské osy NRBK K 85 na mezofilní bučinnou osu NRBK K 86 v lesním komplexu jihozápadně od Vojtovic, při státní hranici (mapové listy 14-221, 14-223);

- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 5SS, 6ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné a horské;
- poznámka 1: mírně preferováno je základní řešení umístění RBC;
- poznámka 2: v případě zvolení variantní polohy by bylo vhodné změnit jeho název (např. na RBC Borůvkový vrch).

RBC 485 Stříbrný potok

- vložené do trasy horské osy NRBK K 85 v lesním komplexu jihozápadně od Vápenné, při státní hranici (mapový list 14-223);
- směrná lokalizace a rámcové vymezení vyplývají z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- typy biochor – 6SQ, 6UQ, 6ZQ, 7ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – horské;
- poznámka: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet (viz variantní řešení v daném prostoru) by se toto RBC buďto stalo součástí NRBC nebo by muselo být přeloženo do jiné polohy tak, aby zůstala zachována maximální přípustná délka úseku osy NRBK směrem k RBC 488 Hraničky.

RBC 476 Šerák – Keprník

- vložené do trasy horské osy NRBK K 85 v lesním komplexu a v plochách nad horní hranicí lesa východně od Branné, v severozápadní části CHKO Jeseníky (mapové listy 14-241, 14-243);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z mimořádného biogeografického významu biocentra;
- vymezení je převzato z podkladů Správy CHKO s částečnou úpravou podle vymezení EVL Keprník;
- typy biochor – 5SS, 6SQ, 6SS, 6ZS, 7SS, 7ZS, 8KQ, 8ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém, příp. 5BQ v bioregionu 1.53 Šumperském,
- cílové ekosystémy – horské;
- poznámka: v daném vymezení má biocentrum prostorové parametry nadregionálního biocentra.

RBC Javorník

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 jihozápadně od Bílé Vody, při státní hranici (mapový list 04-434);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy v typu biochory 5SR;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 5SR, 5SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 86.

RBC 490 Borůvková hora – základní řešení

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu jižně od Bílé Vody (mapový list 04-434);
- směrná lokalizace a rámcové vymezení vyplývají z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- typy biochor – 5SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě zvolení základního řešení by bylo vhodné změnit název RBC (např. na RBC Pod Bílou skálou).

RBC 490 Borůvková hora – variantní řešení 1

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu jižně od Bílé Vody, při státní hranici (mapové listy 04-434, 14-212);
- lokalizace a vymezení jsou převzaté z okresního generelu ÚSES;

- typy biochor – 5SS, 6ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: reprezentativnost tohoto vymezení RBC pro mezofilní bučinnou osu NRBK K 86 je třeba prověřit.

RBC 490 Borůvková hora – variantní řešení 2

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu u Travné, při státní hranici (mapový list 14-212);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 5SS, 5VQ, 6ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: reprezentativnost této varianty vymezení je srovnatelná se základním řešením;
- poznámka 2: v případě zvolení této polohy RBC by bylo vhodné změnit jeho název (např. na RBC Nad Travnou).

RBC Buk

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu západně od Nových Vilémovic, při státní hranici (mapový list 14-212);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy na styku mezofilní bučinné osy NRBK K 86 a regionálního biokoridoru RK 823;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 5SS, 5ZS, 6ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 86;
- poznámka 2: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Račí údolí (viz variantní řešení v daném prostoru) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC 400 Stříbrné údolí

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu jihozápadně od Skorošic (mapový list 14-223);
- směrná lokalizace a rámcové vymezení vyplývají z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- typy biochor – 5SJ, 5SQ, 5UJ v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet (viz variantní řešení v daném prostoru) by toto RBC zaniklo.

RBC 484 Ztracené údolí

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu mezi Vápennou a Horní Lipovou (mapový list 14-223);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy na styku mezofilní bučinné osy NRBK K 86 a regionálního biokoridoru RK 828;
- vymezení je převzato z ÚPO Vápenná;
- typy biochor – 5SQ, příp. 5VQ v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet (viz variantní řešení v daném prostoru) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC Pod Jehlanem

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu západně od České Vsi (mapový list 14-224);
- směrná lokalizace a rámcové vymezení vyplývají z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- typy biochor – 5SQ, příp. 6ZQ v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;

- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 86;
- poznámka 2: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet (viz variantní řešení v daném prostoru) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC Bílé kameny

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu severozápadně od České Vsi (mapový list 14-224);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy na styku mezofilní bučinné osy NRBK K 86 a regionálního biokoridoru RK 827;
- vymezení je rámcové, s částečným zohledněním původního vymezení lokálního biocentra podle ÚPO Česká Ves;
- typy biochor – ~~4SS~~, 5SS, příp. 5SQ v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 86;
- poznámka 2: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet (viz variantní řešení v daném prostoru) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC 482 Čertovy kameny

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v okrajové části lesního komplexu a na lučních enklávách východně od České Vsi, v severní části CHKO Jeseníky (mapový list 14-224);
- doporučená lokalizace vyplývá z požadavků Správy CHKO na umístění RBC;
- vymezení je převzato z podkladů Správy CHKO, s částečným rozšířením v lesní části;
- typy biochor – 5SQ, příp. 5VQ v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, luční;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je poloha RBC zásadně změněná;
- poznámka 2: Správa CHKO Jeseníky preferuje název biocentra „Chebží“.

RBC Pod Bleskovcem

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu severozápadně od Rejvízu, v severní části CHKO Jeseníky (mapový list 14-224);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 5SQ, 5ST v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 86.

RBC 1640 Dolní Údolí

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 86 v lesním komplexu mezi Rejvízem a Horním Údolím, v severovýchodní části CHKO Jeseníky (mapové listy 14-224, 14-242, 15-113, 15-131);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy v typu biochory 6ZT;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 6ZT v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je poloha RBC zásadně změněná;
- poznámka 2: reprezentativnost této polohy RBC pro mezofilní bučinnou osu NRBK K 86 je třeba prověřit;
- poznámka 3: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Zámecký pahorek).

RBC U Filipové

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 ve dně údolí Desné u Filipové (mapové listy 14-243, 14-421);

- doporučená lokalizace je dána polohou RBC v místě ukončení nivní osy NRBK;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4Nh v bioregionu 1.53 Šumperském, příp. 4SJ, 4SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro reprezentativní ukončení nivní osy NRBK K 89.

RBC U Terezína

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 ve dně údolí Desné mezi Velkými Losinami a Terezínem (mapový list 14-421);
- doporučená lokalizace je dána poslední možnou polohou reprezentativního RBC před dlouhým sídelním pásem směrem po toku řeky;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4Nh, příp. 4BE v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro alespoň částečně funkční podobu nivní osy NRBK K 89.

RBC Šumperská niva

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 v údolní nivě Desné z jižní strany Šumperka (mapový list 14-414);
- doporučená lokalizace je dána poslední možnou polohou reprezentativního RBC před dlouhým sídelním pásem směrem proti toku řeky;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro alespoň částečně funkční podobu nivní osy NRBK K 89.

RBC 1930 Meandry Desné

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 v údolní nivě Desné západně od Dolních Studének (mapový list 14-414);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty řeky a jejích doprovodných porostů v daném prostoru;
- vymezení je částečně převzaté z dokumentací KPÚ a ÚPSÚ Bludov a částečně rámcové;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 439 Postřelmov

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 v údolní nivě Moravy mezi Postřelmovem a Lesnicí (mapový list 14-414);
- jednoznačná lokalizace je dána vymezením podstatné části RBC v KPÚ Postřelmov;
- vymezení je částečně převzaté z uvedené KPÚ a částečně rámcové;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Postřelmovská niva).

RBC Leštinská niva

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 ve společné údolní nivě Moravy a Moravské Sázavy jižně od Leštiny (mapový list 14-432);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty říčních koryt a jejich doprovodných porostů v daném prostoru;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;

- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků nivní osy NRBK K 89;
- poznámka 2: v případě rozšíření NRBK 13 Vrapač – Doubrava podle vymezení EVL Litovelské Pomoraví až k Leštině (obsaženého ve směrné části krajského generelu) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC 428 Lukavice – základní řešení

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 v údolní nivě Moravy západně od Třeštiny (mapové listy 14-432, 14-434);
- jednoznačná lokalizace je dána vymezením podstatné části RBC v KPÚ Třeština;
- vymezení je částečně převzaté z uvedené KPÚ a částečně rámcové;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka 1: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Třeštinská niva);
- poznámka 2: v případě rozšíření NRBK 13 Vrapač – Doubrava podle vymezení EVL Litovelské Pomoraví až k Leštině (obsaženého ve směrné části krajského generelu) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC 428 Lukavice – variantní řešení 1

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 v údolní nivě Moravy severně od Lukavic (mapový list 14-432);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka 1: nejde o variantu k základnímu řešení RBC 428 Lukavice, nýbrž o variantně řešenou možnost vložení dalšího RBC do trasy nivní osy NRBK K 89;
- poznámka 2: v případě rozšíření NRBK 13 Vrapač – Doubrava podle vymezení EVL Litovelské Pomoraví až k Leštině (obsaženého ve směrné části krajského generelu) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC 428 Lukavice – variantní řešení 2

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 89 v údolní nivě Moravy z východní strany Lukavic (mapový list 14-432);
- lokalizace a vymezení jsou převzaté z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka 1: nejde o variantu k základnímu řešení RBC 428 Lukavice, nýbrž o variantně řešenou možnost vložení dalšího RBC do trasy nivní osy NRBK K 89, přičemž mírně preferováno je variantní řešení 1;
- poznámka 2: v případě rozšíření NRBK 13 Vrapač – Doubrava podle vymezení EVL Litovelské Pomoraví až k Leštině (obsaženého ve směrné části krajského generelu) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC 436 Kamenitý kopec – základní řešení

- vložené do místa napojení mezofilní bučinné osy NRBK K 89 na mezofilní bučinnou osu NRBK K 91 na zalesněném kopci nad Sobotínem a Petrovem nad Desnou (mapový list 14-421);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy na styku obou os NRBK;
- vymezení je rámcové, dané především okraji lesního celku;
- typy biochor – 4VQ, příp. 4Nh v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 436 Kamenitý kopec – variantní řešení

- vložené do místa variantního napojení mezofilní bučinné osy NRBK K 89 na mezofilní bučinnou osu NRBK K 91 a v trase nivní osy NRBK K 89 na zalesněném kopci a v údolí Desné mezi Sobotínem a Velkými Losinami (mapový list 14-421);

- lokalizace a vymezení jsou převzaté z ÚPD obcí Sobotín a Velké Losiny;
- typy biochor – 4Nh, 4VQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, nivní;
- poznámka 1: mírně preferováno je základní řešení umístění RBC;
- poznámka 2: reprezentativnost tohoto vymezení RBC pro nivní osu NRBK K 89 by bylo třeba prověřit.

RBC 1931 Rapotín

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v zalesněných partiích údolí Rejchartického potoka jižně od Rejchartic (mapový list 14-412);
- doporučená lokalizace a vymezení vyplývají z aktualizovaného generelu místního ÚSES;
- typ biochory – 4SS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je poloha RBC zásadně změněná;
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC U Rejchartic).

RBC Nad Rapotínem

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v zalesněných svazích nad severní částí Rapotína (mapový list 14-421);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4SQ, příp. 4BE a 4Nh v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, důležité pro reprezentativní napojení regionálního biokoridoru RK 837 v základním řešení na mezofilní bučinnou osu NRBK K 91.

RBC Petrovský vrch

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v lesním celku mezi Petrovem nad Desnou a Rudolticemi (mapový list 14-421);
- směrná lokalizace a rámcové vymezení vyplývají z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- typy biochor – 5ZQ, 5ZT, příp. 4SJ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 91.

RBC U Hraběšic

- variantně vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v zalesněných svazích ze západní strany Hraběšic (mapový list 14-421);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 4SQ, 5ZT v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: RBC tvoří variantu k vymezení RBC Petrovský vrch
- poznámka 2: mírně preferováno je řešení s RBC Petrovský vrch;
- poznámka 3: v úvahu připadá i současné vymezení RBC U Hraběšic a RBC Petrovský vrch.

RBC 433 Malínský kopec

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v okrajové části lesního komplexu a na přilehlých loukách z východní strany Nového Malína, v jihozápadní části CHKO Jeseníky (mapový list 14-423);
- doporučená lokalizace vyplývá z požadavků Správy CHKO Jeseníky na umístění RBC;
- vymezení je převzato z podkladů Správy CHKO Jeseníky, s částečným rozšířením v lesní části;
- typy biochor – 4SQ, 4ST, 5SS, 5ST, 5US v bioregionu 1.70 Jesenickém, příp. 3BE v bioregionu 1.53 Šumperském;

- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, luční;
- poznámka 1: luční část biocentra není z pohledu mezofilní bučinné osy reprezentativní, zahrnuta do RBC je pro svůj vysoký ekologický význam (I. zóna CHKO);
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC U Nového Malína).

RBC 434 Rabštejn

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v lesním komplexu severně od Bedřichova, v jižní části CHKO Jeseníky (mapové listy 14-421, 14-423, 14-424);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z mimořádného biogeografického významu biocentra;
- vymezení je převzato z podkladů Správy CHKO Jeseníky, s částečnou úpravou podle vymezení EVL Rabštejn;
- typy biochor – 5SQ, 5SS, 5UJ, příp. 5ZS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 491 Stančín

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v okrajových partiích lesního komplexu z východní strany Oskavy (mapový list 14-423);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzato z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 4SR, 4SS, 4UQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC Nad Břevencem

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v zalesněných údolích Dražůvky a některých jejích přítoků nad Břevencem, na pomezí s Moravskoslezským krajem (mapové listy 14-441, 14-442);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3SQ, 4UQ, příp. 4SQ a 4VQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 91.

RBC 1810 Pasecký žleb

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v hlubokém zalesněném údolí Paseckého potoka a v navazujících partiích lesního komplexu v okrajové části Nízkého Jeseníku u Paseky (mapové listy 14-442, 14-444);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3SM, 4BM, 4SM, 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 427 Horní žleb

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v hlubokém údolí Sítky v lesním komplexu jižně od Huzové (mapové listy 14-442, 14-444);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4BM, 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC Dolní žleb

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v hlubokém údolí Sítky a navazujících bočních údolích v okrajových partiích lesního komplexu severně až severovýchodně od Šternberka (mapové listy 14-444, 15-333);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;

- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3SM, 3UM, 4BJ, 4BM, 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 91.

RBC 271 Aleš

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 pruhu v lesního komplexu v okrajové části Nízkeho Jeseníku jižně od Šternberka (mapový list 24-222);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je převzato z ÚPO Bělkovice-Lašťany;
- typy biochor – 3SM, příp. 4BM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 185 Hřeben

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v hlubokém údolí Trusovického potoka v lesním komplexu mezi Bělkovicemi a Jívovou (mapový list 25-111);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4BM, 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Trusovické **údolí**).

RBC 184 Vrábl

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 91 v hlubokém údolí Bystřice v okrajových partiích lesního komplexu mezi Hlubočkami a Hrubou Vodou (mapový list 25-111);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení v nivě Bystřice odpovídá vymezení EVL Údolí Bystřice u Hluboček, zatímco ve svazích je rámcové;
- typy biochor – 4BM, 4SM, 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, nivní.

RBC Pod Vlčinou

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v lesním komplexu západně od Hynčiny (mapový list 14-431);
- směrná lokalizace a rámcové vymezení vyplývají z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- typy biochor – 4UQ, 4VQ v bioregionu 1.53 Šumperském, příp. 4VD v bioregionu 1.39 Svitavském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 92;
- poznámka 2: existence biocentra v základním řešení je spjata se základním řešením trasování mezofilní bučinné osy NRBK K 92.

RBC Nad Ospitským potokem

- vložené do variantní trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v okrajových partiích lesního komplexu západně od Dlouhé Vsi (mapový list 14-431);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 4VD, příp. 4BD v bioregionu 1.39 Svitavském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v případě jejího variantního trasování.

RBC 431 Vysoký vrch

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v lesním komplexu západně až severozápadně od Maletína, na pomezí s Pardubickým krajem (mapový list 14-431);
- doporučená lokalizace a vymezení vyplývají především ze zpřesněného vymezení na území Pardubického kraje;
- typy biochor – 4VD v bioregionu 1.39 Svitavském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Petrušovské).

RBC 395 Pod Lískovcem

- vložené do místa křížení mezofilní bučinné osy NRBK K 92 a mezofilní hájové osy NRBK K 93 v okrajové části lesního komplexu v údolí Třebůvky a přilehlých partiích, na pomezí s Pardubickým krajem (mapový list 14-433);
- doporučená lokalizace a vymezení vyplývají především ze zpřesněného vymezení na území Pardubického kraje;
- typy biochor – 3UQ, 4UQ, 4VM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, mezofilní hájové;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Nad Hraníčkami).

RBC 277 Nectavské údolí

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v hlubokém údolí Nectavy a navazujících bočních údolích v lesním komplexu západně až jihozápadně od Kladek, na pomezí s Pardubickým krajem (mapový list 24-211);
- doporučená lokalizace a vymezení vyplývají především ze zpřesněného vymezení na území Pardubického kraje;
- typy biochor – 4UQ, 4VS v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 1892 Úsobrnské údolí

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v hlubokém údolí Úsobrnského potoka a navazujících bočních údolích v lesním komplexu severně od Horního Štěpánova, na pomezí s Jihomoravským krajem (mapový list 24-213);
- doporučená lokalizace a vymezení vyplývají především ze zpřesněného vymezení na území Jihomoravského kraje;
- typy biochor – 4BM, 4UM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 1886 Pod Švancarkou

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v údolích Bělé a Podhory v lesním komplexu západně od Horního Štěpánova, na pomezí s Jihomoravským krajem (mapový list 24-213);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je převzato z krajského generelu JMK;
- typy biochor – 4BM, 5BM, příp. 4VM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 263 Pavlovský dvůr

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v místě napojení osy nového NRBK bez označení a několika hydrofilních regionálních biokoridorů, při okraji lesního komplexu a na přilehlých loukách severozápadně od Bukové, na pomezí s Jihomoravským krajem (mapový list 24-231);
- doporučená lokalizace vyplývá především z umístění mokřadní a luční části biocentra do prostoru PR Pavlovské mokřady (na území JMK);
- vymezení je převzato z krajského generelu JMK;
- typy biochor – 5Dr, 5BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, rašelinné, mokřadní, luční.

RBC 1881 Bučina u suché louky

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 92 v lesním komplexu mezi Lipovou a Malým Hradiskem (mapový list 24-232);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů (s plochou PR Bučina u Suché louky);
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4BM, 4UM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné zkrátit na RBC U Suché louky.

RBC Dlouhé skály

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 93 v převážně výslunných zalesněných svazích údolí Třebůvky u Bezděkova a Kozova, na pomezí s Pardubickým krajem (mapové listy 14-434, 24-212);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3UM, 4VM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní hájové osy NRBK K 92 v případě základního řešení její trasy.

RBC 1785 Radnice – základní řešení

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 93 v převážně výslunných zalesněných partiích svahů údolí Třebůvky u Radnice a Jeřmaně (mapový list 14-434);
- doporučená lokalizace vyplývá především z vhodnosti dané polohy pro různé varianty trasování mezofilní hájové osy NRBK K 93;
- vymezení je převzato z ÚPO Pavlov;
- typy biochor – 3BM, 3UM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 1785 Radnice – variantní řešení

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 93 v lesním celku v údolí Třebůvky a navazujících partiích u Lechovic (mapový list 14-434);
- lokalizace a vymezení kopírují vymezení PP Rodlen;
- typy biochor – 3BM, 3UM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: existence biocentra ve variantním řešení je spjata pouze se základním řešením trasování mezofilní bučinné osy NRBK K 92;
- poznámka 2: mírně preferováno je základní řešení umístění RBC;
- poznámka 3: v úvahu připadá i současné vymezení tohoto RBC se základním řešením RBC 1785 Radnice;
- poznámka 4: v případě zvolení této polohy RBC by bylo vhodné změnit jeho název (např. na RBC Rodlen).

RBC 1786 Obectov

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 93 v pruhu lesa východně od Obectova (mapový list 14-434);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů a z polohy částečně v typu biochory 3BE;
- vymezení je převzato z ÚPO Palonín;
- typy biochor – 3BE, 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 1959 Pod Šuminou

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 93 v místě jejího křížení s variantním trasováním mezofilní hájové osy NRBK K 132 v zalesněných partiích údolí Hradečky mezi Slavětínem a Měrotínem (mapový list 24-212);
- doporučená lokalizace vyplývá především z polohy na křížení nadregionálních a regionálních biokoridorů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3BM, 4BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 182 Odra

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 103 v údolí Smolenského potoka v lesním komplexu uvnitř VÚ Libavá (mapový list 25-112);
- doporučená lokalizace je dána zpřesněným vymezením v ÚP VÚ Libavá;
- vymezení je převzato z ÚP VÚ Libavá;
- typy biochor – 5BM v bioregionu 1.54 Nízkohajensickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Smolenský).

RBC 269 Třesín

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 132 v prostoru převážně zalesněného vápencového vrchu a přilehlé části nivy řeky Moravy mezi Mladčí a Řimicemi, v západní části CHKO Litovelské Pomoraví (mapové listy 14-434, 14-443, 24-212, 24-221);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z mimořádného biogeografického významu biocentra;
- vymezení bylo detailně dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském, 3BA, 3BM, příp. 3BE v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, nivní.

RBC 268 Rampach

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 132 v základním a některých variantních řešeních jejího trasování, v místě variantního napojení mezofilní hájové osy NRBK K 93 v lesním celku mezi Loučkou, Cholinou a Myslechovicemi (mapový list 24-221);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3BE, 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 267 Terezké údolí

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 132 v údolí Šumice v lesním celku mezi Laškovem a Náměští na Hané (mapový list 24-223);
- doporučená lokalizace vyplývá z vazby na nově navrhované PR Terezké údolí;
- vymezení je převážně totožné s vymezením PR Terezké údolí, s rozšířením o údolní nivu Šumice v ochranné zóně PR u Laškova;
- typy biochor 3BE, 3BM, 3UM v bioregionu 1.52 Dražanském,
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, (nivní).

RBC 254 Kosíř

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 132 v základním a některých variantních řešeních jejího trasování ve výslunných svazích zalesněné vyvýšeniny Velký Kosíř u Čech pod Kosířem (mapové listy 24-223, 24-241);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 2SM, 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském, příp. 2BE v bioregionu 1.11 Prostějovském
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní.

RBC 266 Brus

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 132 v základním a některých variantních řešeních jejího trasování v izolovaném lesním celku mezi Čechami pod Kosířem a Hluchovem (mapový list 24-223);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je převážně totožné s vymezením PP Brus;
- typy biochor – 3BE, 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní;
- poznámka: reprezentativnost této polohy RBC pro teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 je třeba prověřit.

RBC Hluchovské údolí

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 132 v základním a některých variantních řešeních jejího trasování, v místě napojení druhé (mezofilní hájové) osy NRBK K 132 v údolí Romže mezi Hluchovem a Lutotínem (mapové listy 24-232, 24-241);
- doporučená lokalizace vyplývá především z polohy na styku dvou os NRBK a z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů a nivních společenstev;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském, příp. 2Nh v bioregionu 1.11 Prostějovském
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, mezofilní hájové, (nivní);
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, důležité pro reprezentativní napojení mezofilní bučinné osy NRBK K 132 na teplomilnou doubravní osu NRBK;
- poznámka 2: reprezentativnost této polohy RBC pro teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 je třeba prověřit.

RBC 1884 Ohrozimská horka

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 132 v základním a některých variantních řešeních jejího trasování v izolovaném lesním celku a na některých přilehlých plochách u Lešan (mapový list 24-241);
- doporučená lokalizace a vymezení vyplývají z řešení rozpracované ÚPD obce Lešany;
- typy biochor – 2SM, 3BE v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní;
- poznámka 1: reprezentativnost této polohy RBC pro teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 je třeba prověřit.
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Lešanský háj).

RBC 1889 Plumlovská obora

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 132 v izolovaném lesním celku z jižní strany Plumlova (mapový list 24-241);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je rámcové, dané okrají lesního celku;
- typy biochor – 3BM, příp. 3BE v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní;
- poznámka: reprezentativnost této polohy RBC pro teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 je třeba prověřit.

RBC 1883 Kněží hora – základní řešení

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 132 při okrají lesního celku u Seloutek (mapový list 24-243);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní;

- poznámka 1: reprezentativnost této polohy RBC pro teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 je třeba prověřit.
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (v tomto řešení např. na RBC V kozencích).

RBC 1883 Kněží hora – variantní řešení

- vložené do variantních tras teplomilné doubravní osy NRBK K 132 při okraji lesního celku východně od Krumsína (mapový list 24-243);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 3BE, 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní;
- poznámka 1: obě řešení umístění RBC jsou srovnatelná;
- poznámka 2: reprezentativnost této polohy RBC pro teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 je třeba prověřit.
- poznámka 3: název RBC by bylo vhodné změnit (v tomto řešení např. na RBC V Seloutském lese).

RBC 257 Háj

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 132 v izolovaném lesním celku u Vincencova (mapový list 24-243);
- doporučená lokalizace vyplývá z vazby na území PR Blátka;
- vymezení je totožné s vymezením PR Blátka;
- typy biochor – 3BM, příp. 3BE v bioregionu 1.52 Dražanském, 2BE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní;
- poznámka 1: reprezentativnost této polohy RBC pro teplomilnou doubravní osu NRBK K 132 je třeba prověřit;
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Blátka nebo RBC Háj u Vincencova).

RBC 259 Pod Obrovou nohou

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 132 v maloplošně obhospodařovaných svazích při okraji lesního komplexu jihozápadně od Otaslavic (mapový list 24-243);
- jednoznačná lokalizace je dána vymezením RBC v KPÚ Horní Otaslavice;
- vymezení je převzaté z uvedené KPÚ (z velké části je totožné s vymezením stejnojmenné PP);
- typy biochor – 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském, 2BE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní.

RBC U Luké

- vložené do některých variantních tras mezofilní hájové (mezofilní bučinné) osy NRBK K 132 při okraji lesního celku jihovýchodně od Luké (mapový list 24-212);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 3BM, 4BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků variantního trasování mezofilní hájové (mezofilní bučinné) osy NRBK K 132.

RBC 261 Kluč – základní řešení

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 132 v základním a některých variantních řešeních jejího trasování v zalesněných výslunných svazích údolí Romže u Ptenského Dvorku (mapové listy 24-214, 24-232);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3BM, 3SM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 261 Kluč – variantní řešení

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 132 v základním a některých variantních řešeních jejího trasování v zalesněných výslunných svazích údolí Romže a na vrchu Kocouřina mezi Ptením a Hluchovem (mapový list 24-232);
- lokalizace a vymezení jsou převzaté z okresního generelu ÚSES;
- typy biochor – 3SM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: mírně preferováno je základní řešení umístění RBC;
- poznámka 2: v případě zvolení této polohy RBC by bylo vhodné změnit jeho název (např. na RBC Kocouřina).

RBC Pod Krakovcem

- vložené do trasy druhé (mezofilní hájové až mezofilní bučinné) osy NRBK K 132 v jednom z variantních řešení jejího trasování v převážně zalesněném údolí Šumice od Krakovce po Kandii (mapový list 24-214);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 3BE, 4UM, příp. 3BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, mezofilní bučinné.
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků variantního trasování mezofilní hájové (mezofilní bučinné) osy NRBK K 132.

RBC Kozák

- vložené do jedné z variantních tras druhé (mezofilní hájové až mezofilní bučinné) osy NRBK K 132 v zalesněných výslunných svazích údolí Romže a na vrchu Kozák u Malen (mapový list 24-214);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 3SM, 4BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků jedné ze subvariant trasování mezofilní hájové (mezofilní bučinné) osy NRBK K 132.

RBC 256 Předina

- vložené do trasy teplomilné doubravní osy NRBK K 133 v jejím variantním řešení na bezlesém vrchu Předina východně od Dobrochova (mapový list 24-243);
- lokalizace a vymezení jsou převzaty z ÚPD obcí Dobrochov, Vranovice-Kelčice a Vřesovice;
- typy biochor – 2BE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní.

RBC 270 Černovířský les

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 136 v lužním lese a na přilehlých slatinných loukách v údolní nivě Moravy ze severní strany Olomouce (mapové listy 24-222, 24-224);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev a z polohy částečně v typu biochory 3Da;
- vymezení je rámcové, ověřené na základě aktuálního stavu využití území;
- typy biochor – 3Da, 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní (včetně slatinných).

RBC 272 Kožušany

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 136 v údolní nivě Moravy severovýchodně od Kožušan (mapový list 24-224);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuálního stavu využití většiny území;
- vymezení je rámcové, částečně převzaté z ÚPSÚ Olomouc;
- typy biochor – 2Lh v bioregionu 3.11 Kojetínském;

- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Nemilanská niva).

RBC 252 Les Království

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 136 v lužním lese v údolní nivě Moravy mezi Grygovem a Dubem nad Moravou (mapový list 24-242);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z mimořádného biogeografického významu biocentra;
- vymezení je totožné s vymezením EVL Království;
- typy biochor – 2Lh v bioregionu 3.11 Kojetínském;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 251 Hrubý les

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 136 v lužním lese v údolní nivě Moravy ze severozápadní strany Citova (mapový list 24-242);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je převzato z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 2Lh v bioregionu 3.11 Kojetínském;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 1816 Čičelec

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 136 v lužním lese ve společné údolní nivě Moravy a Bečvy mezi Citovem a Troubkami (mapové listy 24-242, 24-244, 25-131, 25-133);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je totožné s vymezením dílčí části EVL Morava – Chropýňský luh;
- typy biochor – 2Lh v bioregionu 3.11 Kojetínském;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 163 Vrbovec

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 143 v údolní nivě Bečvy mezi Rokytnicí a Troubkami (mapové listy 25-131, 25-133);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální stavu využití většiny území;
- vymezení je rámcové, částečně převzaté z ÚPSÚ Rokytnice a Troubky;
- typy biochor – 2Lh v bioregionu 3.11 Kojetínském;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 164 Žebračka

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 143 v lužním lese a na některých přilehlých pozemcích v údolní nivě Bečvy ze severní až severovýchodní strany Přerova (mapový list 25-131);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z mimořádného biogeografického významu biocentra;
- vymezení je totožné s navrhovanými úpravami vymezení NPR Žebračka a jejího ochranného pásma a je detailně dohodnuté se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- typy biochor – 2Lh v bioregionu 3.11 Kojetínském, příp. 2RE a 3Nk v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 340 Rybáře

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 143 v údolní nivě Bečvy jižně od Oseka nad Bečvou (mapový list 25-132);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální stavu využití většiny území;
- vymezení je rámcové, částečně převzaté z ÚPSÚ Osek nad Bečvou;
- typy biochor – 3Nh, 3Nk v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 157 Lipník

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 143 v údolní nivě Bečvy z jihovýchodní strany Lipníka nad Bečvou (mapový list 25-132);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je převzaté z ÚPO Lipník nad Bečvou (jádrovou část tvoří PR Škrabalka);
- typy biochor – 3Nk, příp. 3Nh a 3RE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Škrabalka).

RBC 156 Hadovec

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 143 v údolní nivě Bečvy jihozápadně od Hranic (mapové listy 25-123, 25-141);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuálního stavu využití většiny území;
- vymezení je převzaté z ÚPSÚ Hranice;
- typy biochor – 3Nh, 3Nk v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 152 U Kamence

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 143 v údolní nivě Bečvy severně od Skaličky (mapový list 25-141);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je rámcové, částečně převzaté z ÚPD obcí Černotín, Skalička a Špičky;
- typy biochor – 3Nk, příp. 3BA v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC 34 Na Valše – základní řešení

- vložené do trasy nivní osy NRBK K 143 v údolní nivě Bečvy jižně od Milotic nad Bečvou (mapový list 25-142);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je rámcové, částečně podle vymezení EVL Hustopeče – Štěrkáč;
- typy biochor – 3Nk v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je poloha RBC zásadně změněná (posunutá k západu);
- poznámka 2: v případě zvolení této polohy RBC by bylo vhodné změnit jeho název (např. na RBC Milotický luh).

RBC 34 Na Valše – variantní řešení

- vložené do variantní trasy nivní osy NRBK K 143 v údolní nivě Bečvy jihovýchodně od Hustopečí nad Bečvou, na pomezí se Zlínským krajem (mapový list 25-142);
- lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je totožné s vymezením EVL Choryňský mokřad;
- typy biochor – 3Nh, příp. 3Nk a 3RE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – nivní.
- poznámka: existence biocentra ve variantním řešení je spjata pouze s variantním řešením trasování nivní osy NRBK K 143.

RBC 172 Pod Okrouhlíkem

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 144 v okrajové části lesního celku severozápadně od Olšovce (mapový list 25-123);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzato z ÚPO Olšovce;
- typy biochor – 3SM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém, 3Ro v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 1965 Vrchy

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 144 v místě napojení jedné z variant trasování mezofilní bučinné osy NRBK K 144 v okrajové části lesního celku východně od jižní části Stříteže nad Ludinou (mapový list 25-123);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3SM, 4BM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém, příp. 3Ro v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 171 Rozvodí Stráže – základní řešení

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 144 v lesním celku a na navazujících ladem ležících plochách (mapový list 25-123);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální stavu využití většiny území;
- vymezení je rámcové, z větší části převzaté z ÚPSÚ Hranice a KPÚ Běloutín;
- typy biochor – 3PB, příp. 3BE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 171 Rozvodí Stráže – variantní řešení

- vložené do místa variantního napojení mezofilní hájové osy NRBK K 151 na mezofilní hájovou osu NRBK K 144 v lesním celku Skalka východně od Hranic (mapový list 25-123);
- lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové, z větší části dané okraji lesního celku (jádrovou část tvoří PP V oboře);
- typy biochor – 3BA, 3BE, 3PK v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: vzhledem k poloze v základním řešení trasy mezofilní hájové osy NRBK K 144 je mírně preferováno základní řešení umístění RBC;
- poznámka 2: v úvahu připadá i současné vymezení tohoto RBC se základním řešením RBC 171 Rozvodí Stráže;
- poznámka 3: v případě zvolení této polohy RBC by bylo vhodné změnit jeho název (např. na RBC Skalka u Hranic).

RBC 170 U Špiček

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 144 v lesním celku mezi Špičkami, Hranickými Loučkami a Miloticemi nad Bečvou (mapové listy 25-123, 25-124);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je větší části dané okraji lesního celku, částečně převzaté z ÚPD obcí Špičky a Milotice nad Bečvou a z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 3BC v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 1562 Palesek

- vložené do základní trasy mezofilní hájové osy NRBK K 144 a zároveň do variantní trasy nivní osy NRBK K 143 v lesním celku severovýchodně od Vysoké, na pomezí s Moravskoslezským krajem (mapový list 25-124);
- doporučená lokalizace vyplývá z relativně výhodného umístění v izolovaném lesním celku;
- vymezení je rámcové, z větší části dané okraji lesního celku;
- typy biochor – 3RE v bioregionu 2.3 Ostravském, příp. 3RE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: existence tohoto biocentra je spjata pouze se základním řešením trasování mezofilní hájové osy NRBK K 144;
- poznámka 2: reprezentativnost RBC pro nivní osu NRBK K 143 by bylo třeba prověřit.

RBC 173 Kozí hřbet

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK K 144 v údolí Veličky v lesním komplexu u Boňkova (mapový list 25-123);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;

- vymezení je převzato z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je poloha RBC zásadně změněná (posunutá k severu);
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Údolí Veličky).

RBC Údolí Ludiny

- vložené do variantních tras mezofilní bučinné osy NRBK K 144 v zalesněném údolí Ludiny mezi Jindřichovem, Partutovicemi a Stříteží nad Ludinou (mapový list 24-212);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 4BM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nutné pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků variantního trasování mezofilní bučinné osy NRBK K 144.

RBC 159 Dřevohostický les

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 151 v lesním celku severně od Dřevohostic (mapové listy 25-132, 25-134);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z mimořádného biogeografického významu biocentra;
- vymezení je totožné s vymezením EVL Dřevohostický les;
- typy biochor – 3BE, 3BN v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, (nivní).

RBC Kunkov

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 151 v lesním celku mezi Šišmou a Kladníky (mapové listy 25-132);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je totožné s vymezením příslušné části EVL Lesy u Bezuchova;
- typy biochor – 3BE, 3BM v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, důležité pro zachování maximální přípustné délky jednotlivých úseků mezofilní hájové osy NRBK K 151.

RBC 343 Maleník

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 151, případně do trasy variantně navržené mezofilní bučinné osy NRBK K 151, a zároveň do nivní osy NRBK K 143 v lesním komplexu a některých přilehlých partiích údolní nivy Bečvy mezi Týnem nad Bečvou a Valšovicemi (mapové listy 25-132, 25-141);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je větší části převzaté z ÚPD obcí Týna nad Bečvou a Paršovice;
- typy biochor – 3BE, 3BM, 3Nh, 3Nk, 4BM, 4VM v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, mezofilní bučinné, nivní;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je RBC do trasy nivní osy NRBK K 143 vloženo nově;
- poznámka 2: v daném vymezení má biocentrum prostorové parametry nadregionálního biocentra.

RBC 155 Hůrka u Hranic

- vložené do trasy mezofilní hájové osy NRBK K 151 v lesním celku při jihovýchodním okraji Hranic (mapové listy 25-123, 25-141);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je převzaté z ÚPSÚ Hranice;
- typy biochor – 3BA, 3UQ v bioregionu 3.4 Hranickém;

- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 1887 Skelná huť

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK s dosud nepřiděleným označením v okrajové části lesního celku a přilehlém lučinatém dně údolí Punkvy (Luhy) jihozápadně od Protivanova, na pomezí s Jihomoravským krajem (mapový list 24-231);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 5BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, (mokřadní, luční);
- poznámka: existence tohoto biocentra je spjata pouze se základním řešením trasování mezofilní bučinné osy NRBK;

RBC 264 Skály a louka

- vložené do trasy mezofilní bučinné osy NRBK s dosud nepřiděleným označením v lesním komplexu západně od Protivanova (mapový list 24-231);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzaté z okresního generelu ÚSES (s jádrovou částí tvořenou PR Skály);
- typy biochor – 5BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné upravit na RBC Skály.

6.4.2.4. Nadregionální biokoridory – ochranné zóny

Vymezení ochranných zón nadregionálních biokoridorů nebylo ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES nijak upravováno. Hlavním důvodem je skutečnost, že v Návodu na užívání ÚTP R+NR ÚSES není stanoven žádný metodický postup či princip pro zpřesňování vymezení ochranných zón os NRBK. Navíc není z Návodu ani zřejmé, jakým způsobem má být prakticky uplatňován zvýšený zájem příslušného orgánu ochrany přírody v ochranných zónách NRBK pro podporu koridorového efektu – z Návodu tedy jasně nevyplyvá praktický význam existence ochranných zón NRBK.

Vymezení ochranných zón NRBK a jejich praktický význam tedy zůstávají nedořešeným problémem, kterým bude třeba se v budoucnu zabývat.

6.4.3. Směrná část

Do směrné části krajského generelu ÚSES je zařazen pouze jeden návrh týkající se nadregionálního ÚSES. Jde o návrh potenciálního rozšíření NRBC 13 Vrapač – Doubrava (Litovelské Pomoraví – Doubrava) o další plochy EVL Litovelské Pomoraví v nivě Moravy až po železniční vlečku ze Zábřehu do vitošovského lomu. Zařazení tohoto návrhu do směrné části krajského generelu a jeho přesné vymezení bylo dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví.

6.5. Regionální ÚSES

6.5.1. Obecné charakteristiky

Obecné charakteristiky nadregionálního ÚSES rovněž vyplývají z jeho pojetí v ÚTP R+NR ÚSES. Součástí regionálního ÚSES jsou regionální biocentra a regionální biokoridory.

Regionální biocentra jsou obecně členěna na reprezentativní, kontaktní a unikátní.

Základní funkcí soustavy reprezentativních regionálních biocenter je reprezentovat typické ekosystémy pro jednotlivé typy biochor vyskytující se v ČR.

Kontaktní regionální biocentra mají umožnit kontakt reprezentativních ekosystémů příslušných typů biochor.

Unikátní regionální biocentra jsou navržena bez přímé vazby na biogeografické členění území v místech s regionálně významnými specifickými ekosystémy.

Minimální potřebná výměra regionálních biocenter se stanovuje individuálně a odpovídá typům reprezentovaných stanovišť a cílových ekosystémů. U homogenních regionálních biocenter (s jedním typem reprezentovaných stanovišť) se podle typů cílových ekosystémů pohybuje v rozmezí 5 až 40 ha. U heterogenních biocenter je pak odpovídajícím způsobem zvýšená. V případě lesních biocenter je jako optimální udávána výměra přesahující 100 ha.

Regionální biocentra mohou být buď vložena do os nadregionálních biokoridorů (viz výše) nebo umístěna mimo osy nadregionálních biokoridorů. Jsou-li regionální biocentra vložena do os NRBK, tvoří nedílnou součást nadregionálního ÚSES (viz výše).

Rozmístění regionálních biocenter je obecně dáno především potřebou reprezentovat všechny významné typy biochor vyskytující se v ČR a nutností dodržet maximální přípustnou délku regionálních biokoridorů a dílčích úseků os nadregionálních biokoridorů (viz výše).

Hlavní funkcí **regionálních biokoridorů** je propojení soustavy reprezentativních a kontaktních regionálních biocenter (pokud nejsou biocentra propojená osami NRBK) a zajištění migrace organismů po regionálně významných migračních trasách. Kromě regionálních biocenter mohou regionální biokoridory navazovat i na nadregionální biocentra, osy nadregionálních biokoridorů nebo jiné regionální biokoridory.

Základními limitujícími prostorovými parametry pro regionální biokoridory jsou maximální přípustná délka, obecně stanovená na 8 km, a minimální potřebná šířka, podle typů reprezentovaných ekosystémů se pohybující v rozmezí 20 - 50 m.

Na rozdíl od nadregionálních biocenter a biokoridorů neobsahuje ÚTP R+NR ÚSES informace o tom, jaké cílové ekosystémy mají skladebné části regionálního ÚSES reprezentovat (s výjimkou regionálních biocenter vložených do os NRBK, kde jsou cílové ekosystémy shodné s cílovými ekosystémy příslušné osy NRBK).

6.5.2. Závazná část

6.5.2.1. Regionální biocentra

Následující odstavce obsahují konkrétní popisy jednotlivých regionálních biocenter (RBC) zařazených do závazné části krajského generelu, s výjimkou regionálních biocenter vložených do os nadregionálních biokoridorů a popsanych tudíž výše. V popisech jsou uváděny republikový

kód RBC podle ÚTP R+NR ÚSES (pokud byl přidělen), název biocentra (přednostně podle ÚTP R+NR ÚSES, pokud zde byl přidělen), variantnost řešení (pokud je v generelu obsažena), umístění a příslušnost k základním typům větví regionálního ÚSES (včetně uvedení odpovídajících čísel mapových listů ZM ČR 1 : 25 000), způsob lokalizace a vymezení, vyjmenování typů biochor v rámci bioregionů, do jejichž segmentů jednotlivá RBC při daném vymezení zasahují, cílové ekosystémy (odvozením z příslušných typů větví regionálního ÚSES a z aktuálního stavu využití krajiny), příp. poznámky s uvedením dalších důležitých skutečností. Řazení biocenter v popisu odpovídá jejich poloze na jednotlivých větvích regionálního ÚSES, s přihlédnutím ke kladu mapových listů ZM ČR 1 : 25 000. V případě typů biochor je záměrně udáváno pouze jejich zastoupení, nikoliv hodnocení reprezentativnosti RBC pro uváděné typy biochor, neboť to by vyžadovalo velmi podrobnou a časově náročnou analýzu přesahující možnosti krajského generelu.

RBC Dřínový vrch

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu Rychlebských hor při západním okraji Horních Hoštic (mapový list 04-434);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro fungování nově navrženého prodloužení mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 521 Červenka

- umístěné v prostoru napojení hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené po toku Hraničního potoka na mezofilní větev regionálního ÚSES v převážně zalesněném členitém údolí západně od Javorníka (mapové listy 04-434, 14-212);
- jednoznačná lokalizace je dána vymezením dílčích částí RBC v KPÚ Javorník-město;
- vymezení je částečně převzaté z uvedené KPÚ a částečně rámcové, daném okrajem lesních celků a navazujících trvalých vegetačních formací;
- typy biochor – 3BQ, příp. 3Ro v bioregionu 2.1 Vidnavském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, mokřadní, příp. luční;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Začarované údolí).

RBC 487 Račí údolí

- umístěné v prostoru styku mezofilních větví regionálního ÚSES v hlubokém údolí Račího potoka v okrajových partiích lesního komplexu Rychlebských hor jižně od Javorníka (mapové listy 14-212, 14-221);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzaté částečně z ÚPSÚ Javorník a částečně z okresního generelu ÚSES (s jádrovou částí tvořenou PR Račí údolí);
- typy biochor – 4SS, 4US, příp. 5SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Račí údolí (viz variantní řešení v daném prostoru) by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC 486 Hřibová – základní řešení

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 825) v okrajových partiích lesního komplexu Rychlebských hor jihozápadně od Vlčice (mapový list 14-221);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4SS, 5SQ, 5SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;

- poznámka 1: v této poloze by RBC mohlo tvořit i reprezentativní ukončení hydrofilní větve regionálního
- poznámka 2: v případě zvolení této polohy RBC by bylo vhodné změnit jeho název (např. na RBC Vlčícké údolí).

RBC 486 Hřibová – variantní řešení

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu Rychlebských hor západně od Vlčice (mapový list 14-221);
- lokalizace a vymezení jsou převzaty z ÚPO Vlčice;
- typy biochor – 4SS, 4US v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: mírně preferováno je základní řešení umístění RBC.

RBC Vojtovické údolí

- variantně umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 825) v převážně zalesněných partiích údolí Vojtovického potoka z východní strany Vojtovic (mapový list 14-221);
- lokalizace vyplývá z aktuálního stavu využití většiny území,
- vymezení je rámcové, dané většinou okraji lesních porostů;
- typy biochor – 4BQ v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: RBC Vojtovické údolí je alternativou za vymezení RBC 486 Hřibová nebo RBC Kaní hora;
- poznámka 2: v úvahu připadá i současné vymezení tohoto RBC s oběma RBC, ke kterým tvoří alternativu, a to zejména s ohledem na výjimečnou reprezentativnost této polohy RBC pro typ biochory 4BQ;
- poznámka 3: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC.

RBC Kaní hora

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 825) na převážně zalesněném kopci západně od Tomíkovíc (mapový list 14-221);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuálního stavu využití většiny území,
- vymezení je částečně převzaté z ÚPD obcí Skorošice a Žulová;
- typy biochor – 3PR, 4PR v bioregionu 2.1 Vidnavském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o nové RBC, převzaté z okresního generelu ÚSES a nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících regionálních biokoridorů.

RBC 483 Kamenný vrch

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu Rychlebských hor mezi Starou Červenou Vodou, Velkými Kuněticemi a Supíkovými (mapový list 14-222);
- doporučená lokalizace vyplývá především z polohy v typu biochory 4ZT;
- vymezení je rámcové, částečně převzaté z ÚPD obcí Stará Červená Voda a Kunědice;
- typy biochor – 3PR, 4Do, 4Ro v bioregionu 2.1 Vidnavském; 4SR, 4SS, 4ZT v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové, mokřadní a rašelinné;
- poznámka: bylo by vhodné uvažovat o změně málo přesného názvu RBC (např. na RBC Křemenáč).

RBC 1641 Zámecký vrch

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním komplexu jižně až jihozápadně od Zlatých Hor (mapový list 15-113);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;

- vymezení je převzaté z ÚPSÚ Zlaté Hory;
- typy biochor – 5SQ v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 422 Biskupská kupa

- umístěné v prostoru styku mezofilních větví regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu východně od Zlatých Hor (mapový list 15-113);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzaté z ÚPSÚ Zlaté Hory;
- typy biochor – 5HM v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 474 Borový potok

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním komplexu v severní části CHKO Jeseníky, východně od Domašova (mapový list 14-242);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je převzaté z podkladů Správy CHKO Jeseníky;
- typy biochor – 5SJ, 5SQ, 5ST v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, luční;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je poloha RBC zásadně změněná (posunutá k východu);
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Na Bradle).

RBC 475 Bělská stráž

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu a na přilehlých loukách v severní části CHKO Jeseníky, z východní strany Domašova (mapový list 14-242);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové, dohodnuté se Správou CHKO Jeseníky;
- typy biochor – 5SJ, 5ST, 6US, 6ZS, 6ZT v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, horské;
- poznámka 1: luční část biocentra není z pohledu mezofilní větve regionálního zcela reprezentativní, zahrnuta do RBC je pro svůj mimořádný krajinný význam;
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Domašovské stráž).

RBC 478 Jindřichov

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v zalesněných partiích svahů údolí Branné a některých jejích přítoků z východní strany Jindřichova (mapové listy 14-234, 14-243);
- doporučená lokalizace vyplývá především z prověření dané polohy v podkladových dokumentacích;
- vymezení je převzaté z ÚPO Jindřichov;
- typy biochor – 5BQ, 5UQ, 5VS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 477 Černá stráž

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu v západní části CHKO Jeseníky, západně až severozápadně od Koutů nad Desnou (mapový list 14-243);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzaté z podkladů Správy CHKO Jeseníky;
- typy biochor – 5SS, 6SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, horské;

- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je poloha RBC zásadně změněná (posunutá k jihovýchodu);
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Nad Rejhoticemi).

RBC 1921 Přemyslov – základní řešení

- umístěné v prostoru styku mezofilních větví regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu západně od Rejhotic (mapový list 14-243);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové, částečně převzaté z ÚPO Loučná nad Desnou;
- typy biochor – 5SS v bioregionu 1.70 Jesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (v tomto řešení např. na RBC Jelení skok).

RBC 1921 Přemyslov – variantní řešení

- umístěné v trase variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 837) v okrajových partiích lesního celku západně od Filipové (mapový list 14-243);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 4VQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: v případě zvolení méně preferovaného variantního řešení trasy příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES je variantní poloha RBC výhodnější, v úvahu však přichází i současná existence obou variant polohy RBC;
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (v tomto řešení např. na RBC Nad Filipovou).

RBC Hrbek

- umístěné v trase základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES na zalesněném hřbetu severozápadně od Velkých Losin (mapové listy 14-243, 14-421);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové, většinou dané okraji lesního celku;
- typy biochor – 4SQ, 4SS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro fungování základního řešení příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 441 Království

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES na zalesněném kopci Králova hora mezi Březnou, Štítý a Horními Studénkami (mapové listy 14-411, 14-413);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové, většinou dané okraji lesního celku;
- typy biochor – 4BP, 4VQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Králova hora).

RBC Údolí Březné

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 890) v zalesněném údolí Březné jižně od Štítů (mapový list 14-413);
- doporučená lokalizace vyplývá především z polohy v typu biochory 4UP;
- vymezení je rámcové, většinou dané okraji lesního celku;
- typy biochor – 4UP, 4VS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, (nivní);
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících regionálních biokoridorů.

RBC 440 Truska – základní řešení

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v údolí Moravy a na části přilehlého kopec Blýskače z východní až jižní strany Rudy nad Moravou (mapový list 14-412);
- doporučená lokalizace vyplývá především z prověření dané polohy v aktualizované podobě generelu místního ÚSES;
- vymezení je převzaté z aktualizované podoby generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 4Nh, 4VS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – nivní, (mezofilní bučinné);
- poznámka: mezofilní část biocentra (mimo nivu Moravy) není z pohledu hydrofilní větve regionálního zcela reprezentativní, zahrnuta do RBC je pro svůj mimořádný krajinný a ekologický význam.

RBC 440 Truska – variantní řešení

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v údolní nivě Moravy mezi Rudou nad Moravou a Olšany (mapové listy 14-412, 14-414);
- lokalizace vyplývá z aktuálního stavu využití většiny území;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4Nh v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: v případě zvolení této polohy RBC by bylo nutné jeho částečně rozšíření do plochy základního řešení RBC tak, aby byla zachována maximální přípustná délka navazujícího regionálního biokoridoru RK 891.

RBC Chromečská niva

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 892) v údolní nivě Moravy u Chromče (mapový list 14-414);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty říčních koryt a jejich doprovodných porostů v daném prostoru;
- vymezení je rámcové, částečně převzaté z generelu místního ÚSES pro k. ú. Chromeč;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících regionálních biokoridorů.

RBC Mravenečník

- variantně umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 897) v okrajových partiích lesního celku západně od Oskavy (mapový list 14-423);
- lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové, dané většinou okraji lesního celku;
- typy biochor – 3SS, 4VQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové;
- poznámka 1: RBC Mravenečník je jednou ze dvou alternativ vymezení nezbytného RBC v případě výběru variantního trasování příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES v prostoru Oskavy;
- poznámka 2: v úvahu připadá vymezení tohoto RBC i v případě výběru základního řešení trasování příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES;
- poznámka 3: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC.

RBC Mladoňovské údolí

- variantně umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 897) v zalesněných partiích průlomového údolí Mladoňovského potoka mezi Mladoňovem a Libinou (mapový list 14-423);
- lokalizace vyplývá především z polohy v typu biochory 4ZT;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3SQ, 4VQ, 4ZT v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, mezofilní hájové;

- poznámka 1: RBC Mladoňovské údolí je jednou ze dvou alternativ vymezení nezbytného RBC v případě výběru variantního trasování příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES v prostoru Oskavy;
- poznámka 2: v úvahu připadá vymezení tohoto RBC i v případě výběru základního řešení trasování příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES;
- poznámka 3: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC.

RBC 432 Benkovský kopec – základní řešení

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 896) v zalesněných partiích údolí pramenné části Libinského potoka mezi Hrabšínem a Horní Libinou (mapový list 14-423);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové, dané většinou okraji lesního celku;
- typy biochor – 3SQ, 4VS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: v případě zvolení této polohy RBC by bylo vhodné změnit jeho název (např. na RBC Libinské údolí).

RBC 432 Benkovský kopec – variantní řešení

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v lesních celcích severovýchodně od Benkova (mapový list 14-423);
- lokalizace a vymezení jsou převzaty z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 4VQ, 4VS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: mírně preferováno je základní řešení umístění RBC.

RBC Skalička

- umístěné v trase variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního celku mezi Brníčkem a Strupšínem (mapový list 14-414);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 3SQ, 4VS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, mezofilní hájové;
- poznámka 1: případná nezbytnost vymezení tohoto RBC je spojena s výběrem příslušné varianty trasování mezofilní větve regionálního ÚSES a s vymezením RBC 432 Benkovský kopec v základní poloze;
- poznámka 2: v úvahu připadá vymezení tohoto RBC i v případě vymezení RBC 432 Benkovský kopec v základní poloze;
- poznámka 3: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC.

RBC 429 Hrabová – základní řešení

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 896) v lesním komplexu západně od Rohle (mapový list 14-432);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové, částečně převzaté z původního generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 4VS, 4ZT v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: tato poloha RBC je spjata především se základním řešením příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES (ovšem s využitelností i pro některá variantní řešení) a se základním řešením mezofilní větve regionálního ÚSES na opačné straně údolí Moravy (rovněž ovšem s využitelností i pro variantní řešení)
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (v tomto řešení např. na RBC Bílý kámen).

RBC 429 Hrabová – variantní řešení 1

- umístěné v prostoru styku variantních tras mezofilních větví regionálního ÚSES v lesním komplexu severovýchodně od Hrabové (mapový list 14-423);

- lokalizace a vymezení jsou převzaté z ÚPO Hrabová;
- typy biochor – 4VS, 4ZT v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: tato poloha RBC je využitelná pro různá variantní řešení příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES a pro variantní řešení trasování regionálních biokoridorů RK 902 a RK 903 napříč údolím Moravy;
- poznámka 2: v případě trasování regionálních biokoridorů RK 902 a RK 903 napříč údolím Moravy jde o mírně preferovanou polohu RBC, v opačném případě je preferováno buď základní řešení nebo variantní řešení 2 polohy RBC.

RBC 429 Hrabová – variantní řešení 2

- umístěné v prostoru styku variantních tras mezofilních větví regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu a na některých přilehlých pozemcích u Lesnice (mapové listy 14-414, 14-432);
- lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů i nelesních společenstev;
- vymezení je rámcové (jádrovou část tvoří PR Pod Trlinou);
- typy biochor – 4VA, 4VS, příp. 3BE v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové;
- poznámka 1: tato poloha RBC je spjata s variantními řešeními příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES a se základním řešením mezofilní větve regionálního ÚSES na opačné straně údolí Moravy (zde ovšem s využitelností i pro variantní řešení)
- poznámka 2: ve všech odpovídajících variantách jde o srovnatelné řešení se základním řešením polohy RBC;
- poznámka 3: vzhledem k reprezentativnosti pro unikátní typ biochory 4VA připadá v úvahu i současná existence této varianty polohy RBC se základní variantou;
- poznámka 4: název RBC by bylo vhodné změnit (v tomto řešení např. na RBC Trlina).

RBC Nad Dubickem

- umístěné v trase variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajových partiích lesního komplexu ze severní strany Dubicka (mapový list 14-432);
- lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3SS, 4ZT v bioregionu 1.53 Šumperském, příp. 3RE v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, příp. mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC.

RBC 425 Bezděkov

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v zalesněných partiích svahů údolí Rohelnice u Bezděkova (mapový list 14-441);
- doporučená lokalizace vyplývá především z prověření dané polohy v podkladových dokumentacích;
- vymezení je převzaté z ÚPO Klopina;
- typy biochor – 3BJ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC Strejcov

- umístěné v prostoru styku základní a variantní trasy mezofilních větví regionálního ÚSES uvnitř lesního komplexu ve svazích nad říčkou Březnou jihozápadně od Drozdova (mapový list 14-413);
- lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4US, 4VS v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;

- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro fungování příslušných variantních řešení mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC Tábor – Vrchy

- umístěné v trase základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním komplexu východně od Hynčiny (mapový list 14-431);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4UQ, 4US, 4VQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro fungování základního řešení příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 430 Lupěné

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v zalesněných partiích svahů údolí Moravské Sázavy u Lupěného (mapový list 14-432);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je převzaté z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 3BS, 4US, příp. 4Nh v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové.

RBC Nad Rájcem

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 902) v prostoru rozdělení základního a variantního řešení trasy, v okrajových partiích lesního celku mezi Rájcem a Jestřebím (mapový list 14-432);
- lokalizace a vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 3BS, 3SQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, příp. mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro fungování variantního řešení příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES, využitelné však i pro základní řešení této větve.

RBC U Řepové

- umístěné v trase základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES v zalesněném údolí severně od Řepové (mapový list 14-432);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové, většinou dané okraji lesního celku;
- typy biochor – 3SQ, 4BQ v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro fungování základního řešení příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC Nad Vápeníky

- umístěné v trase základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním komplexu mezi Studenou Loučkou a Vyšehorkami (mapový list 14-434);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3SM, 4VM v bioregionu 1.53 Šumperském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro fungování základního řešení příslušné mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 1986 Šumvaldský háj

- umístěné v závěru závazné části trasy hydrofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku v údolní nivě Oskavy pod Mostkovem a Nemrlovem (mapový list 14-441);
- jednoznačná lokalizace je daná polohou v závěru hydrofilní větve regionálního ÚSES;

- vymezení je převzato z ÚPO Šumvald;
- typy biochor – 3Nk v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s původním řešením ÚTP R+NR ÚSES jde o nové RBC, nezbytné pro funkční zakončení hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené po toku Oskavy, které bylo dodatečně vymezeno s přiřazeným kódem a názvem v rámci zpracování plánu ÚSES pro obec Šumvald.

RBC Hradecká niva

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 907) v údolní nivě Oskavy mezi Dolní Libinou a Novou Hradečnou (mapový list 14-441);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3Nh, příp. 3RE v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících regionálních biokoridorů v případě základního řešení polohy RBC 424 Šumvald.

RBC 424 Šumvald – základní řešení

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 908) ve společné údolní nivě Oskavy a Oslavy mezi Novou Dědinou a Horním Sukolomem (mapový list 14-441);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (v tomto řešení např. na RBC Sukolomská niva).

RBC 424 Šumvald – variantní řešení

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v údolní nivě Oskavy se soustavou rybníků jihozápadně od Šumvaldu (mapový list 14-441);
- lokalizace vyplývá z ÚTP R+NR ÚSES,
- vymezení je převzato z ÚPO Šumvald;
- typy biochor – 3Nh, příp. 3RE v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka: RBC v této poloze je vzhledem ke stávajícímu využití území málo reprezentativní (výrazně převažující vodní plochy intenzivně využívané pro chov vodní drůbeže).

RBC 1811 Na Oskavě

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v údolní nivě Oskavy jihozápadně od Želechovic (mapový list 14-443);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové, převzaté z ÚP VÚC Olomoucké aglomerace;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC Ondrášovské údolí

- umístěné v trasách základních řešení hydrofilní a mezofilní větve regionálního ÚSES v převážně zalesněných partiích údolí Bystřice severozápadně od Moravského Berouna (mapový list 15-331);
- doporučená lokalizace vyplývá především z polohy v typu biochory 5BJ;
- vymezení je rámcové, většinou dané okrajem lesních celků;
- typy biochor – 5BJ, 5BM, 5Do, příp. 5VM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, nivní;

- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících regionálních biokoridorů v případě základních řešení hydrofilní i mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 409 Hrušový potok

- umístěné v prostoru křížení tras mezofilní větve regionálního ÚSES a variantního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES v převážně zalesněných partiích údolí Hrušového potoka východně od Horních Loděnic (mapový list 15-331);
- jednoznačná lokalizace je dána vymezením podstatné části RBC v KPÚ Horní Loděnice;
- vymezení je částečně převzaté z uvedené KPÚ a částečně rámcové, daném okrajem lesního celku;
- typy biochor – 4BM, 5Do v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, mokřadní, luční;
- poznámka: biocentrum je plně reprezentativní pro mezofilní větev regionálního ÚSES, avšak zřejmě nedostatečně reprezentativní pro hydrofilní větev regionálního ÚSES.

RBC Sedmidvorská niva

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v prostoru rozdělení základního a variantního řešení trasy v údolní nivě Bystřice jižně od Moravského Berouna (mapový list 15-333);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty nivních společenstev v daném prostoru;
- vymezení je z větší části převzaté z generelu místního ÚSES;
- typy biochor – 4UM, 5Do, příp. 4BM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro fungování hydrofilní větve regionálního ÚSES a zároveň pro zachování maximální přípustné délky navazujících regionálních biokoridorů v případě jejího základního řešení.

RBC 1813 Údolí Bystřice – mezofilní

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES ve svazích údolí Bystřice uvnitř lesního komplexu jižně od Domašova nad Bystřicí (mapový list 15-331);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 4BM, 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: málo nápaditý název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Svahy pod Kupou).

RBC 1813 Údolí Bystřice – hydrofilní

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v úzké údolní nivě Bystřice uvnitř lesního komplexu jižně od Domašova nad Bystřicí (mapový list 15-331);
- doporučená lokalizace vyplývá především z vhodné polohy v mírně rozšířeném a dosud nezastavěném dně údolí;
- vymezení je rámcové, vycházející z rozsahu nivy v daném prostoru;
- typy biochor – 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: v případě zachování samostatné plochy biocentra pro hydrofilní větev regionálního ÚSES je třeba změnit jeho kód i název (např. na RBC Niva pod Kupou).

RBC 183 Hrubá voda

- umístěné v trasách hydrofilní a mezofilní větve regionálního ÚSES v údolí Bystřice uvnitř lesního komplexu jihovýchodně od Jívové (mapový list 25-111);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;

- vymezení je převážně totožné s vymezením PR Hrubovodské sutě, s rozšířením do úzké nivy Bystřice;
- typy biochor – 4BM, 4UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, nivní;
- poznámka: reprezentativnost RBC pro hydrofilní větve regionálního ÚSES je omezená nedostatečnou přítomností vhodných stanovišť.

RBC Hlubočská niva

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 1519) v úzké údolní nivě Bystřice mezi Hlubočkami a Duklou (mapový list 25-111);
- doporučená lokalizace vyplývá především z vhodné polohy v mírně rozšířených a dosud nezastavěných partiích údolní nivy;
- vymezení je rámcové, vycházející z rozsahu nezastavěné nivy v daném prostoru;
- typy biochor – 3UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro reprezentativní fungování hydrofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 1814 Zlaté doly

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v úzké údolní nivě Bystřice mezi Mariánským Údolím a Velkou Bystřicí (mapový list 25-113);
- doporučená lokalizace vyplývá především z vhodné polohy v mírně rozšířených a dosud trvalými objekty nezastavěných partiích údolní nivy;
- vymezení je rámcové, vycházející z rozsahu nezastavěné nivy v daném prostoru;
- typy biochor – 3UM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Pod Kovakovem).

RBC 186 Bystrovany

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v úzkém dně údolí Bystřice mezi Bystrovany a Hodolany (mapový list 24-224);
- doporučená lokalizace vyplývá především z vhodné polohy v dosud nezastavěných partiích údolní nivy;
- vymezení je převzato z ÚPO Bystrovany;
- typy biochor – 3RE, 3RN v bioregionu 1.12 Litovelském;
- cílové ekosystémy – nivní.

RBC Plané loučky

- umístěné v trase nové hydrofilní větve regionálního ÚSES v údolní nivě Moravy mezi Horkou nad Moravou, Chomoutovem a Řepčínem (mapové listy 24-222, 24-224);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z dohodnutého řešení se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- vymezení bylo detailně dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- typy biochor – 3Lh v bioregionu 1.12 Litovelském, příp. 2BE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro reprezentativní fungování nové hydrofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 273 Špraněk

- umístěné v prostoru styku mezofilních větví regionálního ÚSES v údolí potoka Špraňku a na přilehlém kopci Šplázu v okrajových partiích lesního komplexu mezi Javoříčkem, Kadeřínem a Vojtěchovem (mapový list 24-212);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je odvozeno z vymezení části EVL Špraněk a bylo detailně dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví (jádrovou část tvoří NPR Špraněk);
- typy biochor – 4PA, 4UA, příp. 4VS v bioregionu 1.52 Drahanském;

- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC 274 Taramka

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES na převážně zalesněných vápencových kopcích severozápadně od Hvozdu (mapový list 24-212);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je převzato z okresního generelu ÚSES (převážně je totožné s vymezením PR Taramka);
- typy biochor – 4BM, 4PA, 4UA v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RBC Průchodnice

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 1429) v údolí potoka Špraňku a na přilehlém, částečně zalesněném vápencovém hřebetu z východní strany Ludmírova (mapový list 24-212);
- jednoznačná lokalizace je dána existencí biocentra ve vazbě na konkrétní lokalitu
- vymezení je převzato z ÚPSÚ Ludmírov (jádrovou část tvoří PR Průchodnice);
- typy biochor – 4PA, 4VS v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o nové RBC, vymezené ovšem již okresním generelem ÚSES.

RBC 1890 U nádrže

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES na zalesněném vápencovém hřebetu jižně od Ludmírova (mapový list 24-212);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzato z ÚPSÚ Ludmírov (převážně je totožné s vymezením PR Rudka);
- typy biochor – 4PA v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je poloha RBC zásadně změněná (posunutá k východu);
- poznámka 2: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Rudka).

RBC 1891 Otinsko

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v plochých převážně zalesněných rozvodních partiích při severovýchodním okraji Skřípova (mapový list 24-213);
- jednoznačná lokalizace je dána vymezením RBC v KPÚ Skřípov;
- vymezení je převzaté z uvedené KPÚ (jádrovou část tvoří PP Skřípovský mokřad);
- typy biochor – 4BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – hydrofilní;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Skřípovské boří).

RBC 1882 Uhliska

- umístěné v prostoru styku základní a variantní trasy hydrofilních větví regionálního ÚSES v plochých převážně odlesněných rozvodních partiích jižně od Horního Štěpánova, na pomezí s Jihomoravským krajem (mapové listy 24-213, 24-231);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty jádrové části RBC;
- vymezení je převzaté z krajského generelu ÚSES JMK (jádrovou část tvoří PR Uhliska);
- typy biochor – 5BM, 5Dr v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – hydrofilní, rašelinné;
- poznámka: reprezentativní součást hydrofilní větve regionálního ÚSES tvoří pouze podmáčené partie RBC.

RBC 262 Lipovské louky

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v prostoru rozdělení základního a variantního řešení trasy v částečně zalesněných údolích Hloučely (Okluky) a jejich zdrojnic západně od Lipové, na pomezí s Jihomoravským krajem (mapové listy 24-231, 24-232);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z jednoznačného vymezení RBC v ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je převzaté částečně z KPÚ Brodek u Konice a částečně z okresního generelu ÚSES (jádrovou část tvoří PR Lipovské úpolínové louky);
- typy biochor – 4BM, 4UM, 5BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – hydrofilní;
- poznámka: reprezentativní součást hydrofilní větve regionálního ÚSES tvoří pouze podmáčené partie RBC.

RBC Preč

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v pramenné oblasti Huťského potoka při okraji lesního komplexu západně od Protivanova (mapové listy 24-231);
- doporučená lokalizace vyplývá především z dostatečného zastoupení vhodných stanovišť a z aktuálního stavu využití území;
- vymezení je rámcové, dané převážně rozsahem trvalých travních porostů;
- typy biochor – 5BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – hydrofilní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro reprezentativní fungování nově prodloužené hydrofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 1888 Nivské louky

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v prostoru rozdělení základního a variantního řešení trasy ve dně plochých údolí Bílé vody a jejích drobných přítoků na okraji Nivy (mapový list 24-234);
- doporučená lokalizace vyplývá především z dostatečného zastoupení vhodných stanovišť a z aktuálního stavu využití území;
- vymezení je převzaté z ÚPO Niva (jádrovou část tvoří PP Nivské louky);
- typy biochor – 4BM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – hydrofilní;
- poznámka: reprezentativní součást hydrofilní větve regionálního ÚSES tvoří pouze podmáčené partie RBC.

RBC 258 Údolí Velké Hané

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v údolí Velké Hané jihovýchodně od Otínovsi, na pomezí s Jihomoravským krajem (mapový list 24-234);
- doporučená lokalizace vyplývá především z dostatečného zastoupení vhodných stanovišť a z aktuálního stavu využití území;
- vymezení je převzaté z krajského generelu ÚSES JMK (částečně je totožné s vymezením PP Údolí Velké Hané);
- typy biochor – 4BM, 4UM v bioregionu 1.52 Dražanském;
- cílové ekosystémy – hydrofilní;
- poznámka: reprezentativní součást hydrofilní větve regionálního ÚSES tvoří pouze podmáčené partie RBC.

RBC 1818 Vápenice

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v prostoru rozdělení základního a variantního řešení trasy v opuštěných vápencových lomech jižně od Slatinek (mapový list 24-223);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty území;
- vymezení je totožné s vymezením EVL Vápenice a téměř totožné s vymezením PP Vápenice a bylo detailně dohodnuto se Správou CHKO Litovelské Pomoraví;
- typy biochor – 2BA, 2BE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – teplomilné ladní.

RBC 253 Držovice

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v prostoru rozdělení základního a variantního řešení trasy v místě izolovaného lesního celku severovýchodně až východně od Držovic (mapový list 24-241);
- doporučená lokalizace vyplývá z přítomnosti ojedinělého lesního celku v širokém okolí;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 2BE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní až mezofilní hájové;
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Držovický háj).

RBC Čehovická oáza

- umístěné v trase větve regionálního ÚSES neurčitého charakteru ve dně údolí Vřesůvky v zemědělské krajině jihozápadně od Čehovic (mapové listy 24-243, 24-244);
- jednoznačná lokalizace je dána vymezením RBC v KPÚ Čehovice;
- vymezení je převzaté z uvedené KPÚ;
- typy biochor – 2RE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – mokřadní, teplomilné doubravní;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o nové RBC;
- poznámka 2: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 1 by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC Ondratická pískovna

- umístěné v trase variantních řešení mezofilní větve regionálního ÚSES v prostoru pískovny jižně až jihovýchodně od Ondratice (mapový list 24-421);
- lokalizace vyplývá především z aktuálního stavu využití území;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 2BE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících biokoridorů a pro reprezentativní fungování variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES;
- poznámka 2: situováním biocentra je míněno následné využití po ukončení těžebních prací

RBC Charvátské

- umístěné v trase variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES v ploché zemědělské krajině mezi Blatcem, Charvátý a Vrbátkami (mapový list 24-242);
- lokalizace i vymezení jsou rámcové;
- typy biochor – 2RE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní až mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících biokoridorů a pro reprezentativní fungování variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 255 Hrdibořice

- umístěné v prostoru napojení hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené po toku Blaty na mezofilní větev regionálního ÚSES ze severní strany Hrdibořic (mapový list 24-242);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty území;
- vymezení je zčásti totožné s vymezením EVL a NPP, s rozšířením k toku Blaty a do nepodmáčených poloh;
- typy biochor – 2Da, 2RE v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – nivní (slatinné), teplomilné doubravní až mezofilní hájové;
- poznámka: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 2 by větší část RBC byla zahrnuta do jeho plochy a RBC by zaniklo.

RBC 1817 Biskupice

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v údolní nivě Blaty z jihovýchodní strany Biskupic (mapový list 24-242);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuálního stavu využití území;
- vymezení je rámcové, částečně dané okrajem zahrnutého lesního porostu;
- typy biochor – 2Da, 2Nh v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 2 by toto RBC bylo zahrnuto do jeho plochy a zaniklo by.

RBC Viklická niva

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES v údolní nivě Blaty (původního regionálního biokoridoru RK 1453) mezi Klopotovicemi a Tovačovem (mapový list 24-244);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 2Nh v bioregionu 1.11 Prostějovském;
- cílové ekosystémy – nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících biokoridorů a pro reprezentativní fungování příslušné hydrofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 166 Chlum

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajové části lesního celku severovýchodně od Krčmaně (mapový list 25-131);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzaté z ÚPO Velký Týnec;
- typy biochor – 3BE, 3BM v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 165 Povodí Olešnice

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajové části lesního celku severně od Čekyně (mapový list 25-131);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je převzaté z ÚPSÚ Přerov;
- typy biochor – 3BE, 3BM v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Nad Olešnicí).

RBC Nad Říkou

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 1520) v okrajové části lesního celku severně od Lazníků (mapový list 25-131);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové, částečně dané okraji lesního celku;
- typy biochor – 3BM v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících biokoridorů a pro reprezentativní fungování mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 167 Zámecký kopec

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajové části lesního komplexu u Veselíčka (mapové listy 25-114, 25-131, 25-132);
- doporučená lokalizace vyplývá především z aktuální ekologické hodnoty zahrnutých lesních porostů;
- vymezení je převzaté z rozpracované ÚPD obce Veselíčko;
- typy biochor – 3BM, příp. 3Db v bioregionu 3.4 Hranickém;

- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 158 Kudlov – základní řešení

- umístěné v prostoru styku základního a variantního řešení trasy mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku a na přilehlých zatravněných pozemcích východně od Prusínek (mapový list 25-132);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je totožné s vymezením příslušné části EVL Lesy u Bezuchova;
- typy biochor – 3BE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: název RBC v tomto základním řešení by bylo vhodné změnit (např. na RBC Pálenina).

RBC 158 Kudlov – variantní řešení

- umístěné v trase základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku východně mezi Sušicemi a Hlinskem (mapový list 25-132);
- lokalizace vyplývá z původního řešení ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je převzato z ÚPD obcí Hlinsko, Pavlovice u Přerova a Sušice;
- typy biochor – 3BE, 3BM, příp. 2RN v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: preferováno je základní řešení polohy RBC, v úvahu však přichází i současná existence obou variant polohy RBC.

RBC 1966 Záhoří

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku mezi Pavlovicemi u Přerova a Hradčany (mapový list 25-132);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je totožné s vymezením příslušné části EVL Lesy u Bezuchova;
- typy biochor – 3BE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC U Tučina

- umístěné v trase základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 1539) v zemědělské krajině severně až severovýchodně od Tučina (mapový list 25-132);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je rámcové;
- typy biochor – 3BE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících biokoridorů a pro reprezentativní fungování mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC 162 Švédské šance

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v okrajové části lesního komplexu u Veselíčka (mapový list 25-133);
- doporučená lokalizace vyplývá především z návazností v KPÚ Újezdec u Přerova, Želatovice; Podolí a Tučín;
- vymezení je převzaté z ÚPSÚ Přerov a Horní Moštěnice;
- typy biochor – 2BE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC Přestavlký les

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES (původního regionálního biokoridoru RK 1540) v lesním celku a na přilehlých loukách severně až východně od Přestavlk (mapové listy 25-133, 15-134);

- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je totožné s vymezením EVL Přestavlký les;
- typy biochor – 2BE, 3BE, 3PB v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, vymezené s ohledem na začlenění území mezi EVL soustavy Natura 2000.

RBC 160 Ochozy – základní řešení

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku jižně od Lipové a Křtomilu, na pomezí se Zlínským krajem (mapový list 25-134);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty zastoupených společenstev;
- vymezení je rámcové, dané převážně okraji lesního celku;
- typy biochor – 3BC, 3BE, 3BN, 3PB v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 160 Ochozy – variantní řešení

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v části lesního celku severovýchodně od Prusinovic, výhradně na území Zlínského kraje (mapový list 25-134);
- lokalizace a vymezení jsou převzaté z územní prognózy Zlínského kraje;
- typy biochor – 3BE, 3BN v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: nejde o typickou variantu řešení, ale o variantu rozsahu vymezení RBC s ohledem na jeho polohu na rozmezí dvou krajů – obě varianty jsou přitom v zásadě rovnocenné.

RBC Nihlovský les

- umístěné v trase nově prodloužené mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku mezi Ústím, Skaličkou a Horními Těšicemi (mapový list 25-141);
- doporučená lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty lesního celku;
- vymezení je rámcové, dané okraji lesního celku;
- typy biochor – 3BE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nové RBC, nezbytné pro zachování maximální přípustné délky navazujících biokoridorů a pro reprezentativní fungování mezofilní větve regionálního ÚSES.

RBC Hrabí

- variantně umístěné v trase nově prodloužené mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku a na přilehlých zatravněných pozemcích mezi Skaličkou a Dolními Těšicemi a Zámrsy (mapový list 25-141);
- lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty lesního celku;
- vymezení je rámcové, dané převážně okraji lesního celku;
- typy biochor – 3BE, příp. 3BC v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: RBC Hrabí tvoří alternativu k RBC Nihlovský les;
- poznámka 2: mírně preferováno je základní řešení polohy RBC (RBC Nihlovský les), v úvahu však přichází i současná existence obou RBC.

RBC 153 U Zámrs

- umístěné v prostoru styku základního a variantního řešení trasy mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku z východní strany Zámrs, na pomezí se Zlínským krajem (mapové listy 25-141, 24-142);
- lokalizace vyplývá z aktuální ekologické hodnoty lesního celku;
- vymezení je převzaté z ÚPO Zámrsy a z územní prognózy Zlínského kraje (jádrovou část tvoří PR Doubek);
- typy biochor – 3BC, 3PB v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RBC 1617 Polomské rybníky – základní řešení

- umístěné v trase hydrofilní větve regionálního ÚSES ve dně údolí Luhy se soustavou rybníků v obci a východně od obce Polom, na pomezí s Moravskoslezským krajem (mapový list 25-124);
- směrná lokalizace vyplývá z ÚTP R+NR ÚSES;
- vymezení je z velké části převzato z ÚPO Polom;
- typy biochor – 3Nh, příp. 3BE v bioregionu 2.3 Ostravském;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka: RBC v této poloze je vzhledem ke stávajícímu využití území (výrazně převažující intenzivně hospodářsky využívané vodní plochy) pro hydrofilní větve regionálního ÚSES jen málo reprezentativní.

RBC 1617 Polomské rybníky – variantní řešení

- umístěné v trase variantního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES ve dně údolí Luhy se dvěma rybníky u Bělotína (mapový list 25-123);
- lokalizace vyplývá především z vhodné polohy v dosud nezastavěných partiích údolní nivy mezi obcemi Bělotín a Polom;
- vymezení je rámcové, vycházející z rozsahu nezastavěné nivy v daném prostoru;
- typy biochor – 3Nh, příp. 3BE v bioregionu 2.3 Ostravském, příp. 3BE v bioregionu 3.4 Hranickém;
- cílové ekosystémy – nivní, vodní;
- poznámka 1: v případě výběru variantního řešení trasování hydrofilní větve regionálního ÚSES jde o preferovanou polohu RBC;
- poznámka 2: název RBC v tomto variantním řešení by bylo vhodné změnit (např. na RBC Bělotínská niva).

RBC 174 Ludina

- umístěné v trase mezofilní větve regionálního ÚSES v lesním celku severně od Partutovic (mapový list 25-121);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností umístění;
- vymezení je převzaté z ÚPO Partutovice a Jindřichov;
- typy biochor – 4BM v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.
- poznámka: název RBC by bylo vhodné změnit (např. na RBC Bejchlovec).

Ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES nejsou součástí žádné z variant řešení krajského generelu ÚSES následující regionální biocentra:

- RBC 423 Lužní les – jeho plocha byla zahrnuta do NRBC 14 Ramena řeky Moravy (Litovelské Pomoraví – luh);
- RBC 435 Na Skřítku – jeho plocha byla zahrnuta do NRBC 88 Praděd;
- RBC 1932 Stavenice – jeho plocha byla zahrnuta do NRBC Vrapáč - Doubrava (Litovelské Pomoraví – Doubrava).

6.5.2.2. Regionální biokoridory

V následujících konkrétních popisech jednotlivých regionálních biokoridorů (RK) jsou uváděny republikový kód podle ÚTP R+NR ÚSES (pokud byl přidělen), variantnost řešení (pokud je v generelu obsažena), příslušnost k základním typům větví regionálního ÚSES, údaje o propojovaných biocentrech, příp. biokoridorech (včetně uvedení odpovídajících čísel mapových listů ZM ČR 1 : 25 000), přidělený způsob lokalizace se zdůvodněním, cílové ekosystémy (odvozením z příslušných typů větví regionálního ÚSES a z aktuálního stavu využití krajiny), (odvozením z příslušných typů větví regionálního ÚSES a z aktuálního stavu využití krajiny), příp. poznámky s uvedením dalších důležitých skutečností. Řazení biocenter v popisu odpovídá jejich poloze na jednotlivých větvích regionálního ÚSES, s přihlédnutím ke kladu mapových listů ZM

ČR 1 : 25 000. Pokud jsou trasy jednotlivých RK v krajském generelu řešeny v prostorově významně odlišných variantách, jsou odlišnosti variantních řešení popsány zvlášť.

RK ????

- součást nového prodloužení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Javorník a nové RBC Dřínový vrch (mapový list 04-434);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy části biokoridoru v okrajových partiích lesního komplexu Rychlebských hor;;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nový regionální biokoridor..

RK ????

- součást nového prodloužení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Dřínový vrch a RBC 521 Červenka (mapový list 04-434);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nový regionální biokoridor..

RK 774

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – směřuje z RBC 521 Červenka po toku Hraničního potoka do Polska (mapové listy 04-434, 04-443);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z vazby na vodní tok (viz též ÚPSÚ Javorník a KPÚ Javorník-město);
- cílové ekosystémy – vodní, mokřadní, hydrofilní lesní.

RK 775

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 521 Červenka a RBC 487 Račí údolí (mapový list 14-212);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy biokoridoru v okrajových partiích lesního komplexu Rychlebských hor (viz též ÚPSÚ Javorník);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Račí údolí (viz variantní řešení v daném prostoru) by biokoridor propojoval RBC 521 Červenka s tímto NRBC.

RK 823

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 487 Račí údolí a nové RBC Buk (mapový list 14-212);
- doporučená lokalizace vyplývá z částečně převzaté polohy biokoridoru ve svazích údolí Račího potoka a jeho přítoku v lesním komplexu Rychlebských hor (viz též ÚPSÚ Javorník a okresní generel ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Račí údolí (viz variantní řešení v daném prostoru) by biokoridor byl zahrnut do jeho plochy a zanikl by.

RK 824

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 487 Račí údolí a variantně řešené RBC 486 Hřibová (mapový list 14-221);
- doporučená lokalizace vyplývá z polohy biokoridoru v okrajových partiích lesního komplexu Rychlebských hor (viz též ÚPO Uhelná);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Račí údolí (viz variantní řešení v daném prostoru) by biokoridor propojoval RBC 486 Hřibová s tímto NRBC.

RK 825 – 1. část – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje variantně řešené RBC 486 Hřibová a RBC Kaní hora (mapový list 14-221);
- doporučená lokalizace vyplývá částečně z převzetí vyhovující trasy části biokoridoru z ÚPO Vlčice a částečně z přednostní polohy na nepodmáčených stanovištích;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné až mezofilní hájové;
- poznámka 1: v případě vymezení variantně navrhovaného RBC Vojtovické údolí náhradou za RBC 486 Hřibová by se původní část regionálního biokoridoru RK 825 mezi RBC 486 Hřibová a RBC Vojtovické údolí stala součástí regionálního biokoridoru RK 824;
- poznámka 2: v případě vymezení variantně navrhovaného RBC Vojtovické údolí náhradou za RBC Kaní hora by se původní část regionálního biokoridoru RK 825 mezi RBC Vojtovické údolí a RBC Kaní hora stala součástí regionálního biokoridoru propojujícího RBC Vojtovické údolí a NRBC 89 Smolný;
- poznámka 3: v případě vymezení variantně navrhovaného RBC Vojtovické údolí jako dalšího RBC by bylo třeba změnit republikový kód u původní části regionálního biokoridoru RK 825 mezi RBC Vojtovické údolí a RBC Kaní hora.

RK 825 – 1. část – variantní řešení

- od základního řešení se liší trasou mezi variantním novým RBC Vojtovické údolí a RBC Kaní hora, vedenou převážně ve vazbě na tok Vojtovického potoka (převzatou z ÚPO Vlčice);
- poznámka: toto variantní řešení je z pohledu celkového mezofilního charakteru příslušné větve regionálního ÚSES málo reprezentativní – preferováno je tudíž základní řešení.

RK 825 – 2. část

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC Kaní hora a NRBC 89 Smolný (mapový list 14-221);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z vymezení podstatných částí biokoridoru v KPÚ Dolní Skorošice;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové až mezofilní bučinné;
- poznámka: je třeba změnit republikový kód Biokoridoru..

RK 826

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje NRBC 89 Smolný a RBC 483 Kamenný vrch (mapový list 14-222);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z ÚPO Stará Červená Voda;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RK 827 – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 483 Kamenný vrch a RBC Bílé kameny (mapové listy 14-222, 14-224);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru relativně ekologicky cennějšími partiemi lesního komplexu na odpovídajících stanovištích;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru v tomto řešení podstatně odlišná;
- poznámka 2: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet (viz variantní řešení v daném prostoru) by biokoridor propojoval RBC 483 Kamenný vrch s tímto NRBC.

RK 827 – variantní řešení

- od základního řešení se liší východnější trasou, bližší původní stopě biokoridoru podle ÚTP R+NR ÚSES;
- poznámka: vzhledem k aktuálnímu stavu lesních porostů je mírně preferováno základní řešení.

RK 828

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 484 Ztracené údolí a nové RBC Smrk (mapový list 14-223);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím většiny trasy z okresního generel ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné až horské;
- poznámka: v případě vymezení nového NRBC Rychlebské hory – Sokolský hřbet (viz variantní řešení v daném prostoru) by biokoridor byl zahrnut do jeho plochy a zanikl by.

RK ????

- součást nového prodloužení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 482 Čertovy kameny a rozšířené NRBC 2010 Rejvíz (mapové listy 14-224, 14-242);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné až horské;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nový regionální biokoridor.

RK 839

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 474 Borový potok a rozšířené NRBC 2010 Rejvíz (mapový list 14-242);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. až horské;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru podstatně odlišná.

RK 840

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 474 Borový potok a RBC 475 Bělská stráž (mapový list 14-242);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné až horské.

RK 841

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 475 Bělská stráž a NRBC 88 Praděd (mapové listy 14-242, 14-244);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru relativně ekologicky cennějšími partiemi lesního komplexu na odpovídajících stanovištích;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné až horské;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru podstatně odlišná.

RK 911

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1640 Dolní Údolí a RBC 1641 Zámecký vrch (mapový list 15-113);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím většiny trasy z ÚPSÚ Zlaté Hory);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. až horské.

RK 912

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1641 Zámecký vrch a RBC 422 Biskupská kupa (mapový list 15-113);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z ÚPSÚ Zlaté Hory;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 913

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – směřuje z RBC 422 Biskupská kupa k severu do Polska (mapový list 15-113);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z ÚPSÚ Zlaté Hory;

- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 914

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – směřuje z RBC 422 Biskupská kupa k jihovýchodu až východu, do Moravskoslezského kraje (mapový list 15-113);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru po příhraničním zalesněném hřbetu;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 835

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje v západní části CHKO Jeseníky RBC 476 Šerák – Keprník a RBC 477 Černá stráň (mapové listy 14-241, 14-243);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z podkladů Správy CHKO;
- cílové ekosystémy – horské.

RK 836

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 477 Černá stráň a RBC 1921 Přemyslov (mapový list 14-243);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 837 – základní řešení – 1. část

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1921 Přemyslov v základním řešení a nové RBC Hrbek (mapový list 14-243);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru v tomto řešení podstatně odlišná.

RK 837– základní řešení – 2. část

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Hrbek a nové RBC Nad Rapotínem (mapový list 14-421);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru v tomto řešení podstatně odlišná;
- poznámka 2: v případě výběru tohoto řešení je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 837 – variantní řešení – 1. část

- součást variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1921 Přemyslov v základním řešení a RBC 1921 Přemyslov ve variantním řešení (mapový list 14-243);
- lokalizace biokoridoru je převzata z ÚPSÚ Velké Losiny;;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě výběru pouze variantního řešení polohy RBC 1921 Přemyslov by se biokoridor stal součástí prodlouženého regionálního biokoridoru RK 836.

RK 837 – variantní řešení – 2. část

- součást variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1921 Přemyslov ve variantním řešení a nové RBC U Filipové (mapové listy 14-243, 14-421);
- lokalizace biokoridoru je převzata z ÚPSÚ Velké Losiny;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: v případě výběru obou variant polohy RBC 1921 Přemyslov je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 837 – variantní řešení – 3. část

- součást variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC U Filipové a mezofilní bučinnou osu NRBK K 89 (mapový list 14-421);
- lokalizace biokoridoru je orientační;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: rozdělení 2. a 3. části variantního řešení biokoridoru regionálním biocentrem U Filipové je pouze optické, nikoli faktické – ve skutečnosti RBC U Filipové není součástí mezofilní větve regionálního ÚSES a 2. a 3. část variantního řešení regionálního biokoridoru RK 837 tvoří dohromady jediný biokoridor;
- poznámka 2: v případě výběru obou variant polohy RBC 1921 Přemyslov je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 838

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1921 Přemyslov v základním řešení a RBC 478 Jindřichov (mapový list 14-243);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím většiny trasy z ÚPO Loučná nad Desnou a Jindřichov);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné až horské;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru z větší části podstatně odlišná;
- poznámka 2: v případě výběru pouze variantního řešení polohy RBC 1921 Přemyslov by se biokoridor napojoval buď na regionální biokoridor RK 836 nebo na RBC 477 Černá stráň.

RK 834

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 478 Jindřichov a NRBC 64 Raškov (mapové listy 14-234, 14-243);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru zalesněnými svahy údolí Branné (viz též ÚPO Jindřichov a generel místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 833 – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje NRBC 64 Raškov a horskou osu NRBK K 84 (mapové listy 14-224, 14-222);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru zalesněnými svahy údolí Zeleného potoka;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné až horské;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je většina trasy biokoridoru v tomto řešení podstatně odlišná.

RK 833 – variantní řešení

- od základního řešení se liší jižnější polohou podstatné části trasy s napojením místo na horskou osu NRBK K 84 na RBC 479 Kámen vložené v mezofilní bučinné ose NRBK K 84 (mapový list 14-224);
- poznámka 1: variantní část trasy je převzata z generelu místního ÚSES;
- poznámka 2: mírně preferováno je základní řešení;
- poznámka 3: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je cca polovina trasy biokoridoru v tomto řešení podstatně odlišná.

RK 832

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje NRBC 64 Raškov a RBC 443 Moravský Karlov (mapové listy 14-234, 14-412, 14-411);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím části trasy z generelu místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné až horské;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je cca polovina trasy biokoridoru podstatně odlišná;

- poznámka 2: vzhledem k souběhu biokoridoru s mezofilní bučinnou osou NRBK K 80 lze variantně uvažovat o jeho zrušení.

RK 889

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 443 Moravský Karlov a RBC 441 Království (mapový list 14-411);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím většiny trasy z generelů místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 890 – 1. část

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 441 Království a nové RBC Údolí Březné (mapový list 14-413);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím části trasy z ÚPSÚ Štíty);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 890 – 2. část

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC Údolí Březné a RBC 353 Hoštejn, nacházející se již na území Pardubického kraje (mapový list 14-413);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru zalesněnými svahy údolí Březné;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: je třeba změnit republikový kód biokoridoru;
- poznámka 2: v případě vymezení RBC Strejcov jako součásti variantního řešení další mezofilní větve regionálního ÚSES by byl biokoridor rozdělen na dva samostatné biokoridory, z nichž každý by musel mít svůj vlastní republikový kód.

RK 891

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje NRBC 64 Raškov a variantně řešené RBC 440 Truska (mapový list 14-412);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Moravy (viz též ÚPO Ruda nad Moravou a generely místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní.

RK 892 – 1. část

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje variantně řešené RBC 440 Truska a nové RBC Chromečská niva (mapové listy 14-412, 14-414);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Moravy (viz též generely místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní.

RK 892 – 2. část

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Chromečská niva a RBC 439 Postřelmov (mapový list 14-414);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Moravy (viz též KPÚ Bludov a Postřelmov a generely místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka: je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 894

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje v jihozápadní části CHKO Jeseníky, na pomezí s Moravskoslezským krajem NRBC 88 Praděd a RBC 434 Rabštejn (mapový list 14-421);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím trasy z podkladů Správy CHKO Jeseníky);

- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 895 – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 433 Malínský kopec a RBC 432 Benkovský kopec (mapový list 14-423);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru přes ekologicky cenné lesní porosty;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je většina trasy biokoridoru v tomto řešení podstatně odlišná.

RK 895 – variantní řešení

- od základního řešení se liší západnější polohou podstatné části trasy;
- poznámka 1: část trasy je převzata z ÚPO Nový Malín;
- poznámka 2: mírně preferováno je základní řešení.

RK 897 – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje regionální biokoridor RK 897 a RBC 491 Stančín (mapový list 14-423);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím většiny trasy z generelů místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: v případě rozdělení biokoridoru jedním nebo dvěma variantně navrženými regionálními biocentry (RBC Mladoňovské údolí a RBC Mravenečník) by republikový kód RK 897 zůstal zachován pouze pro úsek navazující na regionální biokoridor RK 895, zatímco u ostatních úseků by bylo třeba republikový kód změnit.

RK 897 – variantní řešení

- od základního řešení se liší severnější polohou východního úseku trasy s napojením místo na RBC 491 Stančín na mezofilní bučinnou osu NRBK K 91;
- poznámka 1: trasa variantního úseku je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně odlišná;
- poznámka 2: mírně preferováno je základní řešení.

RK 896 – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 432 Benkovský kopec a RBC 429 Hrabová v základním řešení (mapové listy 14-423, 14-414, 14-432);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (s převzetím většiny trasy z generelů místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 896 – variantní řešení 1

- od základního řešení se liší pouze prodloužením trasy do RBC 429 Hrabová ve variantním řešení 1.

RK 896 – variantní řešení 2

- od základního řešení se liší severnější polohou jihozápadního úseku trasy s napojením na RBC 429 Hrabová ve variantním řešení 2 (mapové listy 14-423, 14-414);
- poznámka 1: trasa variantního úseku je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně odlišná;
- poznámka 2: jde o srovnatelné řešení se základním řešením.

RK 896 – variantní řešení 3

- od základního řešení se liší severnější polohou většiny trasy s rozdělením novým regionálním biocentrem Skalička na dva samostatné úseky, s napojením na RBC 429 Hrabová ve variantním řešení 2 a s možným mezofilním hájovým charakterem některých dílčích úseků (mapové listy 14-423, 14-414);
- poznámka 1: trasa variantního úseku je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně odlišná;

- poznámka 2: jde o srovnatelné řešení se základním řešením;
- poznámka 3: u úseku mezi RBC Skalička a RBC 429 Hrabová by bylo nutno změnit republikový kód.

RK 901 – základní řešení – 1. část

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje mezofilní bučinnou osu NRBK K 92 a nové RBC Tábor – Vrchy (mapový list 14-431);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru přes ekologicky cenné lesní porosty ve svazích údolí Moravské Sázavy;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru v tomto řešení podstatně odlišná (jižnější).

RK 901 – základní řešení – 2. část

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Tábor – Vrchy a RBC 430 Lupěné (mapové listy 14-431, 14-432);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování biokoridoru zalesněnými svahy údolí Moravské Sázavy;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru v tomto řešení podstatně odlišná;
- poznámka 2: v případě výběru tohoto řešení je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 901 – variantní řešení 1

- od základního řešení se liší severnější polohou trasy vedenou v zásadě v souladu s rámcovým vymezením v ÚTP R+NR ÚSES (na severní straně údolí Moravské Sázavy) mezi mezofilní bučinnou osu NRBK K 92 a RBC 430 Lupěné, bez rozdělení novým RBC Tábor – Vrchy;
- poznámka: ve srovnání se základním řešením jde o řešení poněkud méně preferované.

RK 901 – variantní řešení 2

- od základního řešení se liší podstatně severnější polohou trasy s propojením RBC 430 Lupěné a nového RBC Strejcov;
- poznámka 1: trasa je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně odlišná (severnější);
- poznámka 2: ve srovnání se základním řešením jde o řešení poněkud méně preferované;
- poznámka 3: u úseku mezi RBC Strejcov a RBC 430 Lupěné by bylo nutno změnit republikový kód.

RK 901 – variantní řešení 3

- jde o kombinaci variantních řešení 1 a 2, s propojením RBC 430 Lupěné a nového RBC Strejcov;
- poznámka 1: trasa je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES v západním úseku podstatně odlišná (severnější);
- poznámka 2: ve srovnání se základním řešením jde o řešení poněkud méně preferované;
- poznámka 3: u úseku mezi RBC Strejcov a RBC 430 Lupěné by bylo nutno změnit republikový kód.

RK 902 – základní řešení

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 440 Lupěné a nové RBC U Řepové (mapový list 14-432);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové až mezofilní bučinné;
- poznámka 1: cca polovina trasy biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES zcela odlišná;
- poznámka 2: v případě vložení RBC Nad Rájcem do trasy biokoridoru by bylo nutné u úseku mezi RBC Nad Rájcem a RBC U Řepové změnit republikový kód.

RK 902 – variantní řešení

- od základního řešení se zásadně liší zcela odlišnou polohou části trasy vedené v zásadě v souladu s ÚTP R+NR ÚSES směrem do nivy Moravy s nivním charakter příslušné části biokoridoru a s napojením na nové RBC Leštinská niva a nutným vložem nového reprezentativního RBC Nad Rájcem do trasy biokoridoru;
- poznámka 1: ve srovnání se základním řešením jde o řešení podstatně méně reprezentativní, přičemž ovšem v úvahu připadá současná existence obou řešení;
- poznámka 2: v případě zvolení tohoto řešení je třeba u úseku mezi RBC Nad Rájcem a RBC Leštinská niva změnit republikový kód;
- poznámka 3: v případě rozšíření NRBC 13 Vrapač – Doubrava podle vymezení EVL Litovelské Pomoraví až k Leštině (obsaženého ve směrné části krajského generelu) by biokoridor namísto na RBC Leštinská niva navazoval na toto NRBC.

RK 903 – základní řešení

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC U Řepové a nové RBC Nad Vápeníky (mapové listy 14-432, 14-434);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové až mezofilní bučinné;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES zcela odlišná;
- poznámka 2: v návaznosti na RBC U Řepové jsou odlišeny dvě dílčí varianty trasování (s mírným preferováním západnější trasy).

RK 903 – variantní řešení

- součást variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Leštinská niva a variantně řešené RBC 429 Hrabová (mapový list 14-432);
- lokalizace vyplývá z polohy propojovaných biocenter a z nutnosti vyhnout se zastavěným plochám a těžebnímu prostoru;
- cílové ekosystémy – nivní, mezofilní hájové, mezofilní bučinné;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES poněkud odlišná (jižnější);
- poznámka 2: ve srovnání se základním řešením jde o řešení podstatně méně reprezentativní, přičemž ovšem v úvahu připadá současná existence obou řešení;
- poznámka 3: v případě současné existence se základním řešením by bylo třeba změnit republikový kód;
- poznámka 4: v případě rozšíření NRBC 13 Vrapač – Doubrava podle vymezení EVL Litovelské Pomoraví až k Leštině (obsaženého ve směrné části krajského generelu) by biokoridor namísto na RBC Leštinská niva navazoval na toto NRBC.

RK 904 – základní řešení

- součást nového základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Nad Vápeníky a mezofilní hájovou osu NRBC K 93 na pomezí s Pardubickým krajem (mapový list 14-434);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové až mezofilní bučinné;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nový regionální biokoridor.

RK 904 – variantní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 429 Hrabová v základním řešení či ve variantním řešení 2 a RBC 425 Bezděkov (mapové listy 14-432, 14-441);
- doporučená lokalizace vyplývá především z polohy větší části biokoridoru v okrajových partiích lesního celku;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové až mezofilní bučinné;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES většinou podstatně odlišná;
- poznámka 2: v případě současné existence RBC 429 Hrabová v základním řešení a ve variantním řešení 2 by bylo nutné u mezilehlého regionálního biokoridoru změnit republikový kód.

RK 904 – variantní řešení 1

- od základního řešení se liší severnější polohou většiny trasy vedené v zásadě v souladu s ÚTP R+NR ÚSES (převzatou z ÚPO Klopina a z generelů místního ÚSES), využitelností i pro variantní řešení 1 polohy RBC 429 Hrabová a jiným napojením na RBC 425 Bezděkov;
- poznámka: ve srovnání se základním řešením jde o řešení méně reprezentativní.

RK 904 – variantní řešení 2

- od základního řešení se liší západnější polohou většiny trasy v návaznosti na RBC 429 Hrabová, využitelností i pro variantní řešení 1 polohy RBC 429 Hrabová a rozdělením novým RBC Nad Dubickem na dva samostatné úseky;
- poznámka 1: trasa je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně odlišná v celé délce;
- poznámka 2: jde o srovnatelné řešení se základním řešením, v případě variantního řešení 1 polohy RBC 429 Hrabová dokonce o podstatně vhodnější řešení;
- poznámka 3: u úseku mezi RBC Nad Dubickem a RBC 425 Bezděkov by bylo nutno změnit republikový kód.

RK 905 – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 425 Bezděkov a NRBC 13 Vrapač – Doubrava (mapové listy 14-441, 14-432, 14-434);
- doporučená lokalizace většiny biokoridoru vyplývá především z polohy v pásu lesních celků ve svazích údolí Rohelnice (viz ÚPD obcí Klopina a Úsov a generely místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RK 905 – variantní řešení

- od základního řešení se liší východnější polohou jihozápadního úseku biokoridoru (převzatou z generelu místního ÚSES);
- poznámka: obě řešení jsou srovnatelná.

RK 906

- součást novějšího prodloužení hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené ve vazbě na tok Oskavy – propojuje RBC 1986 Šumvaldský háj a nové RBC Hradecká niva (mapový list 14-441);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Oskavy;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nový regionální biokoridor.

RK 907

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené ve vazbě na tok Oskavy – propojuje nové RBC Hradecká niva a variantně řešené RBC 424 Šumvald (mapový list 14-441);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Oskavy;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES zcela odlišná.

RK 908

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené ve vazbě na tok Oskavy – propojuje variantně řešené RBC 424 Šumvald a RBC 1811 Na Oskavě (mapové listy 14-441 a 14-443);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Oskavy;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní.

RK 909

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené ve vazbě na tok Oskavy – propojuje RBC 1811 Na Oskavě a NRBC 14 Ramena řeky Moravy (mapový list 14-443);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Oskavy;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní.

RK 929 – mezofilní – základní řešení – 1. část

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje NRBC 65 Slunečná (na pomezí s Moravskoslezským krajem) a nové RBC Ondrášovské údolí (mapový list 15-331);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 929 – mezofilní – základní řešení – 2. část

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Ondrášovské údolí a RBC 409 Hrušový potok (mapové listy 15-331, 15-333);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES částečně odlišná;
- poznámka 2: v případě výběru tohoto řešení je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 929 – mezofilní – variantní řešení

- od základního řešení se liší západnější polohou části trasy vedené v zásadě v souladu s rámcovým vymezením v ÚTP R+NR ÚSES mezi NRBC 65 Slunečná a RBC 409 Hrušový potok, bez rozdělení novým RBC Ondrášovské údolí;
- poznámka: mírně preferované je základní řešení.

RK 929 – hydrofilní – základní řešení – 1. část

- součást základního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES na pomezí s Moravskoslezským krajem – propojuje NRBC 65 Slunečná a nové RBC Ondrášovské údolí (mapový list 15-331);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z přímé vazby na tok Bystřice;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES většinou odlišná;
- poznámka 2: vzhledem k současné existenci mezofilního biokoridoru se stejným označením je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 929 – hydrofilní – základní řešení – 2. část

- součást základního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Ondrášovské údolí a nové RBC Sedmidvorská niva (mapové listy 15-331, 15-333);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z vazby na tok Bystřice;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES zcela odlišná;
- poznámka 2: vzhledem k současné existenci mezofilního biokoridoru se stejným označením je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 929 – hydrofilní – variantní řešení 1

- od základního řešení se liší západnější polohou trasy na území Olomouckého kraje vedené jen částečně v souladu s rámcovým vymezením v ÚTP R+NR ÚSES mezi NRBC 65 Slunečná a RBC 409 Hrušový potok, bez rozdělení novým RBC Ondrášovské údolí (s využitím trasy NRBC podle KPÚ Horní Loděnice);
- poznámka 1: mírně preferované je základní řešení;
- poznámka 2: vzhledem k současné existenci mezofilního biokoridoru se stejným označením je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 929 – hydrofilní – variantní řešení 2

- od základního řešení se liší východnější polohou většiny trasy vedené mezi NRBC 65 Slunečná a novým RBC Sedmidvorská niva převážně ve vazby na tok Důlního potoka, bez rozdělení novým RBC Ondrášovské údolí;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES zcela odlišná;

- poznámka 2: vzhledem k současné existenci mezofilního biokoridoru se stejným označením je třeba změnit republikový kód biokoridoru.
- poznámka 3: jde o srovnatelné řešení se základním řešením.

RK 930 – mezofilní – základní řešení

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 409 Hrušový potok a RBC 1813 Údolí Bystřice (mapový list 15-333);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 930 – mezofilní – variantní řešení

- od základního řešení se liší polohou většiny trasy na opačné straně údolí Bystřice (s využitím části trasy podle generelu místního ÚSES);
- poznámka: jde o srovnatelné řešení se základním řešením.

RK 930 – hydrofilní – základní řešení

- součást základního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Sedmidvorská niva a RBC 1813 Údolí Bystřice (mapový list 15-333);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Bystřice (viz též generel místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: vzhledem k současné existenci mezofilního biokoridoru se stejným označením je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 930 – hydrofilní – variantní řešení

- součást variantního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES, které vedle zmíněného základního řešení obsahuje i propojení nového RBC Sedmidvorská niva a RBC 409 Hrušový potok (mapový list 15-333);
- lokalizace vyplývá z vazby na Hrušový potok (viz též generel místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – vodní, mokřadní;
- poznámka 1: mírně preferované je samotné základní řešení;
- poznámka 2: vzhledem k současné existenci mezofilního biokoridoru se stejným označením je případně třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 931 – mezofilní

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1813 Údolí Bystřice a RBC 183 Hrubá voda (mapové listy 15-333, 25-111);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z generelů místního ÚSES;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 931 – hydrofilní

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1813 Údolí Bystřice a RBC 183 Hrubá voda (mapové listy 15-333, 25-111);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Bystřice (viz též generel místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: vzhledem k současné existenci mezofilního biokoridoru se stejným označením je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 1516

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 185 Hřeben a RBC 183 Hrubá voda (mapový list 25-111);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 1517

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje v západní části VÚ Libavá RBC 183 Hrubá voda a mezofilní bučinnou osu NRBK K 103 (mapové listy 25-111, 25-112);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: vzhledem k výraznému překročení maximální přípustné délky biokoridoru (cca 10,5 km) bude třeba do jeho trasy dodatečně umístit nové RBC.

RK 1518 – mezofilní

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 183 Hrubá voda a RBC 184 Vrábl (mapový list 25-111);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z generelu místního ÚSES;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 1518 – hydrofilní

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 183 Hrubá voda a RBC 184 Vrábl (mapový list 25-111);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Bystřice (viz též generel místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: vzhledem k současné existenci mezofilního biokoridoru se stejným označením je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 1519 – 1. část

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 184 Vrábl a nové RBC Hlubočská niva (mapový list 25-111)
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Bystřice (viz též ÚPSÚ Hlubočky);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní.

RK 1519 – 2. část

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Hlubočská niva (mapový list 25-111) a RBC 1814 Zlaté doly (mapové listy 25-111, 25-113);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Bystřice (viz též ÚPSÚ Hlubočky);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 1436

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1814 Zlaté doly a RBC 186 Bystrovany (mapové listy 25-113, 24-224);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Bystřice (viz též generel místního ÚSES a ÚPO Bystrovany);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní.

RK 1435

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 186 Bystrovany a vodní osu NRBK K 136 (mapový list 24-224);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Bystřice (viz též ÚPSÚ Olomouc);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní.

RK ????

- součást nové hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené nivou Moravy v jihovýchodní části CHKO Litovelské Pomoraví ve vazbě na tok Mlýnského potoka a odlehčovacího kanálu do Moravy – propojuje nové RBC Plané loučky a vodní osu NRBK K 136 (mapový list 24-222);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na koryto odlehčovacího kanálu;

- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nový regionální biokoridor.

RK ????

- součást nové hydrofilní větve regionálního ÚSES vedené nivou Moravy v jihovýchodní části CHKO Litovelské Pomoraví ve vazbě na tok Mlýnského potoka a odlehčovacího kanálu do Moravy – propojuje nové RBC Plané loučky a NRBC 14 Ramena řeky Moravy (mapový list 24-222);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Mlýnského potoka;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nový regionální biokoridor.

RK 1427

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 269 Třesín a RBC 1959 Pod Šuminou (mapové listy 24-212, 24-221);
- doporučená lokalizace vyplývá z přednostního trasování lesními celky ve svazích údolí Hradečky;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: trasa biokoridoru zároveň slouží jako variantní řešení pro trasování mezofilní hájové osy NRBK K 132 (viz výše).

RK 1426

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1959 Pod Šuminou a RBC 273 Špraněk (mapový list 24-212);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: část trasy biokoridoru v návaznosti na RBC 1959 Pod Šuminou zároveň slouží jako variantní řešení pro trasování mezofilní bučinné osy NRBK K 93 a mezofilní hájové osy NRBK K 132 (viz výše).

RK 1425

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 273 Špraněk a RBC 355 Hartinkov na území Pardubického kraje (mapový list 24-212);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 1428

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 273 Špraněk a RBC 274 Taramka (mapový list 24-212);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z generelů místního ÚSES;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 1429 – 1. část

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 274 Taramka a RBC Průchodnice (mapový list 24-212);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z okresního generelu ÚSES;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 1429 – 2. část

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC Průchodnice a RBC 1890 U nádrže (mapový list 24-212);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z okresního generelu ÚSES a z ÚPSÚ Ludmírov;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;

- poznámka: je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 1430

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1890 U nádrže a RBC 277 Nectavské údolí, nacházející se na pomezí s Pardubickým krajem (mapové listy 24-212, 24-211);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z okresního generelu ÚSES a z ÚPSÚ Ludmírov;
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: trasa biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES prodloužená.

RK 1431

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 277 Nectavské údolí, nacházející se na pomezí s Pardubickým krajem, a RBC 1891 Otinsko (mapové listy 24-211, 24-213);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na toky Nectavy a jejího levostranného přítoku a z vymezení části biokoridoru v KPÚ Skřípov;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní.

RK 1432

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1891 Otinsko a RBC 1892 Úsobrnské údolí, nacházející se na pomezí s Jihomoravským krajem (mapové listy 24-213, 24-214);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z vymezení podstatné části biokoridoru v KPÚ Skřípov a částečně i z přímé vazby na toky Olšany a Úsobrnského potoka;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: reprezentativnost části trasy biokoridoru vymezené v KPÚ z jižní strany Skřípova je z pohledu celkového hydrofilního charakteru větve regionálního ÚSES sporná.

RK 1433

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1892 Úsobrnské údolí a RBC 1882 Uhliska, obě se nacházející na pomezí s Jihomoravským krajem (mapový list 24-213);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z vazby na drobné vodní toky v rozvodních partiích;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní.
- poznámka: část trasy biokoridoru je ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES odlišná.

RK 1437

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1882 Uhliska a RBC 263 Pavlovský dvůr, obě se nacházející na pomezí s Jihomoravským krajem (mapový list 24-231);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z vazby na tok Bělé v pramenném úseku (viz též krajský generel JMK);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: celý biokoridor se velmi pravděpodobně nachází pouze na území Jihomoravského kraje.

RK 1438 – základní řešení

- součást základního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje převážně na území Jihomoravského kraje RBC 263 Pavlovský dvůr a RBC 262 Lipovské louky (mapové listy 24-231, 24-232);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z vazby na drobné vodní toky v zalesněných rozvodních partiích;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je v tomto řešení ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně odlišná;
- poznámka 2: v případě zvolení tohoto řešení je třeba zajistit návaznost na území Jihomoravského kraje.

RK 1438 – variantní řešení

- součást variantního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje na pomezí s Jihomoravským krajem RBC 1882 Uhliska a RBC 262 Lipovské louky (mapový list 24-231);
- lokalizace vyplývá z původní polohy biokoridoru v ÚTP R+NR ÚSES a z řešení krajského generelu JMK;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: s touto trasou biokoridoru nepočítá řešení KPÚ Brodek u Konice – především z tohoto důvodu jde tudíž o méně preferované řešení.

RK 1439

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 262 Lipovské louky a RBC 1881 Bučina u suché louky (mapový list 24-232);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z vazby na tok Hloučely (Okluky);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru výrazně zkrácena.

RK ????

- součást nového prodloužení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1881 Bučina u suché louky a NRBC 63 Vojenský (mapový list 24-232);
- jednoznačná lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Hloučely (Okluky);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: biokoridor využívá části původní rámcově vymezené trasy regionálního biokoridoru RK 1439 podle ÚTP R+NR ÚSES, většinou je však ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES nový.

RK 1443

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – směřuje z RBC 264 Skály a louka k západu, do Jihomoravského kraje (mapový list 24-231);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (viz též krajský generel JMK);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné;
- poznámka: na území Olomouckého kraje se nachází jen nepatrný úsek biokoridoru v návaznosti na RBC 264 Skály a louka.

RK ????

- součást nového prodloužení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 263 Pavlovský dvůr, nacházející se na pomezí s Jihomoravským krajem, a nové RBC Preč (mapový list 24-231);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z vazby na drobné vodní toky v rozvodních partiích;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka 1: biokoridor využívá malé části původní rámcově vymezené trasy regionálního biokoridoru RK 1444 podle ÚTP R+NR ÚSES, většinou je však ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES nový;
- poznámka 2: je třeba zajistit návaznost řešení na území Jihomoravského kraje.

RK 1444

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Preč a RBC 1888 Nivské louky (mapové listy 24-231, 24-232, 24-234);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z vazby na drobné vodní toky v rozvodních partiích (částečně viz též řešení ÚPO Niva);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru poněkud zkrácena.

RK 1445 – základní řešení

- součást základního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1888 Nivské louky a RBC 258 Údolí Velké Hané, nacházející se na pomezí s VÚ Březina (mapový list 24-234);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování ve vazbě na drobné vodní toky (částečně viz též řešení ÚPO Niva);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: trasa biokoridoru je v tomto řešení ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES většinou podstatně odlišná.

RK 1445 – variantní řešení 1

- od základního řešení se liší propojením RBC 1888 Nivské louky a RBC 258 Údolí Velké Hané ve východnější trase;
- poznámka 1: severozápadní část trasy biokoridoru je v tomto řešení ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně odlišná;
- poznámka 2: jde o řešení srovnatelné se základním řešením.

RK 1445 – variantní řešení 2

- od variantního řešení 1 se liší návazností na RBC 1888 Nivské louky, shodnou se základním řešením;
- poznámka 1: v porovnání všech tří variant jde o variantu nejvíce podobnou původnímu řešení v ÚTP R+NR ÚSES (zároveň ovšem se zohledněním části řešení v ÚPO Niva);
- poznámka 2: jde o řešení srovnatelné se základním řešením.

RK 1434 – základní řešení

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 254 Kosíř a RBC 1818 Vápenice (mapový list 24-241);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z vazby na ekologicky cenná společenstva ve výslunných svazích;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní až mezofilní hájové;
- poznámka: trasa biokoridoru je v tomto řešení ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES zcela odlišná.

RK 1434 – variantní řešení

- od základního řešení se liší propojením RBC 254 Kosíř a RBC 1818 Vápenice v přímější severnější trase, v zásadě odpovídající směru propojení v ÚTP R+NR ÚSES (mapový list 24-223);
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru prodloužena;
- poznámka 2: ve srovnání se základním řešením jde o řešení poněkud méně preferované.

RK 1446 – základní řešení

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1818 Vápenice a RBC 253 Dražovice (mapové listy 24-223, 24-241);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (viz též ÚPD obcí Slatinky, Čelechovice na Hané a Smržice);
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, příp. mezofilní hájové.

RK 1446 – variantní řešení

- od základního řešení se liší jinou návazností na RBC 1818 Vápenice, s využitím části trasy základního řešení RK 1434 (mapový list 24-241);
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je část trasy biokoridoru v návaznosti na RBC 1818 Vápenice vedena odlišně;
- poznámka 2: jde o řešení relativně srovnatelné se základním řešením, vázané ovšem na současné variantní řešení trasy RK 1434.

RK 1447 – základní řešení

- součást základního řešení větve regionálního ÚSES neurčitého charakteru – propojuje RBC 253 Držovice a nové RBC Čehovická oáza (mapové listy 24-241, 24-242, 24-244, 24-243);

- směrná lokalizace většiny trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování (viz též ÚPSÚ Prostějov a ÚPO Kralice na Hané), jednoznačná lokalizace v návaznosti na RBC Čehovická oáza pak z vymezení v KPÚ Čehovice a Bedihošť;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, nivní, mokřadní, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 1 by biokoridor propojoval RBC 253 Držovice s tímto NRBC (viz původní řešení ÚTP R+NR ÚSES a variantní řešení v daném prostoru).

RK 1447 – variantní řešení

- od základního řešení se liší západnější trasou středního úseku biokoridoru (od Čechůvek po Bedihošť), s využitím části trasy lokálního biokoridoru vymezeného v KPÚ Bedihošť podél toku Valové;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je variantní část trasy biokoridoru vedena odlišně;
- poznámka 2: jde o srovnatelné řešení se základním řešením.

RK ????

- součást větve regionálního ÚSES neurčitého charakteru – propojuje RBC nové RBC Čehovická oáza a NRBC 12 Skalka v základním řešení (mapové listy 24-243, 24-244);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově značné variability možností trasování (v návaznosti na RBC Čehovická oáza trasa v Krátkém úseku převzata z KPÚ Čehovice);
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, nivní, mokřadní, příp. mezofilní hájové;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela nový regionální biokoridor;
- poznámka 2: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 1 by většina trasy biokoridoru byla zahrnuta do jeho plochy a biokoridor jako celek by zanikl (viz původní řešení ÚTP R+NR ÚSES a variantní řešení v daném prostoru).

RK 1448 – základní řešení

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje NRBC 12 Skalka v základním řešení a RBC 199 Vojenská, nacházející se na území Jihomoravského kraje (mapové listy 24-243, 24-421);
- doporučená lokalizace většiny trasy vyplývá z vymezení podstatného úseku biokoridoru v KPÚ Želeč (ostatní úseky viz okresní generel ÚSES a krajský generel JMK),
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: v případě vymezení NRBC 12 Skalka v některém z variantních řešení by biokoridor propojoval RBC 199 Vojenská s RBC 256 Předina, variantně vymezeným v ploše základního řešení NRBC 12 Skalka (viz též původní řešení ÚTP R+NR ÚSES) – v tomto případě by ovšem došlo k překročení maximální přípustné délky biokoridoru (cca na 9 km).

RK 1448 – variantní řešení 1

- od základního řešení se liší propojením NRBC 12 Skalka v základním řešení a RBC 199 Vojenská v severozápadnější trase, přes nově vložené RBC Ondratická pískovna, s alternativním řešením trasy mezi RBC Ondratická pískovna a územím JMK (buď s pojením přímo na RBC 199 Vojenská nebo na teplomilnou doubravní osu NRBC K 132);
- poznámka 1: trasa biokoridoru je v tomto řešení ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES zcela odlišná;
- poznámka 2: na rozdíl od základního řešení by u této varianty ani v případě vymezení NRBC 12 Skalka v některém z variantních řešení a prodloužení biokoridoru do variantně vymezeného RBC 256 Předina nedošlo k překročení maximální přípustné délky biokoridoru;
- poznámka 3: vzhledem k vymezení podstatné části úseku regionálního biokoridoru v KPÚ Želeč jde ve srovnání se základním řešením o řešení poněkud méně preferované;
- poznámka 4: v případě zvolení tohoto řešení by bylo třeba změnit republikový kód biokoridoru směřujícího z RBC Ondratická pískovna do Jihomoravského kraje a zajistit návaznost řešení na území JMK.

RK 1448 – variantní řešení 2

- jde o kombinaci základního řešení v severovýchodní části a variantního řešení 1 v jihozápadní části, s krátkým propojením přes těleso R 46 západně od Želče;
- poznámka 1: trasa biokoridoru je v tomto řešení ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES v jihozápadní části odlišná;
- poznámka 2: na rozdíl od základního řešení by u této varianty ani v případě vymezení NRBC 12 Skalka v některém z variantních řešení a prodloužení biokoridoru do variantně vymezeného RBC 256 Předina nedošlo k překročení maximální přípustné délky biokoridoru;
- poznámka 3: v případě vymezení NRBC 12 Skalka jde ve srovnání se základním řešením o řešení poněkud méně preferované, v případě prodloužení biokoridoru do variantně vymezeného RBC 256 Předina jde naopak o řešení mírně preferované;
- poznámka 4: v případě zvolení tohoto řešení by bylo třeba změnit republikový kód biokoridoru směřujícího z RBC Ondratická pískovna do Jihomoravského kraje a zajistit návaznost řešení na území JMK.

RK 1449 – základní řešení

- součást základního řešení větve regionálního ÚSES neurčitého charakteru – propojuje regionální biokoridor RK 1447 a RBC 255 Hrdibořice (mapové listy 24-241, 24-242);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově značné variability možností trasování (s využitím části trasy podle ÚPO Kralice na Hané),
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 2 by biokoridor propojoval regionální biokoridor RK 1447 s tímto NRBC.

RK 1449 – variantní řešení

- součást variantního řešení větve regionálního ÚSES neurčitého charakteru – propojuje RBC 253 Držovice a nové RBC Charvátské, obsažené ve variantním řešení krajského generelu (mapové listy 24-241, 24-242);
- lokalizace trasy vyplývá z řešení příslušných generelů místního ÚSES (viz též částečně ÚPSÚ Prostějov),
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, příp. mezofilní hájové;
- poznámka 1: ve srovnání se základním řešením (a zároveň s ÚTP R+NR ÚSES) jde o výrazný posun trasy biokoridoru směrem k severu;
- poznámka 2: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 2 by biokoridor propojoval RBC 253 Držovice s tímto NRBC, přičemž by musela být částečně upravena jeho trasa tak, aby nedošlo k překročení jeho maximální přípustné délky;
- poznámka 3: jde o srovnatelné řešení se základním řešením.

RK 1452

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 255 Hrdibořice a RBC 1817 Biskupice (mapový list 24-242);
- doporučená lokalizace vyplývá z vazby na regulovaný tok Blaty;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 2 by trasa biokoridoru byla zahrnuta do jeho plochy a biokoridor by zanikl.

RK 1453 – 1. část

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1817 Biskupice a nové RBC Viklická niva (mapové listy 24-242, 24-244);
- doporučená lokalizace vyplývá z vazby na regulovaný tok Blaty;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní.

RK 1453 – 2. část

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Viklická niva a NRBC 104 Chropyňský luh (mapový list 24-244);
- doporučená lokalizace vyplývá z vazby na regulovaný tok Blaty;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;

- poznámka: je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 1450 – základní řešení

- součást základního řešení větve regionálního ÚSES neurčitěho charakteru – propojuje RBC 255 Hrdibořice a RBC 252 Les Království (mapový list 24-242);
- směrná lokalizace většiny trasy vyplývá z celkově značné variability možností trasování, doporučená lokalizace v nivě Moravy vyplývá z vazby na stávající porosty dřevin;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, nivní, příp. mezofilní hájové;
- poznámka: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 2 by biokoridor byl podstatně kratší a propojoval by RBC 252 Les Království a tímto NRBC.

RK 1450 – variantní řešení

- součást variantního řešení větve regionálního ÚSES neurčitěho charakteru – propojuje nové RBC Charvátské, obsažené ve variantním řešení krajského generelu, a RBC 252 Les Království (mapový list 24-242);
- lokalizace trasy vyplývá z řešení ÚPD obcí Charváty a Dub nad Moravou;
- cílové ekosystémy – teplomilné doubravní, nivní, příp. mezofilní hájové;
- poznámka 1: ve srovnání se základní řešením (a zároveň s ÚTP R+NR ÚSES) jde o výrazný posun většiny trasy biokoridoru směrem k severu;
- poznámka 2: v případě vymezení NRBC 12 Skalka ve variantním řešení 2 by biokoridor byl podstatně kratší a propojoval by RBC 252 Les Království a tímto NRBC;
- poznámka 3: jde o srovnatelné řešení se základním řešením.

RK 1451

- součást větve regionálního ÚSES neurčitěho charakteru – propojuje RBC 252 Les Království a RBC 166 Chlum (mapové listy 24-242, 25-131);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z ÚPD obcí Grygov a Krčmaň;
- cílové ekosystémy – nivní, teplomilné doubravní, mezofilní hájové;

RK 1536

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 166 Chlum a RBC 165 Povodí Olešnice (mapový list 25-131);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí většiny prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z generelů místního ÚSES a z ÚPD obcí Velký Týnec, Suchonice, Čelechovice, Lhotka, Přerov;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RK 1520 – 1. část – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 165 Povodí Olešnice a nové RBC Nad Říkou (mapový list 25-131);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí většiny prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z generelů místního ÚSES a z ÚPD obcí Přerov, Tršice a Lazníčky;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RK 1520 – 1. část – variantní řešení

- od základního řešení se liší západnější trasou středního úseku biokoridoru (od Zámecké Lhoty po Lazníky), s využitím větší části trasy biokoridoru z ÚPO Tršice;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je variantní část trasy biokoridoru vedena odlišně;
- poznámka 2: ve srovnání se základním řešením jde o poněkud méně reprezentativní řešení.

RK 1520 – 2. část

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Nad Říkou a RBC 167 Zámecký kopec (mapové listy 25-131, 25-113);

- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z rozpracované ÚPD obce Veselíčko;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 1521

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 167 Zámecký kopec a NRBC 66 Jezernice (mapové listy 25-132, 25-114);
- doporučená lokalizace vyplývá z prověřené a vyhovující trasy biokoridoru v okrajových svazích Nízkého Jeseníku (viz též generel místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RK 1537 – základní řešení

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje mezofilní hájovou osu NRBC K 151 s variantně řešeným RBC 158 Kudlov (mapový list 25-132);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z ÚPD obcí Hlinsko a Pavlovice u Přerova;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: v případě pouze základního řešení vymezení RBC 158 Kudlov je biokoridor ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně prodloužen (na úkor RK 1538);
- poznámka 2: v případě pouze variantního vymezení RBC 158 Kudlov by byl biokoridor podstatně kratší;
- poznámka 3: v případě současného vymezení obou variant řešení RBC 158 Kudlov by bylo nutno změnit republikový kód u mezilehlého biokoridoru.

RK 1537 – variantní řešení

- součást variantního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Kunkov a RBC 158 Kudlov v základním řešení (mapový list 25-132);
- lokalizace vyplývá převážně z existence porostů dřevin mezi oběma RBC;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: existence variantního řešení biokoridoru je vázána pouze na základní řešení polohy RBC 158 Kudlov;
- poznámka 2: jde o srovnatelné řešení se základním řešením.

RK 1538

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje variantně řešené RBC 158 Kudlov a RBC 1966 Záhoří (mapový list 25-132);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově značné variability možností trasování,
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: v případě pouze základního řešení vymezení RBC 158 Kudlov je biokoridor ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES podstatně zkrácen (ve prospěch RK 1537);
- poznámka 2: v případě pouze variantního vymezení RBC 158 Kudlov by byl biokoridor podstatně prodloužen (viz původní řešení ÚTP R+NR ÚSES).

RK 1539 – základní řešení – 1. část

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 1966 Záhoří a nové RBC U Tučina (mapový list 25-132);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově značné variability možností trasování,
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je velká část trasy biokoridoru podstatně odlišná.

RK 1539 – základní řešení – 2. část

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC U Tučina a RBC 162 Švédské šance (mapové listy 25-132, 25-134, 25-133);

- jednoznačná lokalizace většiny trasy vyplývá z vymezení v KPÚ Podolí a Želatovice, doporučená lokalizace úseku v návaznosti na RBC 162 Švédské šance z řešení KPÚ Újezdec a směrná lokalizace zbývajících úseků z celkové značné variability možností trasování,
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je trasa biokoridoru podstatně odlišná;
- poznámka 2: v případě zvolení tohoto řešení je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 1539 – variantní řešení

- od základního řešení se liší přímější (jižnější) trasou v návaznosti na RBC 1966 Záhoří, s vynecháním RBC U Tučina (mapové listy 25-132, 25-134, 25-133);
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je část trasy biokoridoru vedena odlišně;
- poznámka 2: jde o srovnatelné řešení se základním řešením s tím, že probíhající řešení KPÚ Tučín s touto variantou ovšem nepočítá.

RK 1540 – 1. část

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 162 Švédské šance a nové RBC Přestavlický les (mapové listy 25-133, 25-134);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkové značné variability možností trasování,
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RK 1540 – 2. část

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Přestavlický les a NRBC 96 Kostelecké polesí, nacházející se na pomezí se Zlínským krajem (mapový list 25-134);
- doporučená lokalizace vyplývá převážně z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z ÚPO Stará Ves;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: je třeba změnit republikový kód biokoridoru a zajistit návaznost řešení na území Zlínského kraje.

RK 1541 – základní řešení

- součást základního řešení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje mezofilní hájovou osu NRBK K 151 a RBC 160 Ochozy, nacházející se na pomezí se Zlínským krajem, v základním řešení (mapový list 25-134);
- doporučená lokalizace vyplývá z převzetí prověřené a vyhovující trasy biokoridoru z ÚPD obcí Dřevohostice a Lipová;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové.

RK 1541 – variantní řešení

- od základního řešení se liší prodloužením trasy do Zlínského kraje, do variantně vymezeného RBC 160 Ochozy;
- poznámka 1: jde o srovnatelné řešení se základním řešením;
- poznámka 2: v případě zvolení tohoto řešení je třeba zajistit návaznost na území Zlínského kraje.

RK 1543 – základní řešení – 1. část

- součást nového prodloužení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje mezofilní hájovou osu NRBK K 151 s novým RBC Nihlovský les, příp. až s RBC Hrabí, obsaženým ve variantním řešení krajského generelu (mapový list 25-141);
- doporučená lokalizace vyplývá především z vazby na jednotlivé lesní celky v trase biokoridoru;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela odlišné trasování biokoridoru;
- poznámka 2: je třeba změnit republikový kód biokoridoru.

RK 1543 – základní řešení – 2. část

- součást nového prodloužení mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje nové RBC Nihlovský les, příp. RBC Hrabí, obsažené ve variantním řešení krajského generelu, a RBC 153 U Zámrska (mapový list 25-141);
- doporučená lokalizace vyplývá především z vazby na jednotlivé lesní celky v trase biokoridoru;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES jde o zcela odlišné trasování biokoridoru.

RK 1543 – variantní řešení

- součást větve regionálního ÚSES neurčitého charakteru – propojuje nivou Bečvy na pomezí se Zlínským krajem RBC 153 U Zámrska a RBC 34 Na Valše v základním řešení (mapový list 25-142);
- lokalizace vyplývá především z řešení ÚPO Zámrska;
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové, nivní;
- poznámka 1: jde o málo reprezentativní propojení charakterem zcela odlišných biocenter;
- poznámka 2: výrazně preferováno je základní řešení.

RK 1546

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 34 Na Valše v základním řešení a RBC 150 Obora, nacházející se ve Zlínském kraji (mapový list 25-142);
- doporučená lokalizace vyplývá z vazby na tok Bečvy;
- cílové ekosystémy – vodní, nivní;
- poznámka 1: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je biokoridor podstatně prodloužen;
- poznámka 2: v případě variantního trasování vodní a nivní osy NRBK K 143 a variantního vymezení RBC 34 Na Valše by regionální biokoridor RK 1546 navazoval na vodní i nivní osu NRBK K 143 a do Olomouckého kraje by pravděpodobně vůbec nezasahoval.

RK 1535

- součást hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje vodní a nivní osu NRBK K 143 a RBC 170 U Špiček (mapové listy 25-141, 25-123);
- doporučená lokalizace vyplývá z vazby na tok místního potoka (viz též řešení ÚPO Špičky);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je biokoridor podstatně prodloužen (na úkor regionálního biokoridoru RK 1531).

RK 1531 – základní řešení

- součást základního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 170 U Špiček a RBC 1617 Polomské rybníky v základním řešení (mapové listy 25-123, 25-124);
- směrná lokalizace vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování ve vazbě na drobné vodní toky (viz též řešení ÚPO Špičky a Polom);
- cílové ekosystémy – vodní, mokřadní;
- poznámka: ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES je biokoridor podstatně zkrácen (ve prospěch regionálního biokoridoru RK 1535).

RK 1531 – variantní řešení

- součást variantního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 170 U Špiček a RBC 1617 Polomské rybníky ve variantním řešení (mapový list 25-123);
- lokalizace je daná především vazbou na drobné vodní toky;
- cílové ekosystémy – vodní, mokřadní;
- poznámka 1: ve srovnání se základním řešením a s řešením ÚTP R+NR ÚSES je biokoridor posunut do západnější polohy;
- poznámka 2: jde o řešení plně srovnatelné se základním řešením.

RK 1532 – variantní řešení

- součást variantního řešení hydrofilní větve regionálního ÚSES – směřuje z RBC 1617 Polomské rybníky ve variantním řešení do Moravskoslezského kraje (mapové listy 25-123, 25-124);

- lokalizace vyplývá z přímé vazby na tok Luhy (s využitím části trasy RK 1531 v základním řešení a přes plochu RBC 1617 Polomské rybníky v základním řešení);
- cílové ekosystémy – vodní, nivní, mokřadní;
- poznámka 1: v ÚTP R+NR ÚSES se biokoridor nachází pouze na území Moravskoslezského kraje;
- poznámka 2: v základním řešení (na území Moravskoslezského kraje se předpokládá nahrazení biokoridoru vodní a nivní osou NRBK K 143.

RK 1527

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – směřuje z RBC 1965 Vrchy do Moravskoslezského kraje (mapové listy 25-123, 25-121);
- doporučená lokalizace vyplývá z prověřené a vyhovující trasy biokoridoru v okrajových svazích Nízkého Jeseníku (viz též ÚPSÚ Běloutín);
- cílové ekosystémy – mezofilní hájové až mezofilní bučinné;
- poznámka: v úvahu připadá nahrazení části biokoridoru v návaznosti na RBC 1965 Vrchy mezofilní bučinnou osou NRBK K 144 (viz její variantní řešení).

RK 1523 – základní řešení

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – propojuje RBC 173 Kozí hřbet a RBC 174 Ludina (mapové listy 25-123, 25-121);
- směrná lokalizace trasy vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování,
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

RK 1523 – variantní řešení

- od základního řešení se liší východnější polohou části trasy;
- poznámka: variantní řešení je plně srovnatelné se základním řešením.

RK 1522

- součást mezofilní větve regionálního ÚSES – směřuje z RBC 174 Ludina do Moravskoslezského kraje (mapový list 25-121);
- doporučená lokalizace vyplývá z částečně prověřené a vyhovující trasy biokoridoru v zalesněných svazích údolí Suché (částečně viz též generel místního ÚSES);
- cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.

Ve srovnání s ÚTP R+NR ÚSES nejsou součástí žádné z variant řešení krajského generelu ÚSES následující regionální biokoridory:

- RK 831 – trasa biokoridoru byla v návaznosti na zpřesněné vymezení RBC 443 Moravský Karlov zcela přesunuta na území Pardubického kraje;
- RK 893 – byl zahrnut do plochy NRBC 88 Praděd;
- RK 900 – trasa biokoridoru byla v návaznosti na zpřesněné vymezení RBC 426 Valšovský důl zcela přesunuta na území Moravskoslezského kraje;
- RK 906 – byl zahrnut do plochy NRBC 13 Vrapač – Doubrava (Litovelské Pomoraví – Doubrava);
- RK 910 – byl zahrnut do plochy NRBC 14 Ramena řeky Moravy (Litovelské Pomoraví – luh);
- RK 1440 – byl nahrazen mezofilní bučinnou osou nového NRBK;
- RK 1441 – byl nahrazen mezofilní bučinnou osou nového NRBK;
- RK 1442 – byl nahrazen mezofilní bučinnou osou nového NRBK (zřejmě jen na území Jihomoravského kraje).

6.5.3. Směrná část

Do směrné části krajského generelu ÚSES je zařazena celá řada dalších mezofilních či hydrofilních větví regionálního ÚSES, někdy tvořících prodloužení stávajících větví. Jde

o základní logické trasy, odvozené jednak z přírodních podmínek území, jednak z aktuálního stavu využití krajiny.

V případě hydrofilních větví byly jako rozhodujícím kritériem pro potenciální zařazení do regionální úrovně ÚSES zvoleny hydrologické a biogeografické vlastnosti vodních toků. Byly vytipovány ty důležité vodní toky v kraji, které dosud nebyly zařazeny do sítě nadregionálního ani regionálního ÚSES (nebo byly do této sítě zařazeny jen částečně). Za důležité vodní toky jsou přitom považovány ty relativně vodnější toky, které protékají přes území alespoň dvou (lépe však tří a více) bioregionů. Mezi potenciální hydrofilní větve regionálního ÚSES se tak dostaly především nejvýznamnější přítoky řeky Moravy dosud nezahrnuté do regionálního ani nadregionálního ÚSES (např. Krupá, Branná, Moravská Sázava, Třebůvka, dolní tok Oskavy, Olešnice, Valová, Haná) a také horní tok Moravy (nad NRBC 64 Raškov). K nejvýznamnějším potenciálním trasám hydrofilních větví regionálního ÚSES, které by měly být sledovány přednostně, patří trasy vázané na horní tok Moravy a na toky Moravské Sázavy, Třebůvky, Valové s Romží a Hané.

U směrně navržených mezofilních větví regionálního ÚSES byly brány v úvahu zejména hustota sítě regionálního a nadregionálního ÚSES v dílčích částech kraje, konfigurace reliéfu, aktuální stav využití krajiny a logická návaznost na stávající mezofilní větve nadregionálního a regionálního ÚSES.

Při rozhodování o zařazení směrně navržených biocenter a biokoridorů do sítě regionálního ÚSES je třeba brát v potaz i širší vazby v území a v případě potřeby zajistit návaznost na území sousedních krajů.

7. Kartografické zpracování generelu

Návrh nadregionálního a regionálního ÚSES na území Olomouckého kraje je zobrazen v kartografické části krajského generelu, zpracované v prostředí technologie GIS (ArcGIS 9, ArcView, verze 9.1), ve formátu shapefile ESRI.

Tiskovou podobu kartografické části díla tvoří sada tematických map měřítka 1 : 25 000 v kladu listů Základní mapy ČR 1 : 25 000. Kartografickým podkladem pro zobrazení **generelu** je ovšem digitální model území DMU 25, jediný dostupný digitální podklad daného měřítka, který byl po dohodě s objednatelem prakticky bez úprav (pouze s potlačením „pozadí“) převzat z díla „ÚPP – ÚTP Olomouckého kraje“, které zpracoval Institut regionálních informací, s.r.o. (Brno, 2004). Ve vztahu k předmětu řešení analýzy vykazuje použitý mapový podklad určité nedostatky, z nichž k nejvýznamnějším patří neúplné pokrytí území obcí nově připojených ke kraji (Huzová, Moravský Beroun, Norberčany) a silně generalizované až nepřesné správní hranice (nejvýrazněji na území VÚ Libavá, kde jsou zachovány původní názvy a hranice dnes již neexistujících katastrálních území).

Základem tematického obsahu map jsou zákresy skladebných částí nadregionálního (NR) a regionálního (R) ÚSES. Zakresleny jsou:

- skladebné části NR a R ÚSES obsažené **v závazné části krajského generelu v základním řešení**;
- skladebné části NR a R ÚSES obsažené **v závazné části krajského generelu ve variantních řešeních**;
- skladebné části NR a R ÚSES obsažené **ve směrné části krajského generelu**.

Způsob kartografického vyjádření jednotlivých skladebných částí ÚSES v mapách 1 : 25 000 odpovídá danému měřítku a účelu. Veškeré zakreslené skladebné části ÚSES jsou rozlišeny jednak podle příslušnosti do jedné ze tří uvedených vrstev (závazná část – základní řešení, závazná část – variantní řešení, směrná část), jednak podle svého funkčního typu

(biocentra, biokoridory) a biogeografického významu (nadregionální, regionální). V jednotlivých vrstvách jsou tak podle funkčního typu a biogeografického významu zobrazeny čtyři základní typy prvků – nadregionální biocentra, regionální biocentra, osy nadregionálních biokoridorů a regionální biokoridory. Určitou výjimku tvoří směrná část generelu, neobsahující osy nadregionálních biokoridorů. Ochranné zóny nadregionálních biokoridorů s ohledem na svůj nejasný charakter v mapách zobrazeny nejsou.

Biocentra jsou znázorněna jako plošné prvky, avšak jejich konkrétní vymezení je obecně (zejména s ohledem na měřítko zpracování) nutno považovat pouze za směrné. Osy nadregionálních biokoridorů a regionální biokoridory jsou znázorněny jako prvky liniové.

Zatímco ve variantních řešeních závazné části a ve směrné části uvedené členění postačuje, v základním řešení závazné části krajského generelu jsou skladebné části NR a R ÚSES s ohledem na potřebu stanovit základní prostorový regulativ pro budoucí upřesňování jejich polohy a vymezení dále roztříděny podle určitosti lokalizace, a to do tří kategorií:

- prvek s jednoznačnou lokalizací (umístěním),
- prvek s doporučenou lokalizací (umístěním),
- prvek se směrnou lokalizací (umístěním).

V případě regionálních biokoridorů a os nadregionálních biokoridorů přitom může být určitost lokalizace u jejich dílčích úseků různá (např. část jednoho regionálního biokoridoru má lokalizaci doporučenou a část lokalizaci směrnou).

Jednoznačně lokalizovanými prvky ÚSES jsou:

- všechna nadregionální biocentra s výjimkou variantně řešeného NRBC 12 Skalka – jejich poloha je jednoznačně daná již v ÚTP R+NR ÚSES;
- regionální biocentra zařazená v ÚTP R+NR ÚSES do kategorie „biocentrum vymezeno“;
- regionální biocentra v lokalitách s mimořádným ekologickým významem (NPR, rozsáhlejší EVL apod.);
- biocentra a úseky biokoridorů, jejichž podstatné části byly již jednoznačně vymezeny v KPÚ;
- vodní osy nadregionálních biokoridorů (nebo jejich části), pokud v daném území při aktuálním stavu krajiny neexistuje jiná varianta funkčního řešení (další ramena téhož vodního toku v široké říční nivě);
- regionální biokoridory (nebo jejich části) vedené v přímé vazbě na vodní toky (obdobu vodních os NRBC), opět pokud v daném území při aktuálním stavu krajiny neexistuje jiná varianta funkčního řešení.

Jednoznačná lokalizace prvku ÚSES je pro další upřesňování jeho vymezení závazná. Zásadní změna polohy jednoznačně lokalizovaného prvku ÚSES by vedla k neúčelnému či dokonce zcela nesprávnému vymezení ÚSES.

Doporučeně lokalizované jsou prvky ÚSES zejména tehdy, kdy pro jejich konkrétní umístění v krajině existují z pohledu tvorby ÚSES objektivní důvody, vyplývající z přírodních podmínek a stávajícího využití krajiny – např. umístění biocentra v prostoru ekologicky cenné lokality na stanovištích, odpovídajících celkovému charakteru příslušné větve ÚSES, trasování mezofilního biokoridoru v krátkých příkrých zalesněných svazích údolí nejvhodnějších pro migraci bioty aj. Doporučeně lokalizované jsou i některé prvky zakotvené v platné ÚPD obcí, pakliže jde o koncepčně vyhovující řešení opírající se o aktuální stav využití krajiny. Doporučená lokalizace prvku ÚSES není pro další upřesňování jeho polohy a vymezení závazná, nicméně směřuje k co nejúčelnější tvorbě ÚSES s ohledem na jeho funkčnost a nezřídka i s ohledem na potřebné náklady na jeho realizaci.

Směrně jsou lokalizovány prvky ÚSES tehdy, když je možno jejich umístění do značné míry přizpůsobit jiným zájmům v území, aniž by byly popřeny základní přírodovědné principy tvorby ÚSES (např. uvnitř relativně homogenních partií lesních celků či intenzivně zemědělsky

využívané krajiny). Konečné umístění směrně lokalizovaných prvků ÚSES pak může při dalším zpřesňování polohy doznat oproti předložené podobě výrazných změn.

U skladebných částí NR a R ÚSES obsažených v závazné části krajského generelu jsou v mapách uvedena většinou i jejich označení (u biocenter vždy).

Biocentra jsou označena názvem a obvykle i kódem podle ÚTP R+NR ÚSES (mají-li ho přidělený). U některých biocenter jsou v závorkách uvedeny alternativní názvy k původním, nepříliš šťastně voleným názvům v ÚTP R+NR ÚSES.

Biokoridory jsou označeny zavedeným kódem podle ÚTP R+NR ÚSES (mají-li ho v ÚTP R+NR ÚSES). U os NRBK následuje ještě kódové označení cílových ekosystémů (typu osy).

Součástí tematického obsahu je také nová biogeografická diferenciacie území na úrovni bioregionů a biochor.

Jako speciální vrstvy byly z „ÚPP – ÚTP Olomouckého kraje“ vybrány a v mapách zobrazeny polygony území se specifickými kompetencemi k regionální a místní úrovni ÚSES – tedy území obou zastoupených chráněných krajinných oblastí (CHKO Jeseníky a CHKO Litovelské Pomoraví) a území vojenského újezdu Libavá (za hranicí kraje i území vojenského újezdu Březina). Z hranic správních jednotek obsažených v mapovém podkladu byly nově vytvořeny a v mapách zobrazeny polygony správních území obcí s rozšířenou působností.

Součástí kartografického zpracování generelu tvoří i legenda s připojeným kladem listů Základní mapy ČR 1 : 25 000, na které zasahuje území Olomouckého kraje. V kladolistu jsou graficky odlišeny dva okrajové mapové listy, na kterých se v rámci Olomouckého kraje nevyskytují žádné skladebné části nadregionálního ani regionálního ÚSES a které tudíž nebyly vytištěny.

8. Závěr

Předložená dokumentace generelu nadregionálního a regionálního ÚSES na území Olomouckého kraje tvoří základní územně plánovací podklad, důležitý pro efektivní fungování státní správy v oblasti územního plánování. K naplnění tohoto významu bude generel v první řadě třeba začlenit do zpracovávané územně plánovací dokumentace kraje.

Skutečnost, že krajský generel nadregionálního a regionálního ÚSES byl vytvořen pro celé území kraje na jednotné srovnávací bázi (formální i věcné), umožňuje sledování jednotné koncepce ochrany a realizace nadregionálního a regionálního ÚSES jako spojitého funkčně prostorového systému ve všech částech kraje.

K základním úkolům pro následující období patří především projednání a schválení předložené koncepce nadregionálního a regionálního ÚSES v rámci územně plánovací dokumentace Olomouckého kraje a její uplatnění v krajské i dílčích koncepcích ochrany přírody a krajiny. Schválenou podobu nadregionálního a regionálního ÚSES je třeba dále rozvíjet, a to jednak formou aktualizace vytvořených dat a jednak doplňováním o data nová, k nimž patří zejména stanovení a postupné zpřesňování rámců pro vymezení jednotlivých skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES (včetně ochranných zón NRBK). V návaznosti na schválenou a postupně zpřesňovanou podobu nadregionálního a regionálního ÚSES je pak potřeba provést i nezbytné úpravy a změny ve vymezení místního ÚSES.

Obsah

1. Úvod	1
2. Vymezení řešeného území	2
3. Legislativní a metodický základ	2
4. Postup práce	2
5. Biogeografická diferenciacie území	4
5.1. Biogeografické provincie a podprovincie	4
5.2. Bioregiony a biochory	4
5.2.1. Bioregiony	4
5.2.2. Biochory	6
5.2.3. Typy biochor podle bioregionů	7
6. Koncepce krajského generelu nadregionálního a regionálního ÚSES	20
6.1. Základní zásady koncepce	20
6.2. Základní členění krajského generelu	21
6.3. Úpravy a změny vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES	22
6.3.1. Popis typů úprav vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES	22
6.3.2. Popis typů změn vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES	23
6.4. Nadregionální ÚSES	24
6.4.1. Obecné charakteristiky	24
6.4.2. Závazná část	25
6.4.3. Směrná část	61
6.5. Regionální ÚSES	62
6.5.1. Obecné charakteristiky	62
6.5.2. Závazná část	62
6.5.3. Směrná část	104
7. Kartografické zpracování generelu	105
8. Závěr	108

Objednatel:

Olomoucký kraj
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

Zhotovitel:

AGERIS s.r.o.
Jeřábkova 5
602 00 Brno

Zodpovědný projektant:

RNDr. Jiří Kocián

Technická spolupráce:

Ing. Monika Tvrdoňová
Ing. Boleslav Jelínek
Svatava Poláková

DOKLADOVÁ ČÁST